

NOVINARSKI DIO

4 - 5

CRTICE IZ POVIJESTI

Povijest Vrbovca i I. OŠ Vrbovec, intervju s bivšim i sadašnjim ravnateljem

6 - 12

Tema broja: KREATIVNOST

O kreativnosti, o školskoj anketi i natječaju, najkreativniji učenici i nastavnica, foto-kviz, kreativni i edukativni sadržaji u projektu kojim smo upoznali EU

13 - 15

PUTOVANJA

Intervju s bivšom učiteljicom geografije, foto-kviz, najljepši dječji putopis 2014. godine, reportaža iz Pariza

16 - 17

DJEČJI SVIJET

Odrasli nam savjetuju o prehrani, moda u našoj školi, odlazak na reviju, modni horoskop

18 - 19

ISTRAŽILI SMO ...

O govoru mladih, germanizmi i anglozimi, utjecaj društvenih mreža

20 - 21

SAZNALI SMO ...

Ekološke teme, legende, kak se to nekad delalo

22 - 23

LJUDSKA PRAVA

Rodna ravnopravnost, intervju sa žrtvom maloljetničkog nasilja

24 - 26

KULTURA

U kazalištu i kinu, čitali smo

27 - 28

ZANIMANJA

Gluma, glazba, prosvjeta, ples ... dvojbe

29 - 32

POSTERI OSMAŠA

33

MATURALAC

34 - 35

NAŠI USPJESI

Izvješća s raznih natjecanja, o sportskim uspjesima, intervju sa najaktivnijim učenicima

36

NAŠE AKCIJE

Kako je bilo na Božićnom sajmu i planovi vezani za školski vrt

37 - 39

ZABAVNE STRANICE

Križaljke, rebusi, zagonetke, smiješne izjave, zanimljivosti, dopunjajke, horoskop

LITERARNI I LIKOVNI DIO

40 - 59

Pjesme, priče, slike, crteži ...

IMPRESUM

CVRKUT – list učenica i učenika I. OŠ Vrbovec • Vrbovec, broj 17, god. XVII., svibanj 2014. • Osni-vač i izdavač: I. OŠ Vrbovec, Trg Petra Zrinskog 2, 10340 Vrbovec, tel.: 01 2791 343, faks: 01 2794 472, e-Mail: ured@os-prva-vrbovec.skole.hr, web: <http://www.os-prva-vrbovec.skole.hr>

Za izdavača: **Žarko Popović**, ravnatelj • Odgovorna urednica: **Jozefina Barić** • Urednica učenica: **Helena Drvenkar** • Uredništvo: **Valentina Bahal, Mirjana Burec, Ljiljana Bušić, Vlatka Brkić, Marija Cetl, Nikolina Crnčić, Valentina Čargonja, Vesna Drvenkar, Darija Hrgić, Nevenka Hršak, Zora Ilić, Mirjana Jagatić, Darkica Jurković, Tatjana Kobija, Gordana Koprić, Suzana Korša, Iva Lednicki, Snježana Miketa, Dinka Mudri, Helena Naimkadić, Kristina Pajur, Sonja Pajur, Snježana Posavec, Andrea Potočić, Marina Rabudić, Ninoslav Radaković, Višnja Rendulić, Renata Strott, Branka Šparavec, Andrea Štajminger, Jasmina Žeger**

Grafički dizajn: **Andrea Knapić** (Dizajneraj – Vrbovec) • Fotografije: **Iva Lednicki, Bojan Lugar-rić, Fotkalo** – Vrbovec • Lektura i korektura: **Jozefina Barić, Dinka Mudri, Helena Naimkadić** • Tisk: **Tiskara Zelina** • Naklada: 300 primjeraka

Ilustracija upotrijebljena na naslovnoj stranici ovog broja Cvrkuta, likovni je rad koji je izradila učenica **Dorotea Hršak** iz 8. c razre- da, a grafička dizajnerica **Andrea Knapić** uklopila je ilustraciju u slova koja čine riječ 'kreativnost'. Likovno rješenje naslovnice, kroz upotrebu različitih tipografija (Seedy Motel, Clicker Script, Alt Retro Thin, Adamas) simbolizira raznolikost kreativnih izričaja.

UVODNIK

NAPISALA: **Jozefina Barić**, prof.,
glavna i odgovorna urednica

Drage učenice i učenici I. OŠ Vrbovec, poštova-ne učiteljice i učitelji, roditelji učenika i ostali citatelji "Cvrkuta"!

Ove školske godine učenice i učenici naše škole i njihove učiteljice i učitelji udružili su svoju kreativnu energiju i stvorili nove sadržaje na radost svih nas: dobili smo himnu škole, zastavu i znak, a naši mladi glazbenici danima su smislili i glazbu za odabranu himnu. Sve nas je okupila kreativnost, tema broja naših novinara. Na natječaju za himnu, glazbu himne i znak škole sudjelovali su učenici viših razreda, a na natječaju za zastavu učenici nižih razreda, naravno, oni koji su to željeli.

Povjerenstvo je imalo težak zadatak odabrati najbolje među mnoštvom zanimljivih i kvalitetnih prijedloga.

Osim toga, uz poticaj novog ravnatelja, odabrali smo najbolje novinarske, literarne i likovne radove u ovoj školskoj godini i objavili ih zajedno u publikaciji koju držite u rukama.

Poklanjam vam i postere svih učenika osmih razreda matične i područnih škola. Posebno zahvaljujem grafičkoj urednici na marljivosti, susretljivosti i stručnoj pomoći.

Nadamo se da ćete uživati u plodovima našeg zajedničkog rada, koji je, mora se priznati, iziskivao mnogo slobodnog vremena i dodatnog truda i učitelja i pojedinih učenika, te da ćete čitajući i gledajući njihove radove ponovo začuti cvrkut davno ugaslog "Cvrkuta". ●

Prva redakcija školskog lista: Lucija Grgić, Veronika Ljekaj, Nikola Puhin, Matteo Sović, Jozefina Barić, prof., Iva Lednicki, prof., Matea Birko, Helena Drvenkar, Tomislav Grgić

UVODNA RIJEĆ

NAPISALA: Helena Drvenkar, 8. c
urednica učenica

Drage čitateljice i čitatelji!

Nakon dvije godine rada, istraživanja, izvješća, komentara, brojnih članaka i intervjuja, s ponosom mogu reći u ime cijele Novinarske grupe kako držite u rukama plod našeg rada. Mučili smo se, ali smo i naučili mnogo toga što nam može pomoći u životu i u našoj budućoj profesiji.

U ovom broju našeg lista možete saznati ponešto o kreativnosti, pročitati intervjuje s našim najkreativnjim učiteljima i učenicima, saznati nešto o životu naših mladih, što volimo i što nas zabavlja, ali i što nam odrasli savjetuju.

Budući da je tema ovog broja donekle vezana za projekt Upoznajmo EU!, koji smo prošle godine realizirali u našoj školi, na stranicama našeg lista pokušali smo sačuvati od zaborava neke slike i sjećanja sudionika tog izazovnog projekta, tj. donosimo vam najkreativnije sadržaje.

Nadamo se da će vam se naš školski list svidjeti i da ćete u vedrom ritmu iščekivati sljedeći.

Pozdravlja vas Novinarska grupa.

Novinarska grupa i školski list (2013./2014.):
Helena Drvenkar, Veronika Ljekaj,
Matea Birko, Ivona Dubravec,
Petra Milašinčić, Ivana Horvat,
Magdalena Belko, Nikolina Grgić,
Ivana Hanžek

Povijest Vrbovca

VRBOVEC JE OD SVOG PRVOG SPOMINJANJA 1244. GODINE DO DANAS POSTAO GRAD SA SEDAM I POL STOLJEĆA HRABRE I BURNE POVIJESTI KOJI PROMIČE SVOJU KULTURU, OBICAJE I JEZIK.

NAPISALA: Sara Kralj, 8. a

UVrbovcu je rođen Petar Zrinski, koji je sa svojom obitelji vladao od 1672. do 1700. godine, o čemu svjedoči kula Petra Zrinskog, koja krasi park i vrbovečki grb.

Dvjestotinjak godina kasnije, u Negovcu, u blizini Vrbovca, rodila se slavna hrvatska spisateljica Marija Jurić Zagorka, čija bista ponosno stoji u gradskom parku.

Vrijedi još spomenuti i crkvu sv. Vida i dvorac Patačić.

Gradnja pruge 1890. godine unapređuje vrbovečko gospodarstvo, no ono se na pragu II. svjetskog rata ruši.

Za vrijeme Jugoslavije, u 70-im godinama prošlog stoljeća, grade se škole, ceste i objekti, a posebno jača Mesna industrija PIK Vrbovec, koja i danas hrani mnoge obitelji našeg kraja.

Uspostavom Republike Hrvatske i početkom Domovinskog rata, rodoljubni su Vrbovčani odlučno krenuli u obranu domovine.

Koliko su Vrbovčani ponosni na povijest svoga grada, svjedoči manifestacija "Kaj su jeli naši starci", koja iz godine u godinu privlači sve više posjetitelja. ●

Povijest I. OŠ Vrbovec

OSNOVNO ŠKOLSTVO U VRBOVCU IMA BOGATU I DUGU POVIJEST. ZASLUGE ZA OTVARANJE ŠKOLE U VRBOVCU PRIDAJU SE KRIŽEVAČKOM ŽUPANU IVANU PATAČIĆU.

NAPISALA: Lorena Bručić Pavuk, 8. a

Kao prvi učitelj u Vrbovcu, spominje se 1669. godine Gašpar Hajak. Što se tiče školske zgrade, prva prava školska zgrada sagrađena je 1820. na gospodarskom zemljištu između župnikova vrtca i ulice Brdo. Godine 1928. škola u Vrbovcu postaje osmogodišnja. Nakon II. svj. rata, 1951./52. šk. godine donesena je odluka o gradnji nove školske zgrade. Njena gradnja dovršena je 1956. godine. U njoj je bilo 7 učionica i 5 manjih prostorija, a nastavu je izvodilo 7 učitelja i 7 nastavnika. Unatoč novosagrađenoj školi, problem s prostorom i dalje je ostao. Ministarstvo prosvjete i sporta RH 20. svibnja 1997. godine donijelo je odluku o podjeli OŠ Vrbovec u Vrbovcu na dvije ustanove: I. OŠ Vrbovec i II. OŠ Vrbovec.

Novonastale ustanove počinju raditi 1. rujna 1997. godine. Osnivač i vlasnik tih ustanova je sama Republika Hrvatska. Sjedište I. OŠ Vrbovec je u Vrbovcu na Trgu Petra Zrinskog 2.

Danas škola ima 826 učenika i 65 učitelja. U matičnoj školi u Vrbovcu nalazi se 538 učenika, u PŠ Rakovec (1. – 8. r.) 105, u PŠ Preseka (1. – 8. r.) 122, a u područnim školama za niže razrede 61 učenik (20 u PŠ Banovo, 21 u PŠ Dijaneš i 20 u PŠ Gornji Tkalec). ●

**INTERVJU S BIVŠIM RAVNATELJEM
BOJANOM LUGARIĆEM, prof. geografije**

Vratili smo se 30 godina unatrag

POVODOM SKOROG ULASKA RH U EU RAZGOVARALI SMO S RAVNATELJEM NAŠE ŠKOLE

NAPISAO: Tomislav Grgić, 8. b (svibanj, šk. 2012./13.)

► Od kad radite u I. OŠ Vrbovec?

U školi radim od 1996. godine.

► Jeste li išli u tu školu kad ste bili naših godina?

Da, od 1. do 8. razreda. Geografiju mi je predavala nastavnica Blažutić, a ostali učitelji koji sada rade ne. U razred sam išao s pedagoginjom, nastavnikom Popovićem i domarom.

► Što je najnapornije u vašem poslu?

Najnaporniji su odnosi s ljudima. Tu uključujem roditelje, učitelje, vas učenike i političare te sve ostale.

► Da možete promjeniti nešto u školi, što bi to bilo?

Da mogu nešto promjeniti u školi, trebalo bi mi puno novaca koje naša država nema. Trenutno smo u situaciji da nemamo ono najosnovnije, sve dolazi na kapaljku. Od sapuna, papira, kreda, hamera, to je ono najosnovnije. Od većih stvari trebalo bi promjeniti školsku kuhinju i napraviti blagovaonicu, da možete jesti kao ljudi, a ne

ovako kao pesek po klupama. Naravno, treba još obnoviti učionice i nabaviti nastavna sredstva jer smo se, što se opreme tiče, vratili 30 godina unazad.

► Koji su najveći uspjesi škole?

Najveći uspjesi škole ... Huh, to je sad teško pitanje. Svake godine naša škola sudjeluje na državnim natjecanjima iz raznih područja. Imali smo državne prvake iz geografije, astronomije, informatike, likovne kulture, tehničke kulture, na sportskom polju smo imali veoma dobre odbojkashice, košarkaše, atletičare, šahiste. Na svim područjima postižemo jako

dobre rezultate s obzirom na to kako smo malo mjesto. Borimo se protiv jednog Zagreba, Splita, a ostvarujemo stvarno dobre rezultate i stoga sam ponosan na vas.

► Koji je učenik bio vaš najčešći gost?

Najčešći gost ... Ups, pa ne mogu tu nekog posebno izdvojiti. Vi dolazite dosta rijetko k meni. Najčešće se stvar mora zakomplikirati u nekom smislu da se nešto loše dogodi. Ja sam ona zadnja karika. Ako neki problem nastane, treba ga prvo riješiti međusobno, onda se ide razredniku, zatim pedagoška, a onda sam ja tu, na kraju.

► Jeste li provjeravali urednost školskih ormarića?

Ormariće provjeravamo rijetko. Smatram da je ormarić dio vaše privatnosti, on je vaš i ja praktički ne smatram da je dobro da ja guram nos u njega. Jedino ako držite nešto što ne biste trebali, onda ja tu interveniram.

► Jeste li zadovoljni opremljenosti učionica u školi?

Prije par godina sam bio, sad više nisam. Mi smo tamo negdje poslije 2000. godine krenuli s opremanjem škole, mislim da smo do 2007. uspjeli mnogo napraviti. Vi znate da mi imamo 5 područnih škola, svaka škola

Tomislav Grgić vodi intervju s bivšim ravnateljem, Bojanom Lugarićem.

Škola bi trebala raditi u jednoj smjeni

OVE ŠKOLSKE GODINE DOBILI SMO NOVOG RAVNATELJA,
GOSPODINA ŽARKA POPOVIĆA, PROF. TJELESNOG ODGOJA.

NAPISALA: Veronika Ljekaj, 8. c

► **Gospodine ravnatelju, otkad radite u I. OŠ Vrbovec?**

Od 1987. godine, 27 godina.

► **Jeste li išli kao učenik u I. OŠ Vrbovec?**

Da, osam godina sam išao ovdje u školu, isto kao što i vi sad idete.

► **Je li bolje biti učitelj ili ravnatelj?**

Bolje je biti učitelj zato što su manje odgovornosti, brineš se samo za svoj razred, a kao ravnatelj se brineš za cijelu školu.

► **Da možete promijeniti nešto u našoj školi, što bi to bilo?**

Promijenio bih puno toga, ali prije svega to ovisi o finansijskim sredstvima. Trebalo bi poraditi na tome da imate blagovaonicu koja bi bila u ovom neiskorištenom prostoru vani u sredini škole. Jer sad jedete stojeći, što nije u redu. Ta prostorija poslužila bi nam za neke priredbe, da može dramska grupa vježbati. Ali, to opet ovisi o financijama.

► **Koliko kriza u društvu utječe na Vaše planove kao ravnatelja škole?**

Jako puno. Treba naglasiti da je u planu i obnova, tj. izmjena sanitarnih čvorova škole jer su u jako lošem stanju. Čak mogu reći da su u istom stanju kao kad sam ja išao u školu (hahaha).

► **A što biste još promijenili, da možete?**

Recimo, u dogovoru s lokalnom upravom, koja je vlasnik škole, prvenstveno bih promijenio to što ste u školi u dvije smjene: škola bi trebala biti samo u jednoj smjeni tako da možete ići samo

ujutro u školu, a poslije podne biste imali slobodne aktivnosti, one koje vi odaberete. Pa kad biste došli doma, bili biste slobodniji nego što ste sada. Napravite zadaće i izvršite svoje aktivnosti pa ste do 16 u školi, isto kao i vaši roditelji.

► **Da možete uvesti neke nove aktivnosti u našu školu, koje bi to bile?**

Prije svega, evo, govori se o tome da ćemo uvesti uskoro školsku zadrugu koja bi, znači, zajedno s učenicima radila na ekološkim projektima. Recimo, u Dijanešu imamo školski voćnjak, gdje proizvodimo jabuke, imamo isto tako i pčele, pa bismo mogle proizvesti med, koji bismo prodavali. Time bismo opskrbljivali škole prehrambenim artiklima. Isto tako, školska zadruga može izrađivati, recimo, neke odjevne i ukrasne predmete i onda to prodavati. To je pogotovo interesantno za vas djevojčice.

► **Zanimljivo. Što biste poručili Novinarskoj grupi?**

Novinarskoj grupi bih poručio da mora jako puno raditi sad i u iduće vrijeme zato jer se očekuje da ćete u 5. mjesecu izdati školski list u kojem će biti najbolji novinarski, literarni i likovni radovi učenika I. OŠ Vrbovec, a pogotovo za vas učenike osmog razreda je bitno da u tom listu budete vi najprisutniji jer vas više neće biti u ovoj školi. Trebali bismo imati i jedan oblik godišnjaka u kojem ćete se vi osmaši na neki način oprostiti od škole.

► **I na kraju, koji je Vaš omiljeni hobi?**

Hajde, pogodi. (smijući se)

► **Prepostavljam da je to odbojka. Recite nam, zašto?**

Zato što sam već 20 godina u odbojci i dosta generacija sam naučio igrati odbojku i ponosan sam na njih, a nadam se da će i na ovu biti ponosan.

► **Učenici u područnim školama ne mogu se baviti odbojkom jer nemaju svi dvorane. Koje promjene planirate uvesti u područnim školama?**

U našim područnim školama, u Banovu, u Dijanešu i u Preseki, nema pitke vode. Vaši vršnjaci u tim školama ne mogu normalno popiti vodu iz slavine jer ta voda nije kemijski ni biološki cista, moramo se potruditi da im to omogućimo.

► **Slažem se. Hvala Vam na ovom intervjuu i želim Vam puno uspjeha u ostvarenju spomenutih planova.**

Hvala i tebi. ●

ima brz Internet, računala, projektore. Nažalost, tu smo morali stati.

► **Kada ste stavili kamere u školu i zašto?**

Kamere smo u školu stavili prije 8 godina, zbog sigurnosti. U to vrijeme su bile učestale provale u školske prostore. Mi smo imali sreću jer nama nitko nije provalio, ali u drugu školu da i u srednju školu također. Taj sistem kamera mi se ne svida, ali mislim da je danas nužan. Nekoliko krađa smo riješili. Od krađe mobitela, tenišica i nesporazuma. Došao je učenik i rekao: "Ukrali su mi jaknu". I onda sjedneš za računalno i cijeli dan tu vrtiš, tražiš i na kraju ispadne da nije ni došao s jaknom u školu. Svega ima.

► **Što mislite o automatima u školi?**

Automati u školi su trenutno nužno зло. Mogu biti, ne moraju.

► **Recite nam nešto o projektu "Upoznajmo EU"**

To je jedan način da mi izrazimo svoje mišljenje i stavove. Da se pokaže vaše mišljenje i znanje o EU.

► **Što mislite hoće li se nešto u školama promijeniti ulaskom RH u EU?**

Ja se nadam da hoće, ali na bolje.

► **Tko vam se najčešće žali u školi?**

Mislim da mi se podjednako žale učenici, učitelji i roditelji. Nitko se tu posebno ne ističe.

► **U vašem mandatu ugasio se nekadašnji školski list Cvrkut. Zašto?**

Isključivo zbog finansijskih razloga. Tiskati list, platiti 7, 8, 9 tisuća kuna da bi se to tiskalo i poslije povlačilo po podrumima - jednostavno se ne isplati. Ili dati kakve novce da bismo 5 primjeraka tog lista poslali na županijsku smotru, kao što rade neke škole, po meni je bezveze. Jer listovi kakvi su se tiskali u to vrijeme, to je bila tiskovina, što se tiče kvalitete, jednaka kvaliteti časopisa s kioska, ali sam ja rekao da takav list više nećemo tiskati. Ono što je tražim, nije da se 3, 4 učitelja skupe i napišu školski list, nego da to bude vaš list pa i ako bude rukom pisan na običnom papiru, on meni više znači nego neki s kioska. Mislim da i ove novine što je nastavnica Jozefina napravila s vama, meni to više vrijedi, nego da je ofarban i da košta 20 kuna. Mislim da školski list trebaju pisati učenici, s onim što imaju i onako kako znaju.

► **Što bi ste poručili Novinarskoj grupi?**

Novinarskoj grupi bih poručio da donosi što više informacija koje zanimaju učenike, trebate doći u razred, popričati s vašim prijateljima, učiteljima, ljudima oko škole, sve dijelove društva uključiti u to, i pišite o tome što vas zanima. To je učenički list, vaš list.

► **Koje su najveće prirodne ljepote Hrvatske i koja biste mjesta preporučili učenicima za izlete?**

Mi imamo sreću da živimo u jako maloj državi u kojoj ima svega. Hoćete od mora, planina, kulturnih baština i to praktički na nekoliko sati vožnje. Meni je tu bio prošle godine jedan dečko iz Australije, neka familija, no njemu je najveći šok bio to, on meni veli: "Stric Bojan, ja ne mogu vjerovat", ujutro se probudim u Zagrebu i doručujem tamo, ručam na Velebitu, a večeram na moru, na plaži. Kod nas bi trebalo tjedan dana da sve to vidim. "Vi osmaši znaće o prirodnim ljepotama Hrvatske, znaće ih barem nabrojiti. Krenite od sjevera prema jugu, od istoka na zapad, Brijuni, Istra, Gorski kotar i Lika, Plitvička jezera, Gacka, Velebit, Krka, Mljet, Dubrovnik... Sva ta mjesta su fenomenalna, samo treba uči u njih, a ne prodrnati se kroz njih.

► **Čuli smo da se bavite planinarenjem. Gdje ste sve bili i koje ste vrhove osvojili?**

Prije svega, ispravak netočnog navoda, vrhovi se ne osvajaju, nego se samo možemo skrušeno popeti na taj vrh. Bio sam po cijelog Hrvatskog: Ivančića, Žumberačko gorje... Ma da i dva života imam, ne bih mogao sve te ljepote vidjeti. Vani nešto malo: u Sloveniji, na Alpama, na Triglavu. Izvan toga, nas trojica – ja i dečki iz Šumarije, popeli smo se na Mount Blanc, to mi je najviši vrh. Mi u školi imamo Planinarsku grupu koju vode nastavnik Drder i nastavnik Matačović, ja se priključim kad imam vremena i mislim da je to u redu.

► **Hvala Vam na razgovoru!**

Molim. ●

O kreativnosti

PREMA RJEČNIKU HRVATSKOGA JEZIKA V. ANIĆA (NOVI LIBER, ZAGREB, 3. IZDANJE, 1998., STR. 449.), KREATIVAN JE "ONAJ KOJI IMA STVARALAČKOG DUHA, ONAJ KOJI JE SPOSOBAN ZA STVARALAŠTVO (U UMJETNIČKOM, POSLOVNOM, ZNANSTVENOM SMISLU)", A KREATIVNOST JE "OSOBINA ONOGA KOJI JE KREATIVAN".

NAPISALE: Matea Birko i Helena Drvenkar, 8. c

Našoj školi proveli smo anketu u kojoj je sudjelovalo 52 učenika (28 učenika sedmih i 24 učenika osmih razreda). Željeli smo saznati znaju li što je kreativnost i koliko im je ona važna u životu te smatraju li sebe kreativnima.

Također smo ovom anketom željeli otkriti koje poznate osobe u povijesti i danas djeca najviše doživljavaju kao kreativne.

Saznali smo i tko je najkreativniji u našoj školi, barem prema rezultatima ankete koju je riješilo tih pedesetak slučajno odabranih učenica i učenika (trudili smo se da oba spola budu podjednako zastupljena).

Evo do kakvih smo rezultata došli:

- ▶ većina učenika ne zna objasniti što je kreativnost
- ▶ učenice se uglavnom smatraju kreativnima
- ▶ učenice su najkreativnije u likovnom izrazu

- ▶ i djevojčicama i dječacima je kreativnost važna (dječacima otprilike 85 %, djevojčicama od 90 % naviše)
- ▶ svi se vole družiti s kreativnim osobama jer ih inspiriraju da i sami postanu kreativni
- ▶ učenici su izjavili da je gotovo u svakom zanimanju važna kreativnost
- ▶ najkreativnijom osobom u povijesti najviše njih smatra Gabriel Coco Chanel, a zatim slikare poput Leonarda da Vinci i Pabla Picassa, dok su od znanstvenika navodili jedino Alberta Ensteina
- ▶ najkreativnijom osobom danas proglašili su Justin Biebera, a neki su spominjali i Lady Gagu
- ▶ što se tiče spola, većina učenika misli da su kreativnije žene.

Hvala svima koji su sudjelovali u našoj anketi. ●

HIMNA ŠKOLE SCHULHYMNE

Poviješću Vrbovca grada,
Dičimo se još i sada,
pa tako Petra Zrinskog kula
sve naše prepiske i tajne čuva.

Draga škola, naša divna
Njoj se pjeva ova himna.
Za sve đake ona stoji,
Čuva nas i znanje kroji.

I prvu ljubav škola nosi,
A svak' se đak njom ponosi.
Zato viknimo glasno sve do mora:
"Naša je I. osnovna škola!"

Najljepša je nek' zna svatko,
tu teško postaje lako.
U njoj tuge nikad nema
za budućnost nas našu spremu.

Draga škola, naša divna
Njoj se pjeva ova himna.
Za sve đake ona stoji,
Čuva nas i znanje kroji.

I prvu ljubav škola nosi,
A svak' se đak njom ponosi.
Zato viknimo glasno sve do mora:
"Naša je I. osnovna škola!"

NAPISALI: Nikola Puhin i Lucija Grgić, 7. b

In Vrbovec steht unsere Schul'
Unterm stolzen Zrinski Turm
alle Kinder sind hier cool
laut und stark wie ein Sturm

Unsere liebe schöne Schule
der wir singen dieses Lied
sorgt für jeden treuen Schüler
alle machen hier mit

Jugendliebe blüht hier auch oft
Vieles bietet man uns an
Freude, Freundschaft, Wissen,
Zukunft
hört uns, nun sind wir mal dran!

Es ist schön hier, jeder weiss es
auch wenn's schwer ist, wird es
leicht
Kinder sind hier immer heiter
unser Weg ist glatt und breit!

ADAPTACIJA NA NJEMAČKOM JEZIKU: Iva Lednicki, prof.

Anketa

NAJKREATIVNIJI UČENICI I UČITELJI U NAŠOJ ŠKOLI (REZULTATI NAŠE ANKETE)

U našoj školi proveli smo anketu o kreativnosti. U anketi je sudjelovalo 20 učenica i 20 učenika 7. i 8. razreda. Jedno od ponuđenih pitanja bilo je "Koji je učenik/-ica naše škole najkreativniji?".

Na to pitanje većina ispitanika odgovorila je da su to Nikola Puhin i Marta Gračner.

Na pitanje "Koji je učitelj/-ica najkreativniji u našoj školi?" većina anketiranih učenika odgovorila je da su to Zora Ilić i Marina Knapić.

Na ovoj stranici nastojat ćemo vas upoznati s njihovim načinom rada kako bi i vas inspirirali. (H.D.)

Natječaj

HIMNA, ZNAK, ZASTAVA (REZULTATI NATJEČAJA)

Na natječaju za himnu, znak i zastavu I. OŠ Vrbovec, sudjelovali su svi zainteresirani učenici. Zahvaljujemo na suradnji svi učenicima i učiteljima koji su birali najbolje.

Rezultati natječaja su sljedeći:

- ▶ najbolju himnu napisali su Nikola Puhin i Lucija Grgić, 7. b
- ▶ najbolju glazbu na tekst himne nisu, nažalost, napisali učenici, pa ju je uglazbila učiteljica glazbene kulture Vlatka Brkić
- ▶ najbolji logo nacrtali su Marta Gračner (vanjski dio znaka) i Ivan Abramović (unutrašnji dio znaka)
- ▶ najbolju zastavu nacrtala je Lana Mucko, učenica 1. razreda.

Svi navedeni učenici bit će nagrađeni vrijednim nagradama. Čestitamo!

NAJKREATIVNIJI UČENIK

Prvo pero naše škole

U NAŠOJ ANKETI O KREATIVNOSTI NA PITANJE TKO JE NAJKREATIVNIJI UČENIK U NAŠOJ ŠKOLI? NAJČEŠĆE SE POJAVLJIVALO IME – NIKOLA PUHIN, UČENIK 7. B RAZREDA. EVO ŠTO NAM JE OTKRIO O SEBI.

Osvorio sam i prvu nagradu na natječaju "Turističke zajednice Zagrebačke županije" te sam osvojio glavnu nagradu od 5000 kuna.

Ove godine idem i na "Novigradsko proljeće" u školu stvaralaštva. Sudjelovao sam i na mnogim drugim smotrama i natjecanjima.

► **U kojim si predmetima najuspješniji?**

Najuspješniji sam u hrvatskom jeziku i likovnoj kulturi.

► **U kojem predmetu tvoja kreativnost najviše dolazi do izražaja?**

Misljam da moja kreativnost najviše dolazi do izražaja baš u hrvatskom i likovnom jer svoju kreativnost mogu iskoristiti za pisanje pjesama ili npr. crtanje.

► **Koliko je tebi važna kreativnost na nastavi i u životu?**

Meni je kreativnost vrlo važna na nastavi, pogotovo na predmetima u kojima je mogu najviše iskazati. Kreativnost mi je također važna i u životu jer kreativnost shvaćam

kao poseban dar s pomoću kojeg mogu razvijati sve svoje talente i biti još bolji u crtanju i pisaju.

► **Koliko je važna kreativnost za tvoje buduće zanimanje?**

Misljam da ako se nastavim baviti ovim što sada radim i u čemu nižem uspjehu, kreativnost će mi puno pomoći u tim poslovima i bit će mi od velike važnosti.

► **U kojim je zanimanjima, po tvom mišljenju, najvažnija kreativnost?**

Misljam da je kreativnost najvažnija u svim umjetnostima, no i u radu s djecom, npr. za učitelje i odgojitelje jer da bi vas djeca zavoljela trebati s njima pronaći nešto zajedničko i davati im zanimljive zadatke koje će rado izvršavati.

► **Što misliš, jesu li kreativniji muškarci ili žene?**

Na ovo pitanje ne mogu sa sigurnošću odgovoriti jer mislim da kreativnost ne ovisi o spolu, već o karakteru neke osobe.

Hvala na suradnji ●

NAJKREATIVNIJA UČENICA

Učim 10 minuta na dan

MARTA GRAČNER, UČENICA 8. B RAZREDA, POZNATA JE VEĆINI UČENIKA PO TOME ŠTO JE ODLIČNA UČENICA I AUTORICA BROJNIH SLIKA KOJE UKRAŠAVAJU HODNIKE NAŠE ŠKOLE.

► **Marta, u kojim si predmetima najuspješnija?**

U svim sam predmetima približno podjednako uspješna, ali možda sam najuspješnija u engleskom, kemiji i likovnom.

► **Na kojim si natjecanjima do sada sudjelovala i na kojim si bila najuspješnija?**

Do sada sam sudjelovala na 20-ak natjecanja. U nekim predmetima došla sam do županijske razine.

► **Koliko sati dnevno učiš?**

Učim prosječno 10 minuta na dan.

► **U kojim predmetima tvoja kreativnost najviše dolazi do izražaja?**

Najviše u likovnoj kulturi, ali i u drugim predmetima.

► **U kojim je zanimanjima, po tvom mišljenju, najvažnija kreativnost?**

U umjetničkim zanimanjima, kao što su slikarstvo i kiparstvo.

► **Hoćeš li se i ti time baviti?**

Jos ne znam kojim će se zanimanjem točno baviti, ali će mi u odabiru zanimanja sigurno biti važno i to koliko je ono za mene kreativno.

► **Što radiš u slobodno vrijeme?**

U slobodno vrijeme crtam, slušam glazbu, bavim se sportom, čitam, igram igrice ...

► **Što misliš, jesu li kreativniji muškarci ili žene?**

Definitivno žene!!! ● (H.D.)

Jedan od mnogobrojnih Martinih likovnih radova

Život me oduvijek fascinirao

U NAŠOJ ANKETI O KREATIVNOSTI, NAJVİŞE UČENIKA JE NAPISALO DA SU IM NAJKREATIVNIJE UČITELJICE U ŠKOLI ZORA ILIĆ, UČITELJICA LIKOVNE KULTURE, I MARINA KNAPIĆ, NOVA MLADA UČITELJICA PRIRODE I BIOLOGIJE. DONOSIMO VAM RAZGOVOR S UČITELJICOM PRIRODE I BIOLOGIJE, MARINOM KNAPIĆ.

NAPISALA: Veronika Ljekaj, 8. c

► **Što Vas je potaknulo da se bavite biologijom?**

Kao što i sam naziv govori, biologija je znanost koja proučava život, a ta pojava me oduvijek fascinirala.

► **Kojim se metodama izvođenja nastave služite da biste zainteresirali učenike?**

Važno mi je da učenici aktivno sudjeluju u nastavi, što postižem koristeći različite nastavne

metode. U većini slučajeva, primjenjujem verbalne nastavne metode, gdje naglasak stavljam na metodu razgovora. Time potičem učenike na razmišljanje i zaključivanje o određenom gradivu koje obrađujemo. Koliko god je moguće, primjenjujem i vizualne metode jer one učenike najviše zainteresiraju za gradivo, no zbog ograničenih tehničkih uvjeta, katkad nisu izvedive.

► **Kako uspijevate postići red i mir u razredu?**

Za kvalitetnu obradu nastavne jedinice, potrebna je disciplina u razredu, stoga sam

na početku školske godine detaljno upoznala učenike s pravilima ponašanja, posljedicama nepoštivanja pravila i kriterijima vrednovanja vezano uz moj predmet. Naravno da povremeno dolazi do odstupanja, ali sve je to još u podnošljivim granicama.

► **Jesu li učenici prihvatali Vaše metode?**

Ako gledam generalno, onda smatram da ih je većina učenika prihvatile, no postoje i pojedini učenici kojima to ne odgovara, ali se na kraju uspijemo uskladiti.

► **Koje biste novine uveli u Vašem predmetu?**

Bilo bi odlično kada bi se više nastavnih jedinica tijekom godine izvodilo vani u prirodi, gdje bi učenici mogli u potpunosti doživjeti okolinu i različite pojave u njoj.

► **Koje aktivnosti vodite?**

Vodim Ekološku grupu za pete i šeste razrede i dodatnu iz biologije za sedme i osme razrede.

► **Kako želite zainteresirati učenike za bavljenje biologijom?**

Svi smo mi različiti i isto tako imamo različite interese. Ukoliko vidim da je netko zainteresiran, potičem ga dodatnim informacijama o određenoj tematici.

► **Koliko je za vas osmaše važno dobro poznavanje biologije?**

U osmom razredu učenici detaljno upoznaju građu i djelovanje svoga tijela, a isto tako i utjecaje koji su pozitivni (zdrava prehrana, pravilan bioritam, fizička aktivnost, pozitivne misli) ili negativni (ovisnosti, poremačaji, bolesti). Učenici u ovoj dobi počinju shvaćati kako veliku odgovornost imaju prema svom tijelu.

Koliko poznaješ RH i EU?

(Zaokruži slovo ispred točnog odgovora.)

1. U kojem su se stoljeću Hrvati doselili u našu domovinu?

- a) 19. stoljeću
- b) 7. stoljeću
- c) 21. stoljeću
- d) 5. stoljeću

2. U kojem su stoljeću Hrvati prihvatali kršćansku vjeru?

- a) 28. stoljeću
- b) 1. stoljeću
- c) 9. stoljeću
- d) 17. stoljeću

3. U kojem stoljeću Hrvatska postaje kraljevina?

- a) 10. stoljeću
- b) 21. stoljeću
- c) 19. stoljeću
- d) 15. stoljeću

4. Tko je bio prvi hrvatski kralj?

- a) Petar Krešimir
- b) Borna
- c) Tomislav
- d) Fran Krsto Frankopan

5. Koje je godine kralj Tomislav sebe nazvao kraljem?

- a) 1999. godine
- b) 925. godine
- c) 128. godine
- d) 1869. godine

6. Koji je prvi pisani dokument na hrvatskom jeziku?

- a) Baščanska ploča
- b) Pravopis
- c) Danica – književni prilog Novina horvatskih

7. Kojeg je datuma sabor proglašio samostalnom Republiku Hrvatsku?

- a) 24. travnja 1888.
- b) 16. listopada 2003.
- c) 8. srpnja 1998.
- d) 25. lipnja 1991.

8. Tko je bio prvi hrvatski predsjednik?

- a) Ivo Josipović
- b) Franjo Tuđman
- c) Josip Jelačić
- d) Juraj Dobrila

Najbolji učenik

- ▶ Koje grupe slobodnih aktivnosti planirate uvesti sljedeće godine?

Planiram proširiti Ekološku grupu na sedme i osme razrede, a kroz neko vrijeme uvesti i grupu Prve pomoći.

- ▶ Koji je cilj tih aktivnosti?

Cilj je promicati ekološku osviještenost, razvijati ljubav i pravilan odnos prema prirodi za njezino očuvanje kroz aktivnosti Ekološke grupe. Cilj Prve pomoći je upoznavanje učenika s najosnovnijim pravilima i načinima pružanja prve pomoći, upoznavanje s ljudskim pravima, pravima djece te razvijanje humanih osjećaja i socijalne svijesti kao i stavova o zdravom načinu života.

- ▶ Prošle godine naša je grupa pokrenula akciju za uređenje školskog vrta, ali nitko nije bio zainteresiran. Što Vi mislite o tome?

To je odlična inicijativa vaše grupe. Uređenje školskog vrta je nešto što bi koristilo učenicima, ali isto tako i učiteljima i nastavnicima u provođenju određenih nastavnih jedinica. Pošto sam zainteresirana za uređenje školskog vrta, nadam se da će kroz nekoliko godina biti i neki vidljivi rezultati pa da svi uživamo u ljepotama školskog krajolika.

- ▶ Hvala Vam na razgovoru!

Molim. ●

KAKO BITI KREATIVAN ONDJE GDJE TO NAJMANJE OČEKUJEMO?! ODGOVORE NA TA PITANJA ZNA NAJUSPJEŠNIJI UČENIK NAŠE ŠKOLE, JOSIP KLEPEC.

NAPISALE: Lorena Bručić Pavuk i Sara Kralj, 8. a

Josip Klepec, učenik 8. a, u našoj školi nosi ponosnu titulu „najboljeg učenika“. Danas smo odlučile s njim napraviti intervju u kojem će nam Josip otkriti tajnu svog uspjeha. Josip je prosječan osmaš koji je ostvario svoje snove trudom, marljivošću i upornošću. Sudjelovanjem u brojnim natjecanjima Josip privlači pažnju cijelog grada Vrbovca.

- ▶ Josipe, na samom početku ti čestitamo na osvojenom 1. mjestu na državnom natjecanju iz informatike i 3. mjestu iz fizike. Kako uspijevaš uskladiti svoj privatni život s natjecanjima koja zahtjevaju puno truda i vremena?

Uz dobru organizaciju vremena sve je moguće.

- ▶ Kako provodiš svoje slobodno vrijeme? Imaš li neki hobi?

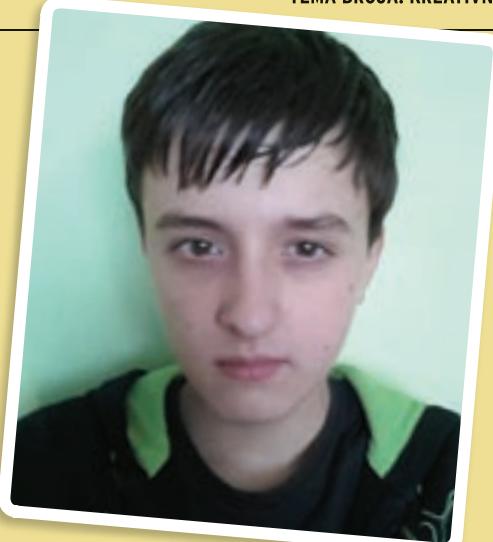
Kao i većina mojih vršnjaka slobodno vrijeme provodim ispred računala igrajući svoje omiljene videoigrice i bavim se sportom da pobegnem od svakodnevnih briga.

- ▶ Koji od nastavnih predmeta ti zadaje najviše muke?

Nijedan predmet mi ne zadaje puno muka, ali se najmanje pronalazim u hrvatskom jeziku.

- ▶ Josipe, mnogo vremena provodiš u mukotrpnim pripremama za natjecanja i putujući Hrvatskom. Nedostaje li ti obitelj i prijatelji?

Uživam u putovanjima diljem Hrvatske koja mi uz pripreme za natjecanja oduzimaju mnogo vremena, ali me podiže društvo mojeg brata, sestre i prijatelja.

- ▶ Putujući na mnoga natjecanja, posjetio si razne krajeve diljem naše domovine. Koja si sve mesta posjetio i koje će ti mjesto zauvijek ostati u sjećanju?

Posjetio sam mnoga mjesta na jadranskoj obali, a najdraže mjesto mi je Dubrovnik čija ljepota opravdava njegovu popularnost među turistima.

- ▶ Hoće li ti po završetku svih natjecanja nedostajati onaj osjećaj adrenalina i neizvjesnosti?

Konkurenca je velika, ali me naprijed uvijek vodi pozitivna energija i vjera u sebe.

- ▶ Tijekom svojih sudjelovanja u natjecanjima upoznaješ mnogo inteligentnih vršnjaka. Ostaješ li s njima u kontaktu?

Na natjecanjima se družim s mnogo različitih vršnjaka, ali samo s nekim ostajem u trajnom kontaktu.

- ▶ Unatoč velikom trudu, sudjelovanju na natjecanjima i svojem talentu, uspijevaš ostati pričvršćen, društven i veselo osmaš. Što bi poručio svojim vršnjacima?

Savjetovao bih im da se trude kako bi postigli što bolji uspjeh i upisali željenu školu. Unatoč obavezama, neka ne zaborave na druženje i zabavu.

- ▶ Josipe, hvala ti puno što si bio srdačan i iskreno odgovorio na naša pitanja. Želimo ti puno sreće u dalnjem školovanju i životu! ●

Provjeri svoje znanje o temi na idućoj stranici

9. Zaokruži slovo iza kojeg je ime spomenika u Hrvatskoj koji je zaštićen UNESCO-om

- a) Eufrazijeva bazilika
b) Crkva sv. Vida
c) Dioklecijanova palača
d) stara jezgra Trogira

10. Koji je redoslijed boja na hrvatskoj zastavi?

- a) crvena, bijela, plava
b) plava, žuta, crvena
c) plava, bijela, crvena
d) samo je šahovnica

11. Kako se zove hrvatski novac?

- a) kune i lipa
b) euro
c) tune i skuše
d) somovi i sica

12. Nabroji narječja u Hrvatskoj! (ima ih 3)

- a)
b)
c)

13. Koja je naša himna?

- a) Lepe ti je Zagorje zelene
b) Lijepa naša
c) Na lijepom plavom Dunavu
d) Bratec Martin

14. Koje je geslo Europske unije?

- a) "Ujedinjeni u različitosti"
b) "Zajedno do smrti"
c) "Ujedinjeni u sličnosti"
d) "Zajedno do pobjede"

15. Koja je himna Europske unije?

- a) Lijepa naša
b) Oda radosti
c) Arija kraljice noći
d) Footloose

16. Koji novac koristi većina članica Europske unije?

- a) franak
b) funtu
c) euro
d) liru

Ciljevi

Moji dojmovi o projektu

U OKVIRU DANA ŠKOLE, U NAŠOJ ŠKOLI CIJELI ZADNJI NASTAVNI TJEDAN PROŠLE GODINE BIO JE PREPUN RAZLIČITIH AKTIVNOSTI. U PONEDJELJAK, 10. LIPNJA 2013. GODINE, IMALI SMO DAN OTVORENIH VRATA I PREZENTACIJU PROJEKTA "UPOZNAJMO EU!", U UTORAK JE BIO SPORTSKI DAN, A U SRIJEDU DVije PRIEBE PREBOGATE RAZLIČITIM KULTURNO - UMJETNIČKIM SADRŽAJIMA.

NAPISALA: Matea Birko, 8. c

Na prezentaciji projekta bila sam aktivno uključena u prezentaciju mog razreda, koji je zajedno s 8. c predstavljao Francusku, pa nisam imala baš mnogo vremena posjećivati druge učionice i gledati što su drugi razredi pripremili, ali zajedno sa svojim razredom i našom razrednicom ipak sam obišla sve učionice.

Iznenadila sam se zbog tolikog mnoštva sadržaja koje smo mogli vidjeti na hodnicima škole i u svakoj učionici. Na prvi pogled se vidi da su svi uložili puno truda kako bi što bolje predstavili zemlju EU koju su odabrali za projekt. Neki učenici bili su vrlo maštoviti u izradi svog zadatka i vrlo ponosni na sve komplimente koje su dobili od posjetitelja.

Svi koji su došli u našu učionicu (br. 5) rekli su da smo vrlo lijepo predstavili Francusku jer smo stvarno imali jako puno sadržaja.

Prezentaciju smo pripremili zajedno s učenicima 8. c na sljedeći način: u sredini učionice bio je veliki kartonski kip Eiffelovog tornja u Parizu, koji smo danima radili na satovima likovne kulture, a sa strane su bili plakati o pojedinim francuskim znamenitostima.

Vanna Žnidar i Karla Pljukavac govorile su neumorno cijeli dan svakoj novoj grupi posje-

titelja o tornju u Parizu, Vanessa Mikulčić predstavila je francusku modu, kreatoricu Coco Chanel, njezinu malu crnu haljinicu i parfem koji nosi ime te poznate kreatrice, a Jana Škaro govorila je o Provansi i poljima lavande. Marta Krajačić predstavila je francusku modu u 19. st. pokazujući nam pritom lutku s haljinom u tom stilu i prekrasne sunčobrane i šešire kakvi su se tada nosili.

Vedrana Jakuš, odjevena u slikarsku kutu, sa štafelajem i kistovima, predstavljala je francuske slikare i tijekom dana naslikala nekoliko slika, od kojih je neke i prodala jer su bile vrlo lijepo.

Lucija Cesar, Dorotea Hršak i ja opisale smo poznatu francusku kuhinju u kojoj dominiraju razne vrste sira. Matteo Sović govorio je o utrci Tour de France. Na zidovima su bili plakati o francuskim vinima. Na kraju naše prezentacije Ivona je svakoj grupi otpjevala na francuskom pjesmu poznate pjevačice Zaz.

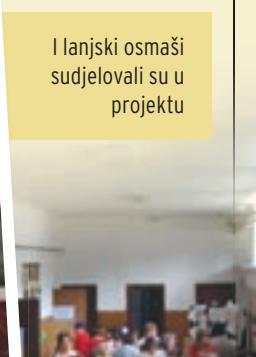
Za mene je dan prezentacije Francuske u okviru Dana otvorenih vrata bio dosta naporan, ali je sve bilo dobro isplanirano i dogovoreno tako da nije bilo nikakvih problema. Sretna sam što smo svi uspješno i kreativno ispunili svoje zadatke jer smo se dobro zabavili i puno toga naučili. ●

Naša škola je provođenjem projekta Upoznajmo EU! željela postići više ciljeva, među ostalim i sljedeće:

- 1 Upoznati zemlje velike europske obitelji u koju smo se i mi uključili 1. srpnja 2013.
- 2 Omogućiti učenicima da istražuju znamenitosti pojedinih zemalja, između ostalih i naše zemlje, njezine tradicije, njezinih prirodnih ljepota i znamenitih ličnosti iz njezine povijesti.
- 3 Probuditi kod učenika značajatelju prema otkrivanju novih znanja koja će im u budućnosti biti potrebna i koja će im olakšati donošenje odluke o izboru budućeg zanimanja, mjestu školovanja i rada te mesta življenja u skladu s vlastitim željama i mogućnostima.
- 4 Razviti kod učenika toleranciju prema drugim narodima i kulturama te svijest o važnosti očuvanja kulturne posebnosti i narodne baštine svake zemlje.
- 5 Razviti sposobnosti zapažanja bitnog u nekom sadržaju, sposobnosti jezičnog izražavanja i prezentacije obrađenih sadržaja te sposobnost prilagođavanja radu u grupi.
- 6 Ukažati na značaj mira i suradnje među narodima (EU je dobila Nobelovu nagradu za mir) kao preduvjeta napretka svake zajednice.
- 7 Razbiti predrasude i stereotipe o drugim narodima.
- 8 Učiti na kreativan način nove nastavne sadržaje.
- 9 Omogućiti učenicima da izraze svoje sposobnosti i talente za pojedina područja te da biraju zadatke koje žele i koji ih zanimaju.
- 10 Razviti kod učenika svijest o nužnosti učenja stranih jezika u suvremenom društvu kako bi mogli pratiti znanstvena, tehnička i umjetnička dostignuća u Europi i svijetu i lakše komunicirati s drugima.

I lanjski osmaši sudjelovali su u projektu

NIŽI RAZREDI

Hrvatski tradicijski nakit

PROŠLE GODINE NAŠA ŠKOLA RADILA JE NA REALIZACIJI SVOG PRVOG PROJEKTA: UPOZNAJMO EUROPSKU UNIJU! PROJEKT JE POKRENUT POVODOM SKORAŠnjEG ULASKA NAŠE ZEMLJE U ZAJEDNICU ZEMALJA EUROPSKE UNIJE. NIŽI RAZREDI NAŠE ŠKOLE U PROJEKTU SU PREDSTAVILI HRVATSKU, DOK SU VIŠI RAZREDI PREDSTAVILI NEKE EUROPSKE ZEMLJE KOJE SU VEĆ DUGO ČLANICE UNIJE I KOJIMA SMO SE PRIDRUŽILI 1. SRPNJA 2013.

NAPISALA: Helena Drvenkar, 8. c

Posjetila sam nekoliko razreda kako bih vidjela kako se pripremaju za Dan otvorenih vrata naše škole, na kojem je projekt trebao biti predstavljen. Ja sam, kao što bi vjerojatno i većina djevojaka, odabrala radionicu nakita. Učiteljica Gordana Koprić sa svojim razredom (tadašnjim 2. a) izrađivala je hrvatski tradicijski nakit. Na taj način željeli su predstaviti djelić hrvatskog narodnog bogatstva i tradicije.

Kada sam došla u učionicu, zatekla sam vještice male ručice koje su s velikim oprezom nizale perlice i radile ogrlice. Zamolila sam učiteljicu za kratak razgovor o nakitu koji djeca izrađuju.

► Što spada u hrvatski tradicijski nakit?

Hrvatski tradicijski nakit vezan je za pojedina područja Hrvatske pa je vrlo raznovrstan. Nakit koji mi radimo baziran je na izradi kraluša, kolarina i dukata.

► Od čega čete raditi taj nakit?

Kraluše i kolarine radit ćemo od koraljno crvenih perli, te "srebrnih" i "zlatnih" metalnih ukrasnih kugli. Dukate ćemo izrađivati od gline s utisnutim pečatom i nizati ih u bogate ogrlice.

► Hoćeće li još nešto izrađivati?

Radit ćemo i narukvice i naušnice s elementima tradicijskog nakita.

► To je dosta posla. Hoćeće li vam netko pomoći u izradi?

Na radionicama će zajedno raditi i roditelji i učenici, a obratili smo se za pomoći i jednoj trgovini nakita kako bismo saznali osnovne upute o spajanju dijelova nakita.

► Kako čete svoj nakit predstaviti za Dan škole?

Imat ćemo izložbeni stand, a napraviti ćemo i malu prodaju za sve posjetitelje kojima će se naš nakit svijjeti. Nadamo se da će se mnogima svijjeti.

► Što je to kraluš?

Kraluš je raskošna ogrlica koja je dio tradicijske nošnje samoborskog kraja. Samoborski

je kraluš moguće izrađivati ručno. To je ogrlica sastavljena od više konaca/struna mnogostruko prepletenih na koje se navode staklena ukrasna zrnca u boji. Pleteni kraluš ispleteni je u obliku mreže raznih geometrijskih oblika, npr. kućice, frke, šlinge i puževi. Kraluš se može praviti i s jednim koncem ili više njih na koje se nanižu ukrasna zrnca.

► Kakve je boje kraluš?

Temeljna boja za izradu kraluša je crvena. Tu su još bijela i plava boja.

► Što je kolarin i gdje se takav nakit nosi?

Kolarin je tradicionalni dubrovački nakit. To je niska od koralja s filigranom, koja je dio narodne nošnje toga kraja.

► Opišite nam ukratko izradu kolarina.

Dubrovačko podmorje bilo je bogato koraljima. Dubrovčani su ih upotrebljavali za nakit tako što su ih prvo obradivali u zrna,

Učiteljica Gordana Koprić sa svojim razredom (tadašnjim 2. a)

a zatim uvezivali u ogrlice stavljajući između zrna manje i veće bobice čipkaste filigranske obrade. Te bobice radile su se oblim vezenjem zlatne žice. Nakit je trebao biti čvrst i trajan jer se nasljeđivao s koljena na koljeno.

► Recite nam nešto i o dukatima. Pretpostavljam da se taj nakit nosi najviše u Slavoniji.

U pravu si. Svoju folklornu baštinu predano njeguje i bogata Slavonija. Tipični tradicijski nakit Slavonaca su dukati koji se nižu u bogate ogrlice i dio su njihove narodne nošnje.

► Vidim da ste se upustili u velik i zahtjevan posao. Kako se osjećate dok izrađujete nakit s djecom?

Ovaj posao shvatila sam kao veliki izazov i za mene i za moje učenike. Potrebno je puno vremena da spretni dječji prstići učenica i učenika drugog razreda naprave nakit koji je u duhu hrvatske tradicije. Drago mi je da su djeca na ovaj način bolje upoznala jedan dio naše kulturne baštine. ●

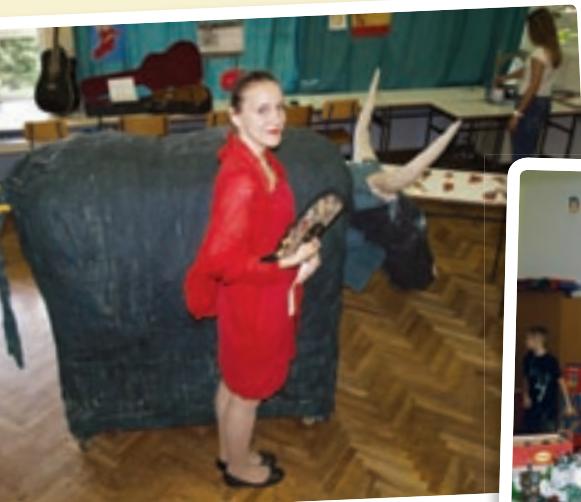

Učenici/-e 1. a i učiteljica Tatjana Kobija izradili su licitarska srca

Vezilje iz Gornjeg Tkalca

VIŠI RAZREDI

Španjolka u dilemi otići na flamenco ili na koridu

Grčka

Italija

Naš razred, 5. c, predstavlja Italiju sa 6. a. Meni je jako zanimljivo pripremati se za Dan škole. Pokazat ćemo odjeću starih Rimljana napravljenu od starih tkanina. Razrednik 6. a kupit će pizzu, a naša razrednica špagete jer je Italija poznata po pizzi i špagetama.

S nastavnicom likovnog počeli smo raditi i kosi toranj u Pizi. Martina, Tihan, Valeria i ja napravile smo talijanske zastavice, Lorena i Dora napravile su plakat o drvetu pinija, a Karolina je napravila prezentaciju. Valeria i ja još ćemo napraviti plakat o Wivaldiju.

Naša razrednica napravila je plakat o rimskim brojevima. Svi smo birali što ćemo raditi, odnosno radimo ono što nas najviše zanima. Jako mi je zabavno na projektnoj nastavi. Naravno, usput nešto i naučimo. • Mihaela Jurić, 5. c

Njemačka

Francuska

Područne škole**PRESEKA: Austrija**

Od svih zemalja koje sam "posjetila" 10. lipnja 2013. u našoj školi, meni je bila najdraža Austrija zato što su učenici PŠ Preseka imali odličnu prezentaciju te zemlje i zato što su plesali bečki valcer. Snimila sam učiteljicu Margaretu Novosel kako pleše valcer s jednim visokim učenikom.

U učionici (knjižnici) u kojoj je bila prezentacija znamenitosti Austrije bilo je i puno smijeha jer učenici nisu znali pročitati neke njemačke riječi pa su ih smiješno izgovarali. Zapravo, to je bilo smiješno samo nama koji znamo njemački. Svima se vjerojatno svidjelo to što je bilo puno jela i pića tipičnih za Austriju kao što su npr. Mozartove kugle i Bečka šnicla. Ukrasni prozor također je bio jako lijepo izrađen i neobičan. U učionici za prezentaciju Austrije bio je i sportski kutak (odbojka), a bilo je i puno plakata i, naravno, zastava Austrije. Sve su predstavili jako dobro i zato sam puno zapamtila o toj državi, puno više nego što bih naučila na običnom školskom satu.

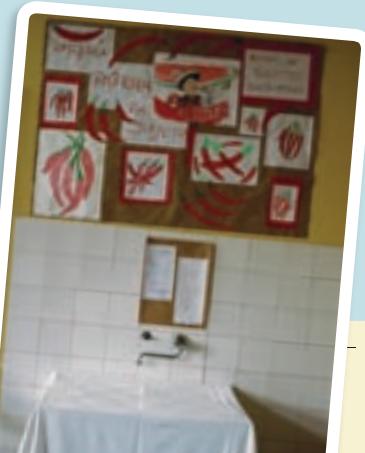
Na kraju ovog dosta napornog dana punog različitih sadržaja, učenici su nam pustili crtici Bambi, koji je zapravo austrijski crtici. U tih dva sata svi smo uživali u filmu i usput se odmarali. Svi posjetitelji bili su oduševljeni divotama Austrije koje su nam učenici/-e i učitelji/-ce/-e PŠ Preseka tako uspješno prezentirali. • (Veronika Ljekaj, 7. c)

RAKOVEC: Mađarska

Na Danu otvorenih vrata naše škole predstavljeno je osam europskih država, a od svih koje sam vidjela, meni se najviše svidjela Mađarska. Tu zemlju predstavili su u učionici br. 3 učenice i učenici PŠ Rakovec, zajedno sa svojim razrednicima/-ama i učiteljima/-icama.

U "Mađarskoj" je bilo mnogo zanimljivih i za mene novih informacija koje su me iznenadile. Tek tu sam saznala da su npr. šibice i mineralna voda izumljeni baš u Mađarskoj. "Zvijezda" Mađarske bio je definitivno ljuti ajvar koji su se samo hrabri usudili probati jer je na plakatu iznad njega pisalo: "Kušati na vlastitu odgovornost". Naravno, na stolu su stajale i preukusne mađarice, kolač koji svi obozavaju, a koji, kao što mu i ime kaže, potječe iz Mađarske. Za mene je to najbolji kolač na svijetu. Problem je, međutim, što je mađarica brzo završila u našim ustima, pa su kasniji posjetitelji mogli samo vidjeti prazne tanjure.

U učionici je bilo i dosta zanimljivih plakata na kojima je predstavljeno sve što je tipično za ovu zemlju. Tijekom razgledavanja mogli smo pogledati i prezentaciju o Mađarskoj. Izašavši iz učionice, zaključila sam da je Mađarska vrlo zanimljiva zemlja. Puno sam novih stvari saznala o njoj. • (Helena Drvenkar, 7. c)

Putovanje po svijetu

NA SATOVIMA GEOGRAFIJE NAŠA UČITELJICA ČESTO NAM JE PRIČALA O PUTOVANJIMA U ZEMLJE O KOJIMA UČIMO I POKAZUJE NAM PREDMETE KOJE JE DONIJELA S TIH PUTOVANJA. TO NAM JE NASTAVU GEOGRAFIJE ČINIO ZANIMLJIVOM I POTICALO U NAMA ŽELJU DA JEDNOG DANA, KAD ODRASTEMO I BUDEMOSAMOSTALNI, PUTUJEMO PO SVIJETU.

NAPISALA: Veronika Ljekaj, 8. c

Zamolila sam gospođu Biserku Blažutić za razgovor u kojem bih saznala nešto više o dalekim zemljama koje nam je pokazala na zemljopisnoj karti svijeta. Ona je ljubazno pristala na razgovor i strpljivo odgovarala na moja pitanja. Na ovom mjestu prenosim vam dio tog ugodnog razgovora.

► **Učiteljice Blažutić, zašto ste odabrali zanimanje učiteljice geografije?**

Od malena sam s roditeljima i bakom putovala pa sam tako i ja zavoljela putovanja, a u geografiji sam našla odgovore na mnoga svoja pitanja. Putovanja su mi osobno zadovoljstvo i dio mog stručnog usavršavanja.

► **S koliko ste godina prvi put posjetili neku stranu zemlju i kako ste se tada osjećali?**

S deset godina otišla sam s roditeljima u Austriju i tamo mi se svidjelo.

► **Koji grad Vam se najviše svidio?**

Teško je to reći. Svaki je grad na svoj način lijep i zanimljiv. Svidjaju mi se Jeruzalem, Beč, Rim, Madrid, ali i mnogi manji gradovi su privlačni jer imaju svoju osobnost i očuvanu prirodnu i kulturnu baštinu.

► **Kojim jezikom ste se sporazumijevали s ljudima koji govore različite jezike?**

Služim se engleskim i njemačkim jezikom koliko mi je potrebno za sporazumijevanje. U svakom slučaju, dobro je znati više jezika jer je tada putovanje jednostavnije.

► **Kojim prijevoznim sredstvima ste putovali i jeste li kada doživjeli neku nezgodu na putu?**

Putovala sam autobusom, avionom i brodom i nikakve nezgode nisam doživjela, ali je bilo zanimljivih situacija. Kad sam bila na Etni, kako je često aktivna, pitala sam se hoće li biti iznenadne erupcije, ili na glečeru Flachau, gdje je puhao jak vjetar, a litice su bile vrlo strme.

► **Imate li kakav suvenir sa svojih putovanja?**

Naravno. Iz svake zemlje donesem ponešto po čemu je ta zemlja poznata, CD s glazbom ili suvenir koji je specifičan za tu zemlju. Iz Portugala sam donijela njihov simbol - pijevca, iz Provanse keramičkog cvrčka, iz Nizozemske krompe, iz Grčke akropolu itd. .

► **Kako se odlučujete u koju ćete zemlju otici? Gledate li filmove o nekoj zemlji prije nego što otpotujete u nju?**

Da, volim pročitati ponešto o toj zemlji, pogledati reportaže s nečijeg putovanja kako bih već unaprijed znala što moram posjetiti.

Kviz

Pogodi iz kojih su zemalja suveniri na slikama.

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

► **Jeste li nekad požalili što ste posjetili neku državu?**

Nikada se nisam razočarala. U svakoj državi otkrijem nešto novo, nešto što me zanima.

► **Koliko ste zemalja do sada posjetili?**

To je teško reći. Obišla sam skoro sve zemlje Europe, azijskog i afričkog Sredozemlja. U Italiji, Francuskoj, Njemačkoj i Austriji bila sam i nekoliko puta.

► **Koje biste još zemalje željeli posjetiti?**

Ima ih puno, no sada bih izabrala Japan.

► **Kako se osjećate kada se vratite u Hrvatsku?**

Zadovoljno, tu je moj dom.

► **Što biste preporučili strancima koji dolaze u našu zemlju, što bi svakako trebali vidjeti?**

Naše more, kulturnu i prirodnu baštinu.

► **Imate li na kraju neku poruku za nas učenike koji bismo također željeli putovati?**

Putovanja su zanimljiva, obogaćuju, šire horizonte, na njima upoznaješ druge kulture, običaje, način života i ljudi. To je veliko zadovoljstvo. Ispunjeno si i sretan. Zato, putujte!

► **Zahvaljujem Vam na razgovoru i želim Vam još puno lijepih uspomena s putovanja. ●**

PUTOSITNICE S PUTOVANJA LIJEPOM NAŠOM

Magičnost Like i Gorskog kotara

NAPISAO: Nikola Puhin, 7. b

Pokraj male benzinske postaje već je stajao nač autobus. Hropćući i kašljuci poput teškog astmatičara, upaljenim motorima već je pozdravljao ljude što su se okupljali oko njega. Tu i tamo čuli su se poneki pozdravi i možda koje pitanje, no najčešći zvukovi bili su ipak lijeno zijevanje i uzdisanje, jer bilo je tek oko pet ujutro. A rumena zora jedva se probijala kroz gustu maglu iz koje su izranjali poneki obrisi krovova i svjetla uličnih svjetiljki. Mama me prepustila baki i kad se po peti put uvjerila da imam dovoljno hrane i da mi nije hladno, jače se stisnula u jaknu i otkoračala u gustu maglu, gdje je malo prije parkirala svoj automobil. Ušli smo u autobus i sjeli na prva prazna sjedala, ja naravno pokraj prozora kako mi ne bi nešto promaklo. Ubrzo smo krenuli, a ja sam gledao za vijugavom cestom što se pružala za mnogim brežuljcima i pogledom pozdravlja mamin automobil što se polako kotrljao skliskom cestom. Ne vjerujem da je video moj pozdrav jer je već polako nestajao u magli. Naslonio sam se na staklo i sklopio oči, padajući u san, uspavan tihim glasovima mojih suputnika. Iako mi se glava tresla i poskakivala poput košarkaške lopte, spavao sam dosta dugo.

Probudio sam se tek kad je cesta postala hrapava i ispučana, a autobus se tresao i naginjaо kao da ima morsku bolest. Krajlik što je izranjao iz magle i što sam gledao kroz prozor nije mi izgledao poznato. Plodna, zlatna polja kukuruza i pšenice zamjenila je gusta, mješovita šuma hrasta i smreke. A cesta je postajala sve vijugavija, sa sve oštijim zavojima. Baka je žustro razgovarala sa svojom rodakinjom, no čim je primijetila da sam budan, morao sam nešto i pojesti. Zapravo mi to uopće nije teško palo, a nakon što sam se malo okrijepio ponovno sam naslonio glavu na prozor i zagledao se van, gdje su se ravnice i doline nekom magijom pretvarale u brda i gустe mrke šume. S bakine strane protezala se neka čudnovata planina. Podnože joj je bilo zaraslo u gustu crnogoričnu šumu, što se penjala i privijala uza nj, sve do krševitog vrha, gdje su vapnenačke stijene nekim čudom napravile oblik ljudskog tijela. Stali smo kod jedne veće benzinske postaje iza koje se protezala ta čudnovata planina. Neke su starije gospode žurno izašle iz autobusa kako bi zauzele mjesta na terasi,

no kad su izašle van na svjež zrak, gdje je puhalo prohladni povjetarac, predomislile su se i ušle unutra i tamo ispile kavu. Kad sam pojeo pecivo i popio čaj, baka mi je rekla da je planina iza nas Klek. Navodno je to uspavani div, koji je prije stotina godina ovdje živio, njega su pak prema legendi vještice koje su se tamo okupljale kaznile okamenjenjem. No, on je rekao da će se jednog dana izdignuti iz kamena i osvetiti se. Nakon što mi je baka ispričala tu legendu bio sam zaprepašten, a duboko u sebi sam se nadao da dan njegove osvete nije danas. Nakon kraće vožnje prastarim oštećenim cestama stigli smo do malog mjesta po imenu Krasno. Tamo je svetište Majke Božje Snježne, u maloj slikovitoj crkvici na krševitom kamenju. Naravno, zanimalo me zašto se ovdje sviđe zove baš tako. Tamo su nam ispričali da je ovdje, prema staroj legendi, usred ljeta, u kolovozu, pao snijeg do koljena, pa su mještani sagradili malu crkvicu i počeli slaviti Majku Božju Snježnu. Nakon što smo posjetili suvenirnicu, spustili smo se prema crkvici. Uživao sam u svježem zraku. Sjećam se kako je nebo bilo lijepo. Nježno i plavo, čak je i sunce sramežljivo provirivalo iza oblaka. Pogled je bio krasan. Dolje u dolini, okružen planinama poput čvrstih, neprobajnih zidina, ugnjezdio se malen, slikovit gradić. Jedan mi je gospodin posudio svoj dalekozor, pa sam njime promatrao šume u dolini. Izmolili smo molitve u maloj crkvici, koja je bila puna slika, papirića i pločica na kojima su ljudi zahvaljivali i molili se našoj dobroj, nebeskoj majci. Ja sam je samo zamolio da mi da sreću i zdravlje, jer ostalo će već doći.

Uspeli smo se uz lagantu uzbrdicu i ponovno se smjestili u nač autobus. Sljedeće nam je u planu bilo posjetiti Nacionalni park Sjeverni Velebit. Vozeći se do tamo promatrao sam planinske vrhunce i baršunasto-plavo more na kojem su vječno plutali mnogobrojni otoci. Kada smo stigli tamo, ostao sam zabezeknut ljepotom prirode. Plavo je nebo bijelim, vunenim oblacima milovalo krševite, visoke vrhove Velebita, ispod kojih su se grlike šume, jame, doline i blagi usponi. Izašavši iz autobusa duboko sam udahnuo i pluća napunio najčišćim i najsvježijim zrakom na svijetu. Prvo smo se uspeli dosta oštrim usponom do malog, idiličnog, planinarskog doma. Bio je drven, a na prozorima su bile crvene, karirane zavjese. Tamo smo se malo okrijepili pa pošli u razgledavanje te tajanstvene planine. Nebom su letjeli

sokolovi i ispuštali fantastične krikove, baš kao u američkim filmovima o Indijancima. Morali smo se držati strogo određenih staza i nikako ne skretati s njih, da ne narušimo sklad i ljepotu tamošnje prirode. Rekl su nam da tamo ima i poskoka, pa mi ni na kraj pameti nije bilo skretati s puta. Oko staza prostirao se sag s raznolikim šarama cvijeća ispod kojih je pisalo njihovo ime na hrvatskom i latinskom. Uživali smo okruženi mirom i beskrajnom ljepotom, no uskoro smo morali krenuti prema autobusu. Mahnuo sam nedirnutoj prirodi i u srcu osjetio sreću.

Vozeći se nazad kući, razmišljao sam o doživljajima koje sam danas stekao i zaključio da mi je drago što sam upoznao još jedno podneblje Lijepa naše - čarobno i netaknuto, zanimljivo i tajanstveno. Shvatio sam da Lika i Gorski kotar nisu samo poveznica između primorja i kontinenta, već slatka tajna majke prirode; puna planina, gora, mirisa i skrivenih kutova koje ljudsko oko, nadam se, nikad neće sve otkriti. Trebali bismo biti sretni i ponosni što upravo te tajne čine našu domovinu tako lijepom i nedokučivom! ●

Trijumfalna vrata

Pogled na Eiffelov
toranj s vidikovca
Trocadero

Katedrala
Notre
Dame u
Reimsu

Moje putovanje u Pariz

OD 12. DO 17. TRAVNJA 2014. BILA SAM U PARIZU. NA PUTU DO GLAVNOG GRADA FRANCUSKE VIDJELA SAM BROJNE TURISTIČKE LJEPOTE. PROŠLA SAM KROZ SLOVENIJU, AUSTRIJU, NJEMAČKU ... ODUŠEVIO ME PARIZ!

NAPISALA: Dorotea Hršak, 8. c

Kada smo moja teta Sunčica i ja krenule u Pariz, naše prvo odredište bio je Strasbourg. To je grad čiji je centar UNESCO proglašio svjetskom baštinom 1988. godine. Tetka i ja prošetale smo uz rijeku, zapravo starim dijelom grada koji se zove Petite France. Otišle smo do trga na kojem se nalazi katedrala Notre Dame koja zapravo nije prava Notre Dame u Parizu, ali ih, vjerojatno, u Francuskoj ima više. Katedrala je izvana prekrasna.

Sljedećeg dana bio je moj rođendan, a započeo je uz kreketanje žaba koje se nisu gasile cijelu noć i cijelo jutro. Pojevši fin i obilan doručak, krenule smo prema gradu Remisu, pokrajini Champagne poznatoj, naravno, po šampanjcu. Opet smo vidjele katedralu Notre Dame, ali ova je najsavršenija gotička crkva na svijetu poznata po krunidbi najvećih kraljeva. Crkva je izvana prekrasna, a iznutra još i ljepša. Ispred crkve nalazi se kip Ivane Orleanske koja se borila u vojski i postala najveća francuska nacionalna junakinja.

Kada smo napokon stigle u Pariz, prvo smo se uputile u Montmartre, odakle se pruža prekrasan pogled na grad. To mjesto je do kraja 19. stoljeća postalo mjestom hodočašća umjetnika, pisaca, pjesnika i slikara koji se sada najviše nalaze na montmartovskom brežuljku Butte. Posjetile smo i Sacré-Cœur, crkvu posvećenu Svetom srcu Isusovu. Na crkvi je jajolika kupola koja je druga najviša točka u Parizu, nakon Eiffelova tornja.

Nakon što smo razgledale crkvu i imale nešto slobodnog vremena, uputili smo se na zajedničku večeru u Moulin Rouge. Tamo je zgrada istog imena sagrađena 1885. godine. U toj zgradi izveden je prvi ples kankan.

Sljedećeg dana nakon doručka krenule smo u razgledavanje Pariza. Prvo smo otišle u park koji gleda na Eiffelov toranj i fotografirale lijepe zgrade

i znamenitosti u blizini. Nakon toga smo otišle na vidikovac Trocadéro i s njega promatrале prekrasan Eiffelov toranj i blistavi zlatni krov crkve Dome Kralja Sunca gdje počiva Napoleon Bonaparte. Zatim smo razgledale Pantheon, mjesto gdje počivaju svi velikani. Onda je došao red i na pravu Notre Dame katedralu koja je najviše povezana s poviješću Pariza. Bile smo i na vidikovcu na galeriji Lafayette, odakle se vidi cijeli Pariz. Nakon toga otišle smo do Avenue des Champs-Elysées, najslavnije prometnice francuske prijestolnice, u kojoj se nižu najskuplji dućani, kafići, kina, restorani, hoteli i prekrasan park. Četvrtog dana, odmah nakon doručka, uputile smo se u Versailles. Došavši pred dvorac, vidjele smo masu ljudi kako čekaju u redu za ulazak. Mi smo čekale više od sat vremena da uđemo u Versailles, najveći dvorac u Europi. Nakon dvorca došao je na red Eiffelov toranj. Tetka i ja otišle smo na južnu stopu i opet čekale u redu. Ta stopa nije imala dizalo, pa smo do druge etaže morale stubama. Do prve etaže smo trebale proći 360 stuba, a do druge još 359.

Hvala nebesima što je do vrha bilo dizalo, ali smo opet morale čekati, pa sam se ponovo smrzla. Treća razina je bila 276 metara iznad tla, a kada smo došle na vrh, vidjele smo cijeli Pariz. Bio je to pogled koji seže čak 72 km u dalj. Sišavši s tornja, otišle smo na ručak. Nakon ručka vozile smo se brodom po rijeci Seini, na kojoj sam se opet smrzavala. Napravile smo krug od Pont d'lena do Pont de Sully. Vidjele

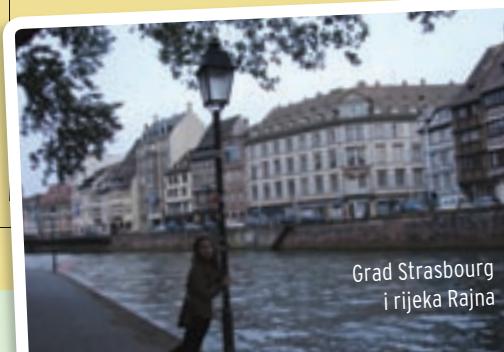
smo plamen Slobode, crkvu Dome, Grand Palais, Petit Palais, kićene kipove na mostu Alexandra III., palaču Bourbon, muzej Louvre i d'Orsay, Notre Dame, Île de la Cité i još mnogo toga. Saznale smo da Eiffel svijetli svaki puni sat po pet-deset minuta od devet sati navečer. Pričekale smo to vrijeme i doživjeli toranj u najljepšem večernjem sjaju.

U srijedu, 16. travnja 2014., posjetile smo muzej Louvre, koji je prije bio dvorac. U muzeju smo vidjele egipatske, grčke, etruščanske, rimske, mediteranske i islamske antikvitete, slike, skulpture i svakojavača umjetnička djela. Od najvažnijih umjetnosti vidjele smo kip Marije Magdalene, prvo podnožje muzeja, kip Ramessesa II., Afroditu, sobu Napoleona III., Pisara, sliku krunjenja Napoleona I., sliku pretvorbe vode u vino na svadbi u Kani i još mnogo umjetnosti, a najvažnije je da smo vidjele slavnu Leonardovu sliku Mona Lisa.

Kada smo završile s razgledavanjem muzeja, imale smo slobodan cijeli dan i krenule smo malo šopingirati po Champs-Elysées. Podzemnom smo se vratile do hotela i navečer u devet sati krenule za München.

Putovale smo cijelu noć i u četvrtak ujutro stigle do Münchena. Nismo mogle dugo ostati u njemu, pa smo ga panoramski razgledale i kasnije malo prošetale, a onda krenule doma.

Ovo putovanje zauvijek će mi ostati u sjećanju i ponovila bih ga još milijun puta. Ostvarilo mi se ono što sam htjela, vidjela sam Pariz i nadam se da će tako češće putovati i vidjeti svijet. Iako su putovanja prakrasna i putovala bih iz dana u dan, Vrbovec i svoj dom ne mogu zamijeniti ni za što. U njemu će proživjeti najveću zabavu sa svojim priateljima i obitelji. ●

Grad Strasbourg
i rijeka Rajna

Zdrava prehrana i nešto više

NEDAVNO SAM U NAŠOJ ŠKOLI PROVELA ANKETU O ZDRAVOJ PREHRANI. PITALA SAM UČENIKE ŠTO NAJVIŠE VOLE JESTI I PITI, ŠTO MISLE O HRANI U ŠKOLSKOJ KUHINJI, POZNAJU LI PIRAMIDU ZDRAVE PREHRANE I NA ŠTO NAJVIŠE TROŠE DŽEPARAC. REZULTATI SU BILI PORAŽAVAJUĆI.

NAPISALA: Matea Birko, 8. c

Većina učenika najviše voli pizzu, hamburge i razna peciva, piju coca-colu i fantu, a džeparac troše na slatkiše i sličice. Neki ne stignu doručkovati ili jesti tijekom dana jer trče s jedne slobodne aktivnosti na drugu ili na trening pa sve nadoknade prije spavanja. Najviše sam iznenadena što je samo mali broj anketiranih znao nacrtati piramidu zdrave prehrane. Sve to potaknulo me da razgovaram sa školskom liječnicom dr. Violetom Bokunić-Belamarić kako bih njezine savjete prenijela barem onim učenicima koji pročitaju ovaj intervjut.

► **U našoj školi nalaze se aparati s hranom i pićem. Oni nam uglavnom nude grickalice i gazirana pića. Preporučujete li takav "obrok" u školi?**

Aparatima s hranom i pićem nije mjesto u školi. Grickalice, slatkiši i pića koja oni nude ne mogu se smatrati obrokom i takvu "hranu" treba izbjegavati jer je bogata kalorijama i štetnim sastojcima, masnoćama, solju i šećerom, a ne sadrži ništa korisno i zdravo. Preporučujem djeci da za obrok na velikom odmoru radije ponesu jabuku ili bananu. Od voća neće biti gladni, svom tijelu će ponuditi vitamine i minerale, lakše će učiti, a i neće se udebljati.

► **Što biste preporučili za piće?**

Za žđ je uvijek najbolja voda. Pića iz aparata nisu zdrava. Voda je još uvijek najzdravije, najjeftinije i najkvalitetnije piće.

► **Koliko je hrana važna za zdravlje djece?**

Zdrava prehrana je, uz puno kretanja, od pre-sudne važnosti za zdravlje djece, a time i za dobar uspjeh u školi. Nije toliko važno koliko jedeš, već što jedeš. Prehrana mora biti raznolika. Djeca svakodnevno trebaju uzimati puno svježeg voća i povrća i mlječnih proizvoda kako bi tijelo dobilo sve što mu je potrebno za normalan rast i razvoj.

► **Koju biste hranu preporučili u školskoj kuhinji?**

Upoznata sam s hranom u školskim kuhinjama i znam da je često neprikladna. Školska kuhinja ne bi smjela služiti za podjelu jednolične i suhe hrane. Nema ništa loše u sendviču, ali ako se u kuhinji nude samo sendviči i peciva, a nema kuhanog obroka, voća i povrća, školska kuhinja gubi svoj smisao, a djeca se nezdravo hrane.

► **Neka djeca koja imaju malo veću težinu drže dijetu ili isprobavaju sredstva za mršavljenje. Što biste im preporučili za skidanje težine.**

Dijete su djeci zabranjene jer mogu biti jako štetne i opasne za zdravlje. Kalorije koje unosimo tijekom dana trebali bismo tijekom dana i potrošiti. Manje kalorija možemo unijeti tako da umjesto slatkiša i grickalica jedemo voće, umjesto sokova pijemo vodu, jedemo više kuhanu, a ne prženu hranu i ako manje jedemo kruh i peciva. Dakle, treba se zdravo i redovito hraniti, unositi manje kalorija i puno se kretati.

► **Zbog kojih Vam zdravstvenih problema školska djeca najviše dolaze?**

Nama školskim liječnicima djeca se uglavnom javljaju ako imaju poteškoća s učenjem ili ako imaju neki zdravstveni problem koji utječe na njihovo funkcioniranje u školi.

► **Koje su najčešće bolesti školske djece koje ste uočili na sistematskim pregledima?**

Na sistematskim pregledima najčešće uočavamo nepravilnosti u tjelesnom držanju i deformaciji kralježnice, spuštena stopala, karijes, šumove na srcu i visok krvni tlak, te probleme vezane uz prekomjernu tjelesnu težinu.

► **Što mislite o nošenju papuča u školama i koja je obuća najkvalitetnija za djecu?**

Mislim da je nošenje papuča u školama dobro. Djeca obično dugo borave u školama i potrebna im je udobna obuća, a za to su

papuče najprikladnije. Obuća općenito treba biti udobna i komotna, ne smije biti preuska da ne bi došlo do deformacije stopala i mora biti stabilna kako se dijete ne bi ozlijedilo u hodu.

► **Koliko šminkanje utječe na kožu i zdravlje djevojčica u osnovnoj školi i može li to izazvati alergije?**

Nema razloga tako mladu i osjetljivu kožu opterećivati šminkom. Osim mogućih alergija, veći je problem što šminka zatvori pore, koža ne može disati i umjesto lijepog izgleda pojavljuje se stvaraju prištići.

► **Hvala Vam na informacijama i dobrim savjetima. Nadam se da će koristiti našim učenicima.**

Hvala i tebi. Želim ti dobro zdravlje i puno uspjeha u školi. ●

Praksa

Zdrava hrana

Zašto se u školama najčešće poslužuje brza hrana? Kako to da se u ustanovi u kojoj se, između ostalog, uči i o zdravoj prehrani, djecu hrani gotovo isključivo nezdravim namirnicama?

Često se događa da djeca u školi kao obrok dobivaju sendviče, razna peciva i namaze. S druge strane, gotovo nikad ne dobivaju voće, povrće ili žitarice. Razlog tome mogu biti mnoge stvari, ali uglavnom je to novac. Roditelji ne mogu plaćati 20 – 50 kn dnevno za školski obrok, a izgleda da drugačije ne može. Osim toga, moguće je da škola nema odgovarajuće uvjete potrebine za pripremu hrane. Ako škola nema dovoljno učenika, također se takve stvari ne isplate. I kako god to sagledali, razlog je opet novac.

Problem je što za to nije lako pronaći rješenje. Možda bi se moglo tražiti novac od nekih udrug ili ustanova, mogla bi se pokušati prirediti neka okupljanja na kojima bi se prikupljao novac ili možda jednostavno samo treba naći neke druge dobavljače. Nabavljati hranu od drugog dobavljača za manje novca čini se dugoročnjim i sigurnijim rješenjem od prikupljanja donacija.

No kao najbolje rješenje mi se ipak čini ideja da se prikupe sredstva potrebna da se škola opremi novom kuhinjom kako bi se počelo kuhati u školi. Na taj način škola bi mogla poslužiti kuhanu hranu uz manje troškove, a djeca bi se hraniла mnogo kvalitetnije. ● (Laura Abramović, 8. r.)

Moda u našoj školi

U NAŠOJ ŠKOLI PROVELA SAM ANKETU O TOME KAKO I KOLIKO DANAŠNJA MLADEŽ PRATI MODNE TREDOVE U OBLAČENJU, TEHNIČKIM UREĐAJIMA, GLAZBI ITD. UPITNIK SAM PODIJELILA UČENICIMA OD 5. DO 8. RAZREDA. BILO JE UKUPNO 40 UČENIKA KOJI SU POPUNILI ANKETNE LISTIĆE (20 DJEVOJČICA I 20 DJEĆAKA). PREGLEDAVANJEM LISTIĆA I ANALIZOM REZULTATA DOŠLA SAM DO VRLO ZANIMLJIVIH SAZNANJA.

NAPISALA: Helena Drvenkar, 8. c

Ako sam prije ankete mislila da se učenici 5. i 6. razreda po svom ukusu i modi razlikuju od starijih učenika (7. i 8. razred), nakon analize odgovora zaključila sam da se ne razlikuju po mnogočemu. Naime, današnja mlađež je vrlo jednostavna što se tiče odijevanja. Većina njih je odgovorila da nabaci na sebe ono što im prvo dođe pod ruku, najčešće traperice i neku majicu. Dečkima, kao ni curama, ne da se slagati neke kombinacije. Ne trude se mnogo ni oko neke bajne i sjajne moderne frizure. Oni su uglavnom jednostavniji: dečki se samo počešljaju, a cure ostave raspuštenu kosu i tako idu u školu.

Što se obuće tiče, u našoj školi vrlo su popularne "starke". Njih većinom svi nose i u njima se najudobnije osjećaju, kao i ja. U anketi smo pitali učenike i koje marke vole. Tu je bilo različitih mišljenja. Dečki misle da su im najbolje sportske marke, a curama su draže marke poput Zare, Benettona, s.Olivera itd.

Od uređaja koje koriste za komunikaciju, računalo je očito "prava sprava" jer je ono dobio više glasova od mobitela.

Među vrstama filmova koje gledaju, najomiljeniji su horor filmovi. U današnje doba Supermana, Batmana, Agente 007 i drugih snažnih likova popularno je da se ne bojimo ničega (ili barem tako kažemo).

A sada smo došli do glazbe. Svi znamo da su ove i prošle godine vrlo popularni Justin Bieber i britansko-irska bend One Direction. Svi su zaljubeni njima i njihovim pjesmama. Najviše glasova imali su upravo oni, tj. bilo je izjednačeno.

I na kraju, moram reći da mi je bilo vrlo zanimljivo provoditi i ovu anketu jer mi se sviđa način na koji današnji tinejdžeri razmišljaju i zahvaljujem svima koji su je ispunili. ●

Modna revija

OD MALIH NOGU MAŠTALA SAM O TOME DA JEDNOG DANA BUDEM MANEKENKA. ČIM SAM MALO PORASLA, RODITELJI SU MI ISPUNILI ŽELJU I ODVELI ME U MODNU KUĆU, GDJE SAM KRENULA NA MANEKENSKI TEČAJ.

NAPISALA: Matea Gibač, 7. a

Kao i svaka djevojka, s nestavljanjem sam čekala svoju prvu modnu reviju i ostvarenje dugogodišnjeg sna. Bilo je to 19. travnja 2014. g. u 20,00 krenula sam prema svojoj modnoj kući RS Fashion, gdje me čekala moja trenerica Senka Rupić. Kada sam ušla u backstage, vidjela sam da su i ostale djevojke, moje vršnjakinje, jako nervozne i uzbudljene. Neke su se šminkale, neke oblačile, jedna nije znala

gdje joj je haljina, drugo nije bila dobra frizura ... Jao! Od cijele te panike i ja sam postala nervozna. Ali, kada su me moji stilisti sredili, kada sam stala na pistu i vidjela sve te reflektore, fotografije i žiri, znala sam da je moj trenutak da nastupim i pokažem sve što znam.

Osjećaj je bio predivan. Nosila sam različite kreacije i frizure. Bilo je to nešto posebno za mene. Poslije revije, dobila sam mnogo pohvala za izgled, držanje i hod tako da sam bila ponosna na sebe. ●

Modni horoskop

PRIPREMILE: Matea Gibač i Nika Jularić, 7. a

OVAN > Trebali biste više nositi odjeću žute boje s cvjetićima da izgledate veselije u proljeće 2014.

BIK > Da biste izgledali vedrije, nosite vrećastu odjeću toplih boja i dosta modnih dodataka.

BLIZANCI > Trebali biste više nositi odjeću tamnijih boja, poput crne i sive kako biste djevelovali ozbiljnije.

RAK > Vama bi u ovom periodu dobro pristajala crvena boja koja podsjeća na ljubav što je nosite u srcu.

LAV > Kao što je lav zlaćane boje, i Vi biste trebali nositi više zlatnih nijansi koje bi Vas činile još moćnijima.

DJEVICA > Trebali biste nositi boje proljetnih cvjetova i vedrih zelenih listova kako biste se bolje uklopili u proljetni pejzaž.

VAGA > Za vikend pripremite sportsku odjeću s tigrastim uzorkom i posvetite se tjelovježbi, budite brži od tigra.

ŠKORPION > Za Vas je kao stvorena narančasta boja jer se dobro slaže s bojom pijeska na kojem ćete, gotovo sasvim sigurno, provesti ljeto.

STRIJELAC > Trebali biste nositi što lude uzorke da zapnete za oko svojoj simpatiji. Uz pomoć četvrtastih točkica izgledat ćete otkaženije.

JARAC > Trebali biste nositi što više bijele boje da Vam ne bude vruće na plaži. Ipak, pazite da Vas ne zamijene za papir.

VODENJAK > Vašoj figuri pristaju slatke i leprišave haljinice i dignuta frizura. Ako ste muškarac, pokušajte s bermudama i irokezom.

RIBE > Preporučujemo Vam sve vodene nijanse, od boje izvora do oceansko plave, a kao poseban detalj morsku travu na obodu šešira.

Govor mladih

NA SATOVIMA DODATNE NASTAVE HRVATSKOGA JEZIKA ISTRAŽIVALI SMO OSNOVNE ZNAČAJKE GOVORA MLADIH I POKUŠALI NAĆI ODGOVORE ZAŠTO JE TAKAV KAKAV JEST. DA BISMO LAKŠE IZVELI ZAKLJUČKE, ISPITALI SMO 30 UČENIKA I UČENICA NAŠE ŠKOLE I 10 ZAPOSLENIKA ŠKOLE ANKETOM U KOJOJ SU BILA ISTA PITANJA. U OBJE SKUPINE BIO JE PODJEDNAK BROJ MUŠKIH I ŽENSKIH ISPITANIKA.

NAPISALA I PRIPREMILA: Paula Car, 8. c

D ošli smo do vrlo zanimljivih zaključaka, ali zbog ograničenosti prostora za ovu rubriku, ovdje donosimo samo najvažnije zaključke. Govor mladih, počevši već od starijih razreda osnovne škole, u velikoj mjeri se razlikuje od govora odraslih, a pogotovo od govorne norme. Slično je i u pisanju.

U govoru mladih prevladavaju žargonizmi, angлизmi i dijalektizmi, dok u pismu prevladavaju kratice, simboli i angлизmi ili uobičajene fraze koje su često razumljive samo njima. U govoru naših roditelja, a pogotovo baka i djedova nekad su se koristili germanizmi, ali oni su već davno izgubili bitku od sveprisutnog engleskog jezika. To i ne čudi jer se takav način komunikacije širi s novim načinima komunikacije, internetom i facebookom, koji najviše koriste mlađi. Pretpostavljam da znate o čemu govorim pa vas neću opterećivati objašnjavanjem engleskih riječi i simbola koji su ušli u svakodnevnu upotrebu u govoru i jeziku naših mlađih. Radite ću vas informirati o rezultatima ankete koju smo proveli među odraslima, učiteljicama i učiteljima i ostalim odraslim zaposlenicima i zaposlenicama naše škole.

Analizirajući njihove odgovore, došla sam do sljedećih zaključaka.

- ▶ Većina odraslih razumije naše žargonizme (žene bolje nego muškarci), ali ih uglavnom ne koristi.
- ▶ Žargonske riječi češće koriste žene nego muškarci.
- ▶ Od kratica, odrasli koriste uglavnom samo: Lp i poz. (lijep pozdrav i pozdrav).
- ▶ Odrasli vrlo malo koriste simbole u svojoj komunikaciji i slabo znaju njihovo značenje. Prepoznaju samo "smješka" i "plačka", koje objašnjavaju kao "znak za dobro raspoloženje" i "znak za loše raspoloženje".
- ▶ Odrasli misle da mi mlađi pišemo poruke bez velikih slova i pravopisnih znakova zato što smo lijeni ili zato što slabo poznajemo pravopis. Jesu li u pravu?
- ▶ Što se tiče engleskih riječi u suvremenom govoru (dejt, fejs, stajling itd.), odrasli uglavnom misle da one osimomašuju naš jezik i da ih koristimo zato što ne znamo hrvatskim jezikom izraziti pojmove koje inače pod tim riječima po-drazumijevamo. Koliko su te riječi odraz

mode i želje nas mlađih da se uklopimo u društvo vršnjaka, a koliko posljedica slabog poznavanja našeg materinskog jezika? Zaključak prepustam vama, čitateljima.

U anketi smo postavili i nekoliko pitanja o psovanju, koje je često prisutno i u govoru nekih skupina mlađih. Odrasli misle da oni ipak više psuju nego mlađi, da neobrazovani ljudi više psuju od obrazovanih i da vjernici psuju više od ateista. Naši ispitanici misle da se u našem društvu jako puno psuje i da se, nažalost, često mogu čuti uvredljive riječi. To tumače kao posljedicu lošeg odgoja i niske razine opće kulture i pristojnosti.

Nadam se da se ovakvi crni zaključci ne odnose i na većinu učenika naše škole, odnosno da su na našim hodnicima, na igralištu i na utakmicama psovke i ružne riječi prije iznimka nego pravilo. Zanimljivo je bilo i čitati odgovore odraslih na pitanje kako reagiraju kada su psovke i ružne riječi upućene njima. Tu je došla do izražaja razlika u spolu ispitanika jer su sve ženske ispitanice odgovorile da se ne obaziru na takve provokacije jer "nije važno što ti netko kaže nego tko ti kaže", dok su muški ispitanici odgovorili različito: da prešute uvredu i maknu se od svadljive i nepristojne osobe, da reakcija ovisi o kontekstu, da kažu dotičnoj osobi da im smeta takav način obraćanja i traže da se tako ne razgovara s njima ili da sve shvate kao šalu i uzvrate istom mjerom.

Ovdje bismo trebali nešto naučiti od odraslih jer na isto pitanje učenici su odgovorili da na uvredu odgovaraju "šakama" ili "pljuvanjem" na facebooku, što nije prihvatljivo ponašanje. U slučaju nečije verbalne agresije usmjerene prema nama, trebamo se obratiti roditeljima, razredniku/-ici ili pedagoškoj službi. ●

Za školski list pripremili učenici koji pohađaju dodatnu nastavu njemačkog jezika učiteljice I. Lednicki, prof.

A kae to?

Navikli smo na uporabu stranih riječi u svakodnevnom govoru. Iako u novije vrijeme u hrvatskom jeziku pronalazimo sve više angлизama, još uvek "više volimo" njemački jezik i germanizme koristimo bez zadrške. Još uvek. Ipak, jezik se stalno mijenja, pa se i naš izbor stranih riječi mijenja. Pokušajte pogoditi što označavaju ovi germanizmi, bez kojih se nekad ni dalo priovedat.

CAJGER

LIGEŠTUL

LOJTRA

CANGE

RAFUNG

ESCAJG

DROT

BORMAŠINA

PRIPREMILI: Jasmina Žeger s učenicima na dodatnoj nastavi engleskog jezika / ILUSTRACIJE: (A.K.)

You do not have to be an Englishman to know what these words mean ...

Anglisms

Anglizam je svaka riječ preuzeta iz engleskog jezika koja označava neki predmet, ideju ili pojam kao sustavne dijelove engleske civilizacije; ona ne mora biti engleskog porijekla, ali mora biti adaptirana prema sastavu engleskog jezika i integrirana u engleski vokabular.

Već od samih svojih početaka jezici su dolazili u kontakt, no problem posuđenica (loanwords) sustavno se počeo proučavati tek u 18. stoljeću.

Od tada nadalje, jezično posuđivanje i "miješani jezici", kako su ih tada nazivali, dolaze u središte interesa lingvista i ostaju sve do danas, kada je taj utjecaj neminovan na svim poljima.

Anglizmi dominiraju u sferama javnog i privatnog života. Ponajviše se upotrebljavaju u informatici, medijima te marketingu.

Poznato je da su neki anglizmi toliko udomaćeni u hrvatskom jeziku da ih više ni ne smatramo posuđenima npr. stres (eng. stress), traktor (eng. tractor), informacija (eng. information), kompjutor (eng. computer), dok se drugi anglizmi koriste bez ikakvih prilagođavanja hrvatskom jeziku: make-up (kozmetika), shopping (kupovina), face lifting (pomlađivanje lica), mobbing (zlostavljanje na poslu), bullying (zlostavljanje u školi učenik-učenik) ...

Podijeljena su mišljenja dјeluje li pozitivno ili negativno korištenje anglizama na hrvatski jezik. Anglizme nekada koristimo iako imamo zamjenu riječi na hrvatskom jeziku. Većina se ipak slaže da nepotrebno korištenje anglizama osiromašuje hrvatski standardni jezik i šteti njegovom dalnjem razvoju.

Riješi premetaljku te upiši brojku riječi pokraj odgovarajuće slike!

☐ 1. GHPPSNOI _____	☐ 6. AECKFOOB _____
☐ 2. ROCARTT _____	☐ 7. DBNAR _____
☐ 3. MEUTCOPR _____	☐ 8. AGMANER _____
☐ 4. RGHBARUME _____	☐ 9. PLTPAO _____
☐ 5. NANBAA _____	☐ 10. IEETNNTR _____

Utjecaj društvenih mreža na mlade

PRIJE NE TOLIKO MNOGO GODINA, LJUDI NISU NI RAZMIŠLJALI O MOBITELIMA, RAČUNALIMA I DRUŠTVENIM MREŽAMA. DANAS SE SVE VRTI OKO TOGA. BITAN UTJECAJ NA NAS MLADE IMAJU I MEDJI KOJIMA JE SVRHA ŠTO BOLJA REKLAMA ZA ODREĐENI PROIZVOD. DRUŠTVENE MREŽE SU SE POLAKO RAZVIJALE TE SADA ZAUZIMAJU BITNO MJESTO U MEĐULJUDSKOJ KOMUNIKACIJI.

NAPISALA: Marija Popović, 8. a

Internet i mediji danas imaju velik utjecaj na nas te veliku moć nad nama. Moja je generacija poznata pod nazivom "internetska" generacija. Facebook i Twitter zauzimaju

bitno mjesto u našim životima. Tako mladi polako gube svijest o granicama stvarnog i virtualnog te izostavljaju međusobnu komunikaciju na školskim hodnicima ... Neki takvo ponašanje smatraju ovisnošću te pokušavaju sprječiti razvoj tehnologije koja, nažalost, odvaja čovjeka od stvarnog

svijeta. S druge strane, postoje ljudi koji smatraju da nam društvene mreže mogu pomoći u životu. Dakle, utjecaj medija je šarolik. Novinari s jedne strane razaraju obitelji i prijateljstva raznim neistinama, ali nam isto tako daju korisne informacije.

Moje je mišljenje da su društvene mreže više štetne, nego korisne. Znanstvena istraživanja dokazala su da nam moderni uređaji uništavaju zdravlje jer zrače. Mislim da mladi provode previše vremena za računalom i tako gube doticaj sa stvarnim svijetom. U svakom slučaju, razvoj tehnologije u potpunosti je promijenio svijet. ●

Jeste li znali?

- Natura 2000 je ekološka mreža sastavljena od područja važnih za očuvanje ugroženih vrsta i stanišnih tipova Europske unije. Njezin cilj je doprinijeti očuvanju ili ponovnom uspostavljanju povoljnog stanja za više od 1000 ugroženih i rijetkih vrsta te oko 230 prirodnih i poluprirodnih stanišnih tipova.
- Europska ekološka mreža Natura 2000 je najveća mreža zaštićenih područja na svijetu. U Hrvatskoj broji ukupno 794 područja važnih za očuvanje 223 vrste i stanišna tipa.
- Botanički vrt Biološkog odsjeka Prirodoslovno-matematičkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu prostire se na 4,6 hektara i sadrži različite zbirke autohtonih i alohtonih biljaka s više od 5000 svojih.
- Školski botanički vrt OŠ "Ostrog" iz Kaštela Lukšića jedini je zakonom zaštićeni školski vrt u Hrvatskoj (spomenik parkovne arhitekture od 1986. g.).
- Školski eko-vrt OŠ "Ivan Mažuranić" iz Sibenika proglašen je 2002. godine najljepšim kontinentalnim školskim vrtom u Hrvatskoj.
- Miomirinski otočki vrt u Malom Lošinju otvoren je za javnost od 2005., a u njemu raste preko 250 autohtonih mirišljavica.
- Biblijski vrt Udruge Gospe Stomorije u Kaštelu Lukšiću zamišljen je kao prostor u kojem bi uspjevale biljke spomenute u biblijskim zapisima, te kao mjesto suživota duhovnosti i prirode na kojem čovjek može naći duhovni mir.
- Farmaceutski botanički vrt "Fran Kušan" Farmaceutsko biokemijskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu jedan je od malobrojnih europskih botaničkih vrtova specijaliziranih za uzgoj ljekovitih i otrovnih biljnih vrsta.
- Udruga BIOM je udruženica za biološka istraživanja, nevladina organizacija koja se zauzima za višu razinu zaštite prirode i okoliša u Hrvatskoj.
- Projekt Spring Alive je jednostavno proučavanje i promatranje ptica u kojem i ti možeš sudjelovati. Dovoljno je da zabilježiš svoje prvo opažanje lastavice, rode, kukavice, čiope i pčelarice te da ga uneseš na internetsku stranicu www.springalive.net. Zahvaljujući opažanjima volontera, ova udruženica prati dolazak proljeća svake godine, a time i upotpunjuje svoja saznanja o seobama ptica iz Afrike u Europu i natrag.
- Pretjeranom upotreboom pesticida i gnojiva u poljoprivredi, sječom drveća, postavljanjem vjetroelektrana, pretjeranim izloženjem ribe, krivolovom rijetkih ptica te trovanjem grabiljivica i lešinara, broj ptica se znatno smanjio, a neke od njih izumrle su u mnogim europskim zemljama.

Imam pravo na život u čistoj prirodi!

NAPISAO: Luka Kuprešak, 7. a

Kada malo bolje pogledamo, priroda je puna smrdljivog i opasnog otpada. Odlagališta rastu iz dana u dan, umjesto da se smanjuju ili da dio otpada recikliramo. Ako ovako nastavimo, naši potomci neće dugo živjeti. Našem planetu prijeti globalno zatopljenje, a ako se to dogodi, u opasnosti smo i mi i životinje jer nećemo imati dovoljno hrane i pitke vode.

U medijima sve više prikazuju životinje koje zalučaju u velike gradove u potrazi za hranom, a ljudi kao da nije briga što uništava-

ju šume i tako uskraćuju životinjama njihova prirodna staništa.

Životinje se ne mogu same izboriti za svoja prava, ali mi ljudi možemo.

Imamo pravo na život u čistoj prirodi! Mislim da bi se skupine građana barem jednom godišnje, recimo na Dan planeta Zemlje, trebale organizirati i očistiti okoliš od otpada bilo koje vrste. U nekim gradovima takve akcije se organiziraju, ali to bi trebalo pokrenuti u svim mjestima.

Jer, što će se dogoditi s nama ako nastavimo zagađivati i uništavati ljepotu prirode?

O tome svi trebamo razmislati! ●

Onečišćenje našeg planeta

NAPISAO: Ivan Ribić, 7. r.

Topljenje ledenjaka, ozonske rupe, UV-zračenja, izumiranje životinjskih vrsta, globalno zatopljenje, zagađenje zraka ... sve su to posljedice sve većeg onečišćenja našeg planeta i upravo je to jedan od najvećih problema današnjice. Kako smanjiti onečišćenje i spasiti naš planet?

Do onečišćenja dolazi zbog korištenja fosilnih goriva. Fosilna goriva sadrže veliku koncentraciju ugljikovog dioksida koji odlazi u atmosferu. Ugljikov dioksid izaziva efekt staklenika, a povećanje stakleničkih plinova uzrokuje globalno zatopljenje. Izgaranjem fosilnih goriva također nastaju i kisele kiše. Ljudi danas previše iskorištavaju šume. Drveće nam je važno jer proizvodi kisik koji je neophodan za život.

Po mojoj mišljenju, glavni uzrok problema je ljudski nemar. Većina ljudi danas nije svjesno kakve se promjene događaju na našoj planeti i kakve bi to posljedice moglo imati. Kako bismo spasili naš planet Zemlju, trebali bismo više koristiti obnovljive izvore energije. Ljudi bi vrlo lako mogli pridonijeti očuvanju Zemlje, samo kad bi se malo potrudili. Najjednostavnije rješenje bilo bi organiziranje akcije čišćenja okoliša i skupljanja smeća te recikliranje istog. Dobro bi bilo, iako možda zvuči suludo, kad bi ljudi više vozili bicikle nego automobile, koji zagađuju okoliš. To bi ujedno koristilo i njihovom zdravlju. Ima još načina kako ljudi mogu pomoći kao npr. korištenje platnenih vrećica.

Iz svih gore navedenih razloga, počnimo, barem sitnicama, pružati pomoći našem planetu Zemlji te tako pomozimo sebi i drugima stvoriti bolju budućnost! ●

Novinari u posjetu Botaničkom vrtu u Zagrebu

Dan planeta Zemlje u našem gradu

NAPISALA: Helena Drvenkar, 8. c

U našem gradu se svake godine slavi Dan planeta Zemlje. Grad organizira kratki program kojim se zahvaljujemo našem planetu pjesmom i plesom. Tako je bilo i 22. travnja ove godine. Na trgu su nastupili vrtići, glazbena škola, folklor i zbor. Vrtići i folklor imali su plesne točke, glazbena škola izvela je dvije pjesme, a naša škola tri. Meni su se najviše svidjele pjesme "Put u bolji svijet" i "Savijmo dugu". Program je bio vrlo lijep i svidio se svima koji su se u to vrijeme zatekli u centru grada. Naš planet je lijep, a mi ga sve više zagađujemo. Na ovakav način, pjesmom i plesom posvećenim Zemlji, pokušavamo joj se bar malo "umiliti" da nam oprosti za hrpe smeća kojima su je neki nepromišljeni i neodgovorni ljudi nagrdili. ●

Kraljev Vrh

Legenda

NAPISALA: Veronika Lipovac, 5. r.

Nekdje u 18. stoljeću, jednim malim krajem u Hrvatskoj, prolazio je kralj sa svojom velikom vojskom. Putovao je iz pravca današnjih Križevaca do Svetog Ivana Zeline. Bila je u to vrijeme u cijelome kraju ogromna poplava. Sve se dogodilo iznenada. Voda je bila zastrašujuća, koliko i lijepa. Razlio se naš poznati potok Vuna. Kralj, zajedno sa svojom vojskom, nije mogao dalje. Utaborio se na najvišem brdu u kraju kako voda ne bi potopila njega i njegovu vojsku. Bilo je tu puno raskošnih šatora, zlatnog i srebrnog oružja i oruđa i drugog blaga. Kralj je odlučio pričekati da se silna voda povuče. Potoci su divljali, sva trava u kraju bila je pod vodom. Samo su brda ostala zaštićena.

Kada su Hrvati čuli da je poštovani kralj stigao u kraj, iako siromašni, uzeli su najvećeg, najsnažnijeg, najljepšeg vola i ispekli ga na ražnu u čast svoga kralja. Bila je to velika gozba, a kralj je bio oduševljen dobrim mještanima. Nakon tri dana voda se povukla, postala bistra, obasjana zlatnim sunčevim zrakama u koje bi kralj, inspiriran velikim brjegovima, sjajnim i bistrim rječicama, najradije zaronio. Međutim, bilo je vrijeme za polazak. Prije nego je krenuo, veliki kralj proglašio je ovaj kraj najljepšim krajem svijeta. Ne zbog ljepote, već zbog najboljih mještana na svijetu. U sjećanje na ovaj događaj, nazvao je mjesto koje ga je tako lijepo ugostilo - Kraljev Vrh.

Tu je danas moj dom, moje mjesto i moj život. ●

Priča

Cerik

NAPISALA: Magdalena Belko, 7. a.

Sjećam se da mi je, kada sam bila mala, moja baka pričala razne priče i legende o mom rodnom mjestu, Ceriku. Priče koje mi je pričala bile su lijepе, no ponekad i malо uznemirujuće. Najviše mi se urezala u sjećanje sljedeća legenda.

Cerik je prije bio sasvim okružen šumom. Šuma je bila puna divljih životinja, a među njima i vukova. Njihovo zavijanje unosilo je nemir u srca seljana. Kada je moja baka krenula u školu, morala je ići kroz šumu s velikim brojem djece, a za njima je išao iskusan lovac kako bi ih obranio od moguće opasnosti. Baka je u toj skupini čula priču o mladoj djevojci koja je nestala na dan kada se trebala udati. Govorilo se da ta djevojka nije voljela svog budućeg muža, da je htjela biti slobodna, pa je često noću odlazila u šumu. Tamo je promatrala životinje koje su imale ono što je ona htjela – slobodu.

Jedne večeri, za punog mjeseca, kada je zavijanje vukova najglasnije, djevojka je zaspala pod visokom brezom, a kada se probudila, bila je okružena vukovima koji su spokojno spavalici oko nje. Shvatila je da bi mogla živjeti u skladu s njima pa je noć prije vjenčanja pobegla s čoporom vukova. Od tada je više nitko nikada nije bio vidio, a broj vukova se postupno smanjivao tako da su do danas sasvim nestali iz tog kraja. Znam da nisu sve priče istinite, ali također znam i to da su neke ute-mljene na nekom istinitom događaju. Sada u noćima punog mjeseca načulim uši i osluškujem zvukove, potajno se nadajući da će začuti barem udaljeno, tiho zavijanje. ●

Kak se to nekad delalo

VRIJEDNA PROŠLOST

NAPISALA: Veronika Lipovac, 5. r.

Nekada davno, kada je moja baka bila još mlada djevojka, ljudi su, da bi napravili kuće, prvo morali izradići ciglu. Moj je djed pomagao, dok je baka kod kuće kuhala. Marljivi radnici prvo bi volovima vukli vodu iz potoka Velike. Bili bi to puno posla, ali uz toliku ekipu ništa nije bilo teško. Zatim bi svi, zajedno s volovima i vodom, otišli do ciglane blizu današnjih malih ribnjaka, do divovskog bajura u kojem se nalazilo mnogo, mnogo zemlje. Unutra bi izlili svu vodu. Zatim bi tačkama dovozili blato do velikog stola gdje bi se cigle oblikovali i stavljale u kalupe. Nakon toga bi s određenog mesta uklonili travu i stavljali ciglu na sušenje. Zvali su to "plac". Zatim bi slagali cigle u redove. Zvali su to "griče". Nakon toga bi ciglu slagali u peć. Na kraju bi naložili i, nakon nekog vremena, vadili van gotove cigle.

Čak iako mnogi misle da su ti ljudi stari i zaostali, oni su bili organizirani kao marljive pčele. "Blatari" su oblikovali blato, "pičuli" su ga nosili "štampaduru" koji je "štampao" cigle. Tako je nastajalo tri do četiri tisuće cigala na dan. ●

Odgoy djevojčica i djeca nekad i sad

ODGOJ DJEVOJČICA I DJEČAKA JAKO SE PROMIENIO. NAJBOLJI PRIMJER ZA PRIJAŠNJI ODGOJ JE PRIČA "DUGA" D. ŠIMUNOVIĆA. KADA SAM ČITALA TU KNJIGU, SHVATILA SAM DA DJEVOJČICE I ŽENE PRIJE KAO DA I NISU IMALE ŽIVOT. ŽENE SU BILE POKORNE MUŽEVIMA, A DJEVOJČICE RODITELJIMA I SVIM MUŠKARCIMA U OBITELJI. KADA TO USPOREDIM S PRAVIMA KOJA DANAS DJEVOJČICE I ŽENE IMAJU, A NE CIJENE IH DOVOLJNO I OPET PONEKAD NISU ZADOVOLJNE, DOĐE MI DA ZAPLAČEM. BAKA MI ČESTO PRIČA KAKO SU JOJ KUHINJA I SOBA BILE SVETIJAVA JER JE PO CIJELI DAN BORAVILA U NJIMA.

NAPISALA: Petra Milašinčić, 7. a

Mi danas možemo raditi što god poželimo (uz malo tatinog propovijedanja i šminkati se), a za njih je to bio strani pojam. Za mene je sramota da se žena tretira poput robinje. Ponekad znam pogledati indijske serije i zaprepastim se kakav je položaj žene u njihovom društvu. Učeći o drugim kulturama, znam da to nije tako samo u seriji nego se u nekim zemljama još uvijek tako živi.

Najviše me zaprepastilo kad sam pročitala da žene moraju jesti iz muževog tanjura, i to tek kad se on najede. Pa tko su oni da žene jedu njihove ostatke? Zar su muškarci u nečemu bolji od nas? Naravno da se ženu treba čuvati i držati je kao kap vode na dlanu, ali joj se ne treba sve zabranjivati. Danas žene mnoge poslove obavljaju uspješno kao i muškarci, nisu ništa manje sposobne.

Ipak, najviše me pogoda činjenica da se djevojčice ni danas u nekim sredinama ne mogu obrazovati i moraju se udati u dobi od 12 godina. Za mene je to bolesno i ne mogu jednostavno vjerovati da se to dogada i u 21. st. u nekim zaostalim dijelovima svijeta. Svi smo

mi jednaki i imamo pravo na obrazovanje. Muškarci su se mogli školovati, a žene nisu. Nadam se da nije razlog to što su ih smatrali preglupima. Povijest je puna uspješnih i poznatih znanstvenika, književnika i drugih umjetnika, a samo rijetke žene uspjele su se izboriti za svoje mjesto u društvu velikana, prkoseći običajima i preprekama vremena u kojemu su živjele.

Hvala Bogu, danas imamo sva moguća prava. Možda čak i previše prava, ali ovo je 21. stoljeće! Doduše, ostaci starih shvaćanja još uvijek su prisutni u glavama nekih konzervativnih umova. Često čujem pitanje: "Kako bi žena vodila državu? A tko će se brinuti o kući i djeci?". Takvi zaboravljuju staru izreku da iza svakog uspješnog muškarca стоји žena. Vrijedi li i obrnuto? To još ne znam jer imam samo 13 godina, ali vjerujem da svi ljudi, bez obzira na spol, trebaju imati jednak prava i priliku da pokažu svoje sposobnosti.

I naš Vrbovec pokazuje da žene mogu sve. Osnovan je Ženski nogometni klub, u kojem i ja treniram. Svima koji zbog toga gundaju mogu samo poručiti: Žene su bespomoćne samo dok im se ne osuši lak na noktima! ●

Fotografija
Ive Lednicki

Likovni rad Valentine Palijan, učenice 8. c razreda, na temu pripovijetke Dinka Šimunovića

Jesmo li jednaki u pravima?

NAPISALA: Matea Birko, 8. c

Nedavno smo na satu lektire razgovarali o pripovijetki Dinka Šimunovića "Duga". Mene je sudbina djevojčice Srne kako rastužila. Teško mi je u današnje vrijeme shvatiti da su nekad ženska djeca imala manja prava i da su morala strpljivo podnositi tolike zabrane. Srni je skoro sve bilo zabranjeno, a najviše igra.

U razgovoru se pokazalo da svi u mom razredu misle da mušku i žensku djecu treba isto odgajati, tj. da nekomu tko se rodi kao djevojčica roditelji ne smiju ograničavati slobodu.

Na pitanje Imaju li danas veća prava djevojčice ili dječaci? odgovori dječaka bili su podijeljeni: 4 dječaka misle da imaju jednaka prava, a 4 da nemaju, odnosno da dječaci i danas imaju veća prava. Na ovo pitanje 10 djevojčica je odgovorilo da imaju jednaka prava, a 3 da veća prava imaju dječaci. Zanimljivo je da nitko nije rekao da veća prava imaju djevojčice.

Iako je prošlo više od stotinu godina otkad je Šimunović napisao ovo djelo, potaknut stvarnošću u kojoj je živio, iznenađena sam što su i danas moji vršnjaci svjesni da postoje razlike u odgoju, a vjerojatno i u pravima. Možda i nekoj suvremenoj Brunhildi u trapericama, pogotovo ako živi u manjoj sredini, roditelji govor: "Pazi, ne smiješ se tako ponašati, ti si ipak žensko, što će ljudi reći?!"

Zelim svijet u kojem će svi imati jednak prava, bez obzira na spol! ●

INTERVJU S IVOM JUREN, JOŠ JEDNOM U NIZU, ŽRTVOM MALOLJETNIČKOG NASILJA

Svjetlo iz mraka

NASILNIŠTVO ILI VIKTIMIZACIJU ODREĐUJEMO NA SLJEDEĆI OPĆENITI NAČIN: UČENIK JE ZLOSTAVLJAN ILI VIKTIMIZIRAN KADA SU ONA ILI ON OPETOVARANO ILI TRAJNO IZLOŽENI NEGATIVnim POSTUPCIMA OD STRANE JEDNOG ILI VIŠE UČENIKA. U DANAŠNJE VRIJEME KADA JE STOPA NASILJA, OSOBITO MALOLJETNIČKOG, SVE VEĆA, ODLUČILA SAM PORAZGOVARATI S BIVŠOM UČENICOM NAŠE ŠKOLE O TRAGIČNOM DOGAĐAJU KOJI JOJ SE DOGODIO.

NAPISALA: Lea Juren, 8. b

► Reci nam nešto o sebi.

Zovem se Iva Juren. Imam 20 godina. Osnovnu školu završila sam u Vrbovcu, a srednju u Zagrebu (Srednju poljoprivrednu školu). Prošle godine sam upisala Visoko gospodarsko učilište u Križevcima.

► Nedavno ti se dogodilo nešto strašno. Možeš li sa mnom podijeliti to neugodno iskustvo?

Prije godinu i pol dogodilo mi se nešto strašno. Vratila sam se s mora i kobnog 21. rujna otisla sam sa svojim prijateljcama u večernji izlazak. Večer je počela zanimljivo. Moje prijateljice i ja smo se zabavljale, plesale, pjevale. Na odlasku kući vidjele smo kako određeni ljudi, koje poznajemo, guraju i tuku nepoznatog dečka. Dečko je bespomoćno ležao na pločniku glave pune krvi. Kada su se napadači udaljili, moja prijateljica i ja pokušale smo mu pomoći da se podigne. Odjednom se niotkuda pojavit treći dečko, kojeg od prije ne znam, i zadao mi jak udarac šakom u lijevu stranu glave, bolje rečeno u lijevo oko. Na to je doletio moj prijatelj, podigao me s pločnika i odveo na hitnu. S hitne su me odmah poslali u KBC Rebro Zagreb.

Tamo sam odmah išla na operaciju zbog teške ozljede oka. Prve prognoze bile su vrlo pesimistične i sve je upućivalo da će ostati bez vida na lijevo oko. Zadobila sam i frakturu kosti glave i orbite. U bolnici sam bila tjedan dana, a nakon toga sam mogla otici na kućnu njegu. Drugu operaciju imala sam 5. prosinca 2012. godine. Svaka dva tjedna morala sam odlaziti na kontrole. Preostala mi je samo jedna od četiri operacije. Za sada ne vidim na to oko, ali se doktori i ja nadamo da će nakon sljedeće operacije vidjeti barem 20 %.

► Što ti je u tim prvim, strašnim trenucima nakon nesreće prolazilo glavom?

Samo sam htjela doći doma ... i da mama dođe na hitnu ... i da nisam sama (rekla je to Iva u suzama). Nastradala sam jer sam željela nekom pomoći! Zar je to pošteno!?

► Jesi li u tim trenucima bila borac ili si klonula?

Bila sam borac, nisam htjela pokazati strah, iako me on razdirao iznutra. Uvijek se trebamo boriti, a ovo je događaj koji me obilježio, ojačao, ali i pokazao koliko su važni prijatelji u životu. Da se opet nađem u ovakvoj situaciji, opet bih riskirala, pomogla drugome, ne bih mislila na sebe.

► Znam da ne voliš govoriti o njima, ali što je s počiniteljima?

Bili su u zatvoru. Nakon dva mjeseca pušteni su na slobodu sve do presude. Njihova presuda ne može izbrisati, niti promjeniti ono što se dogodilo, ali nadam se da će spasiti novog nedužnog pomagača, poput mene, od nasilnika kojima njihova kazna može biti opomena. U tijeku je sudski proces. Prvo ročište bilo je 16. listopada 2013. godine. Prisustvovali smo ja i moji prijatelji, koji su bili sa mnom te večeri. O suđenju ne bih smjela pričati dok se sve ne završi. Za sada su održana tri ročišta, ali se slučaj još ne privodi kraju.

► Nakon nesreće promijenila si svoj izgled, ali i mjesto stanovanja. Ima li to veze s nesrećom?

Nakon nesreće promijenila sam boju kose iz plave u smeđu. Željela sam biti manje prepoznatljiva zbog slike u novinama i zato što sam osjećala da više nisam ista osoba kojoj se sve to dogodilo. Mjesto stanovanja promijenila sam ubrzo nakon što su optuženi pušteni iz pritvora jer sam strahovala kako će ih sresti negdje na ulici. To bi za mene bilo veoma pogubno jer bi me mislima vratilo na taj kobni dan.

► Primjećujem tvoje tetovaže? Imaju li one neko značenje?

Da, imam tri tetovaže. Na nozi imam violinski ključ zato što se odmalena bavim pjevanjem. Išla sam u osnovnu i srednju glazbenu školu. Pjevam operu. Glazba je ono što me ispunjava i pomaže. Kada sam tužna pjevam; kada sam sretna, pjevam; ja uvijek pjevam. Drugu tetovažu imam na ruci, kraj lakta - tri ptičice u letu, to jest tri sjene ptica koje predstavljaju moju mamu, sekru i mene. Ptice selice od kad nas je tata istjerao iz kuće. Svaka ima svoj oblik krila. Moja mama je raširila svoja krila, ona živi svoj život, sestra tek podiže svoja krila jer ona tek odrasta, a moja stoje malo niže od maminih, ja ih podižem polako, ali sigurno. Nakon događaja o kojem smo razgovarale istetovirala sam na zapešće lijeve ruke riječ "Believe", tako da svaki put kada izgubim vjeru da neće biti bolje, pogledam u svoju ruku, prisjetim se svega i vjera mi se vrati.

► U Hrvatskoj je sve više maloljetničkog nasilja. Što misliš zašto je to tako?

Nažalost, puno djece odgajaju mediji i ulice, a nasilnici prolaze nekažnjeno ili s vrlo bla-

gim kaznama. Na taj način naše društvo šalje potpuno krive i alarmantne poruke mladim ljudima.

► Imaš li možda kakvih osobnih planova koji bi mogli pomoći žrtvama poput tebe ili osvijestiti nasilnike poput tvojeg napadača?

Trenutno imam puno obveza na fakultetu, usredotočena sam na svoje liječenje i trebalo mi je dosta vremena da zaliječim sve svoje boli i strahove, ali voljela bih potaknuti mlade ljude na borbu protiv nasilja te pomoći onima kojima je to potrebno. Najgore je to što se mlađi ljudi boje progovoriti, javno istupiti i prijaviti svoje zlostavljače. Svi moraju postati svjesni da nasilje nije i ne može biti rješenje problema te da niti jedan način nasilja ne smije proći nekažnjeno. Ovo što se meni dogodilo ničime nisam izazvala, osim nesebičnom željom za pomaganjem.

► Zahvaljujem ti na ovom razgovoru o teškom razdoblju u tvom životu i želim ti puno sreće, prije svega da ti se barem djelomično vrati vid, da što prije prebrodiš svoje strahove te da uzdignute glave koračaš dalje kroz život. Nadam se da će ovaj intervju potaknuti sve one koji su žrtve nasilja da potraže pomoći, da podignu svoj glas protiv nasilja. Isto tako, možda će uspjeti urazumjeti osobe koje naginju nasilju kada idući puta pomisle nekoga ozlijediti. Svi koji pročitaju ovaj intervju nadam se da će shvatiti da je nasilje svuda oko nas i da negiranjem te činjenice ono neće nestati. ●

Ruka prijateljstva

Danas, nažalost, ima jako puno nasilja, pogotovo među vršnjacima. Neki se žele dokazati drugima, žele na taj način dospjeti u elitno društvo nedirljivih, a kod nekih je takvo nasilje posljedica zlostavljanja kod kuće, čega također ima puno.

Mnoga djeca koja su na meti nasilnika imaju problema i kod kuće, neka su, na primjer, nižeg rasta ili imaju neki drugi kompleks zbog kojeg napadaju druge da bi se osjećala bolje.

Tužno je što su žrtve nasilja često same, bez prijatelja i potpore, koja im je najpotrebnija da se zauzmu za sebe i pokažu zube nasilnicima. Osim fizičkog i psihičkog nasilja, tu je i nasilje putem Interneta, koje je danas "u trendu". Hakeri imaju puno posla ulazeći u tude sisteme i ostavljajući razne prijeteće poruke i viruse.

Postoje razne kampanje i organizacije za borbu protiv nasilja i za sigurnost na Internetu, ali sve s vremenom pada u zaborav ili ih dovoljno ljudi ne podupire. Sve veći broj djece svakodnevno trpi mučenje koje se, najčešće, događa oko škole ili u parkovima, a njihovi vršnjaci "mučitelji" često se izvuku i prođu s blagom kaznom. Trebamo se i mi aktivirati i pomoći onima koji tu pomoći uistinu trebaju. Recimo STOP! nasilju među vršnjacima i nasilju općenito kako ne bi nekim ljudima život na Zemlji ličio na pakao. ● (Ivana Prša, 8. c)

Neka svatko slijedi svoj san

NAKON ODLIČNE PREDSTAVE "DEBELA" U PUČKOM OTVORENOM UČILIŠTU, VERONIKA I JA RAZGOVARALE SMO S POZNATOM GLUMICOM LANOM GOJAK, KOJA JE GLUMILA GLAVNI LIK U PREDSTAVI. MNOGI JE NAJBOLJE ZNAJU PO ULOZI U TV-SERIJI "NE DAJ SE, NINA!"

NAPISALA: Helena Drvenkar, 8. c

- ▶ **Bili ste izvrsni na predstavi. Jako nam se svijelo kako glumite. Tko je i kada primijetio Vaš talent za glumu?**

Hvala. Prvo sam sa šest godina glumila u predstavi jednu vjevericu, a kasnije sam se u sedmom razredu upisala u Dramsku grupu i tako je sve počelo.

- ▶ **Koja Vam je bila najbolja uloga do sada?**

Volim, više-manje, sve uloge koje radim, a one koje ne volim na kraju zavolim. Mislim da mi je sada najdraža ova zadnja - igrala sam Stellu u predstavi "Tramvaj zvan žudnja".

- ▶ **Možete li se poistovjetiti s nekim likom koji ste do sada glumili?**

Pa ne bih se ni s kim poistovjetila, ali sa svakim likom tražim sličnost i različitost u usporedbi sa mnom.

- ▶ **Kakvim Vam se činio tekst "Debeli" kada ste ga prvi put pročitali?**

Moja životna priča.

- ▶ **Koji dio Vam je najbolje glumiti u predstavi "Debeli"?**

Ne bih mogla izdvojiti neki poseban dio, zabavno mi je. Jedino mi je teško kada doputujemo od nekog pa mi je predstava u pola deset ujutro, ali ovako jako volim ovu predstavu i posebno mi je draga kada gledatelje zabavi i kada im se sviđa.

- ▶ **Glumite li pred ljudima i kada niste na bini?**

Znam glumiti pred ljudima kad nisam na bini. Naprsto, neću ljudima sve reći u lice, iako sam to prije radila. Nema puno koristi od toga.

- ▶ **Što poručujete budućim glumcima? Imate li kakav savjet kako dobro glumiti?**

Budućim glumcima bih poručila da puno čitaju i da slušaju na satovima hrvatskog jezika. Ako misle da je gluma ono što vide na televiziji, mogu im reći da to nije to, barem ne ono što ja smatram glumom. Neka svatko slijedi svoj san i uspijet će u životu.

- ▶ **Hvala Vam na razgovoru i dođite nam opet.**
-

Moji dojmovi o predstavi "Debeli" Osvoj

Učenici naše škole od 4. do 8. razreda pogledali su 29. listopada 2013. godine u dvorani Pučkog otvorenog učilišta u Vrbovcu predstavu "Debeli". Ova kazališna predstava govori o djevojci Ladi koja ima 15 godina i opsjednuta je svojom težinom.

Već tri godine dopisuje se s jednim dečkom iz Beča. U trenutku kad je taj prijatelj, Branko, želi posjetiti Lada je u panici. Naime, zbog toga što se sramila svog izgleda, Lada mu je poslala fotografiju svoje prijateljice Ivane, koja je visoka i vitka.

Budući da je do Brankovog dolaska ostalo još 4 mjeseca, Lada pokušava smršavjeti. U tome joj pomaže prijateljica Ivana. Iako je Lada držala dijetu i vježbala s Ivanom kako bi smršavjela, nije se mogla suprotstaviti maminim slasnim roladicama. Najviše smijeha izazvao je Ladin prijatelj Zlatko koji je bio glavna tračara u školi i koji je rekao Branku da su Lada i Ivana zamjenile uloge.

Kada je Branko napokon došao u Zagreb, zaljubio se u Ivana, zbog čega je Lada bila jako tužna. Uskoro se pokazalo da je taj "uzvišeni" Branko bio pravi ženskarjer jer se poslije Ivane udvarao i Ladi. Kada su shvatile kakvu igru igra Branko, prijateljice su se posvadale. Nakon nekog vremena Lada je shvatila da je zaljubljena u Zlatka iako ga je poznавala cijeli život i do tada ga doživljavala kao brata.

Gledajući predstavu, razmišljala sam o tome zašto neki ljudi nisu zadovoljni sobom, pogotovo cure, i zašto se predstavljaju kao netko drugi. Zaključila sam da je svatko lijep na svoj način i da se ne smijemo mijenjati zbog drugih osoba. Trebamo svakoga prihvati i poštovati onakvog kakav jest sa svim njegovim manama i vrlinama jer ga to čini posebnim.

Debeli ili mršavi, svi smo ljudi i svi imamo osjećaje. ● (Stella Novak, 7. a)

NAPISAO: Ivan Abramović, 8. b

Intrigantni čuvare narodnih vrednota

NAŠU JE ŠKOLU 8. STUDENOGA 2013. GODINE POSJETIO POZNATI KNJIŽEVNIK TIHOMIR HORVAT. SVI UČENICI SU GA NESTRPLJIVO IŠČEKIVALI. VEĆ SE PO NJEGOVIM DJELIMA VIDI DA JE DOBRA I VESELA OSOBA.

Od njegovih romana najpoznatiji su: *Tajna Gornjeg grada*, *Muki: djetinjstvo Ivana Zajca*, *Vila Velebita*, *Frka u Ščitarjevu* i *Legenda o božićnom licitaru*. Prije razgovora bio sam nervozan, ali već nakon par pitanja shvatio sam kako je jako ugodna osoba iz koje zrači veselje. Bila mi je velika čast razgovarati s njim.

- ▶ **Diplomirali ste kemiju na Farmaceutsko-biokemijskom fakultetu. Kako to da se danas bavite pisanjem?**

Upisao sam prehrambeno sanitarni smjer, to me je tada jako zanimalo i to sam i završio. Tako sam postao inženjer prehrambeno sanitarne kemije, a tijekom života, kako čovjek raste tako se i mijenja, pa sam otkrio pisanje. Pisanjem se bavim cijeli život, pomalo.

Ispričajte nam kako ste otkrili svoju veliku ljubav – pisanje i kada ste napisali svoju prvu priču?

Prvi put sam počeo pisati u dvadeset i osmoj godini. Tada sam bio u vojski i nisam imao što raditi, naprsto mi je bilo dosadno, pa sam napisao priču. Poslao sam je na Večernjakov natječaj i osvojio treću nagradu.

- ▶ **Svaka čast, prva priča i odmah nagrada. Kako se zove ta priča?**

Priča se zove "Frajer", govori o jednom zagrebačkom dečku. Sjetio sam se svog Zagreba i nekih događaja iz svoje mladosti, pa sam napisao tu priču.

- ▶ **Gdje nalazite inspiraciju za svoja djela?**

Pa, imam dvoje djece, sad su to već "ljudi", dok su bili mali ja sam uz njih pisao i oni su mi na

Gost u knjižnici

neki način davali inspiraciju. Još je i u susjedstvu bilo puno djece, inspiracija ti uvijek dođe.

► **U knjizi "Vila Velebita" upoznajete djecu s bogatom narodnom predajom o vilama i vješticama, a knjigom "Frka u Ščitarjevu" potičete ih na bavljenje arheologijom. Vi ste čuvar hrvatske prošlosti. Kako uspijivate tako dobro ispreplesti poučno i zabavno?**

Ovo mi je jedan od lijepših komplimenata, posebno od mlađih čitatelja. Mislim da ljudi koji pišu i koji ujedno trebaju nešto predstaviti u društvu trebaju usmjeriti mlade čitatelje na one vrednote iz kojih smo istekli. Pošto sam znanstvenik, uvijek sam imao pristup da sve proučim i obradim.

► **Recite nam, budući da ste već toliko romana napisali, dosadi li vam kad pisanje? Satima sjediti i pisati, to je dosta naporno.**

Iskreno rečeno, ne dosadi mi, ali nisam ni tako puno napisao – 26 romana. Smatram da sam pisac iz hobija, a ne osoba koja živi od pisanja.

► **Kako se osjećate dok radite na nekoj knjizi, opišite nam proces kako iz jedne ideje nastane cijela knjiga ili roman?**

Pisanje je kreativan posao. Recimo, po prirodi šetam svog psa, onda mi dođe ideja, kad smislim tu ideju, iz ideje dođe cijela fabula, dakle to je kreativni posao, kao i sviranje i slikanje, na primjer.

► **Osvojili ste brojne nagrade, književnu nagradu Mato Lovrak za roman "Frka u Ščitarjevu", nagradu Grigor Vitez za roman "Legenda o božićnom licitatu" i još brojne druge. Koliko Vam znače te nagrade?**

Mnogi ljudi skupljaju nagrade koje im puno znače, dok pak nekima ništa ne znače. Meni osobno, nagrade su jedno lijepo priznanje da sam dio puta u životu proveo onako blagoslovjen tom kreativnom crtom za pisanje. Tako znam da je to prepoznato i da je kvalitetno i znam da nisam potratio niti vrijeme, niti volju ili osjećaje.

► **Bojite li se da će u ovo moderno vrijeme, vrijeme mobitela, interneta, face-a, potpuno nestati interes za knjigu?**

Neće, ali istina je da su mnogi ljudi povučeni i bave se tim virtualnim svijetom. To je zapravo loše jer mlađi ljudi gube komunikaciju. Njima je najvažnije da imaju dobar "mob" u ruci i one, kako se zovu, tablete. Možda si primijetio da mlađi ljudi uopće ne komuniciraju. Kad si doma, kad imaš knjigu u ruci, kad osjetiš njen miris, to je jedan čaroban osjećaj. Moj savjet mlađim ljudima bio bi da se okrenu od interneta i tih virtualnih stvari. Prijateljstva se sklapaju direktno, gledajući se u oči, onda imaju komunikaciju na razini duša. Ljudi gube komunikaciju, gube dar govora, ne znaju se izražavati.

► **Zahvaljujem na ovom razgovoru i želim Vam dug i ispunjen život. ●**

Kritika

Kawboy

Kada smo bili na izletu u Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu, gledali smo nizozemski film Kawboy. U filmu se radi o dječaku zvanom Jojo, koji je jednom prilikom pronašao čavku i odlučio je udomiti. Jojo je živio s ocem s kojim se nije dobro slagao. Uostalom, otac je govorio da je životinjama mjesto vani, a ne u kući. Tako je dječak čavku morao skrивati, a na kraju je i sama uginula jer ju je dječak slučajno pregazio biciklom. Glazba u filmu dodatno pojačava ugođaj. Film je bio dobar, ali tužan jer se dječak jako vezao za čavku nakon gubitka majke, koji ga je jako pogodilo. On se nije htio pomiriti s činjenicom da mu je majka mrtva, zbog čega se i svađao s ocem. Na kraju filma oni se pomire i otac shvati da je bio pregrub prema dječaku. Priča je bila teška za razmišljanje. Dodatni element bila je plava boja koja se često pojavljivala u filmu. Film je bio teško razumjeti i ne znam zašto smo morali gledati takav film u kojem je bilo i puno nasilja. U filmu mi se svidjelo što je potporu dječaku dala prijateljica koju je poznao na vaterpolu. Oni su se zaljubili, ali ponekad i svađali. Glumci su dobro glumili. Film je bio dobar, ali neprimjeren za našu dob. ● (Valeria Drvenkar, 6. c)

Justin Bieber's Believe

*Za beliebere
i one koji će to tek postati!*

Kada sam na TV-u vidjela reklamu da u zagrebačka kina dolazi film Justina Biebera, odmah sam počela nagovarati roditelje da mi kupe kartu i odvezu me na premijeru filma. Nagovaranje se isplatilo. Film me oduševio!

Unedjelju, 26. siječnja 2014., u Zagrebu sam pogledala film o mom omiljenom pjevaču Justinu Bieberu. Danova prije dogovarašala sam se s prijateljima da idemo zajedno jer i oni vole slušati istu glazbu kao i ja. Kada smo se te nedjelje "ukrcali" u auto mog tate, mom uzbudjenju nije bilo kraja. Iako su i Karla, Valentino i Walter bili uzbuđeni zbog filma, meni se činilo da ne mogu dočekati prve kadrove pa sam stalno pogledavala na sat. Mali šoping prije početka filma i kupnja kokica samo su mi nakratko skrenuli misli s filma koji sam tako žarko željela vidjeti. Čim je film počeo, neki trnci su mi prošli tijelom. Vidjeti svoga idola na velikom platnu za mene je bilo fenomenalno! Uz to mi je pogled na tolike beliebere u filmu koji su imali mogućnost otici na njegov koncert i čuti ga uživo jednostavno izmamio suze jer ja vjerojatno nikada neću imati priliku vidjeti Justina uživo. Na njegovom koncertu bilo je plakanja, vrištanja, smijanja i, naravno, pjevanja. Gledajući film, imala sam osjećaj da je Justin stvarno u našoj dvorani i da se baš nama obraća. To je bio nevjerojatan, predivan osjećaj. Uživala sam u svakom trenutku filma. Karla i ja smo se samo nadale da će on stvarno doći u dvoranu i da će napraviti veliko iznenadenje za nas beliebere. Ukratko, film je bio čaroban! Jedva čekam da izade na CD-u kako bih ga mogla pogledati još tisuću puta! Kada je film završio, htjela sam plakati, vrištati, ni sama ne znam što, toliko sam bila ushićena. Dojmovi su se malo stišali na putu do neizostavnog McDonald's-a. Jedući hamburger za hamburgerom, pričali smo o filmu. Svima se film svidio pa smo zaključili da ćemo ga još jednom pogledati, odnosno da ćemo ponoviti ovaj "izlet" (za nas je odlazak u Zagreb uvijek izlet).

Svakome bih preporučila da pogleda ovaj film o usponu i životu najpoznatije tinejdžerske zvijezde. Vjerojatno će i oni koji nisu belieberi pustiti koju suzu dok budu gledali film o Justinu Bieberu, obuzimat će ih svakakvi osjećaji, kao i mene, ali sigurna sam da neće ostati ravnodušni. Jedva čekam novu Justinovu turneu i novi film kako bih opet uživala gledajući i slušajući svog idola. ● (Helena Drvenkar, 8. c)

Romeo i Julija (1996. g.)

Osvrt

Prema slavnoj drami engleske legende Williama Shakespearea, Romeo i Julija, redatelj Baz Luhrmann snimio je istoimeni film, smješten u modernoj Veroni koja se nalazi u Americi. Radnja filma počinje smrću jednog od Montecchija u sukobu s Cappuletijima što otkopava ratnu sjekiru između navedenih obitelji. Kratki kadrovi ubrzavaju dinamiku i napetost radnje, no ima i onih usporenih koji ozbiljno ugrožavaju kvalitetu filma. Zbog pretjeranog korištenja religijskih simbola te pokušaja ukomponiranja jeftinog humora, film djeluje amaterski i neskladno. Takoder mislim da se zumiranje, zbog skretanja pažnje na detelje, moglo izvesti na mnogo suptilniji način. Glazbom su se u filmu pokušale dočarati emocije kojih nije bilo ni za lijek, pogotovo pri dočaranju smrti Romeovog prijatelja. Pohvalila bih doslovno navedene stihove drame zbog kojih je film pomalo neobičan te izvrstan izbor glumaca. Redatelj nije uspio u svom naumu da modernizira slavnu dramu i približi je današnjoj publici. Film ostavlja gorak okus u ustima publike koja žeda za dobrim filmom. ● (Sara Kralj, 8. a)

Moje čitacije lektiracije promjenio je Pavao Kanižacije.
Čitajući njegove pjesmacije, započela sam svoje jezične igracije.
U mojenzi glavenzi došlo je do velike izmjehacije.
Divacije Jožacije tražio je istinacije, a Potjehacije radio u Motovunacije.
Milkacija čuvacija Cvjetacija, a Kečkacija živacija u Osjekacija.
Neva Nevacija otputovala je u Londonaciju i udala se za Milesa Hendonaciju.
Živjeli su sretno do kraja životacije.
A sad pronađi greškacije!

(Lara Mucko, 7. a)

Lektiracije

GREŠKE:

- **Div Veli Jože radio je u Motovunu.**
(V. Nazor: Veli Jože)
- **Potjeh je tražio istinu.** (I. Brlić – Mažuranić: Kako je Potjeh tražio istinu)
- **Milka je čuvala Kečkicu.**
(B. Dovjak Matković: Zagrebačka priča)
- **Cvijeta je živjela u Osijeku.** (S. Tomaš: Mali ratni dnevnik)
- **Neva Nevičica udala se za Oleha bana.**
(I. Brlić – Mažuranić: Sunce Djever i Neva Nevičica)
- **Miles Hendon oženio se i živio u Londonu.** (Mark Twain: Kraljević i prosjak)
- Napomena: Tekst je nastao prema zbirci pjesama Paje Kanižaja: Tričave pjesme

Sjekirica

GARY PAULSEN

Tijekom cijelog školovanja, moramo čitati lektire. Naravno, nisu sve uvijek zanimljive i uzbudljive, ali uvijek se nađe poneka koja je oboje. Američki pisac Gary Paulsen je napisao Sjekiricu, knjigu koja je postala obavezna lektira u američkim osnovnim školama. Jako mi je drago što sam imala priliku pročitati ovu odličnu knjigu. Pročitala sam mnogo knjiga ali još nisam pročitala niti jednu koja me je ovako oduševila. Sjekirica ima sve ono što dobroj knjizi treba: uzbudljivu radnju, realistične likove i lako se čita. Kolika je vjerojatnost da će takva knjiga biti lektira? Ako ste ikad maštali da ste izgubljeni negdje, gdje se čini da nema nikakve šanse da preživite, no ipak nađete neki način na koji uspijete ostati na životu, sigurno ste se pitali kako bi to učinili. Sjekirica nam daje mogućnost da preko glavnog junaka iskusimo kako bi to bilo da smo negdje izgubljeni, bez ičega. Uči nas kako preživjeti kada vam je jedino što imate mala sjekirica. U njoj nema ništa nemoguće, nema nekih nadnaravnih bića koja vam daju savjete ili vas spašavaju u nekim opasnim situacijama. Opisani su mogući događaji i kako se snaći u njima. Uči nas osnovne stvari da bismo preživjeli negdje "Bogu iza nogu" bez stvari koje svakodnevno koristimo.

Kroz čitavu radnju, dječak Brian, koji je glavni lik, mora misliti, biti pažljiv i strpljiv i mora biti odlučan. Samo je tako uspio preživjeti. Nije cmizdrio cijeli dan misleći da je njegov život gotov. Svaki put kada mu je takva misao proletjela glavom, samo bi ju potisnuo i razmislio što da dalje napravi. Znao je da takve misli nikad nisu dobre i da takvo negativno razmišljanje ne može uroditи nekom dobrom odlukom. To nikada neću zaboraviti.

Kako sam se sve više bližila kraju knjige, sve sam brže okretala stranice žečeći saznati što se dalje dogodilo, no onda sam požalila što sam stigla do kraja. Vrlo zanimljiva i poučna knjiga! To je najbolja lektira koju sam pročitala. Utješna je misao da ako smo negdje izgubljeni, bez ičega, možemo preživjeti i uz pomoć sjekirice. ● (Magdalena Belko, 7. a)

Pobuna Pauline P.

SANJA POLAK

Sanja Polak i u ovoj svojoj knjizi kao i u knjizi "Dnevnik Pauline P.", "Drugi dnevnik Pauline P.", piše o djevojčici Paulini. U knjizi "Pobuna Pauline P." piše o Paulininom odrastanju, pubertetu i ostalim tinejdžerskim problemima. Radnja se događa u Zagrebu i Vodicama tijekom školske godine 2006./2007. i na ljetnim praznicima, a neki su dijelovi iz maminog dnevnika iz 1982. godine.

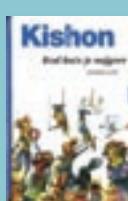
Paulina je tinejdžerica koju, kao i svaku njezinu vršnjakinju, smetaju stalna zanovijetanja njezine mame. Žali nositi markiranu odjeću, imati novi mobitel i ne voli učiti i čitati lektiru. Piše o tome kako je i mama moralna s njom učiti kako bi ispravila ocjene. Da bi popravila uspjeh, išla je i na tečaj brzog čitanja.

Ovaj dnevnik jako mi se svidio jer u knjizi se odvija mnogo događaja sličnih događajima iz mog života. Volim čitati dnevниke, a ova knjiga mi je posebno zanimljiva. Došla sam do zaključka da je slična knjizi "Tajni dnevnik Adriana Molea" jer se u obje knjige radi o socijalnoj tematiki i u obje glavni likovi prepričavaju događaje iz svakodnevnog života. Ipak, bliži mi je Paulinin dnevnik jer se radi o ženskim problemima, dok Adriana muče takozvani "muški" problemi.

Preporučujem svima ovu knjigu Sanje Polak jer će se lijepo zabaviti i naučiti nešto o razmišljanjima i životu djece školske dobi. ● (Matea Birko, 8. c)

Ilustracija
rađena
prema priči
Matovilka

Kod kuće je najgore

EPHRAIM KISHON

Humoristična zbirka priča Ephraima Kishona zabavlja čitatelje diljem svijeta svojim dobronamjernim, kritičkim i šaljivim prikazima obiteljskog života od 1982. godine. Kishon u svojoj zbirci razotkriva karaktere i razloge ponašanja pojedinih članova svoje obitelji na humorističan način. Uz humor, ovaj izraelski satiričar i komičar, iskazuje svoju ljubav prema članovima obitelji čime dopire do srca čitatelja. Humoreska, bez pretjerivanja, uspijeva zabaviti čitatelja životnim istinama o obiteljskim i međuljudskim odnosima.

Zbirka opravdava svoj međunarodni uspjeh i donosi radost na lica čitatelja te unosi nostalgiju za obiteljskim trenucima. ● (Sara Kralj, 8. a)

INTERVJU S KARLOM PLJUKAVAC I DOROTEOM HRŠAK

Planovi za budućnost

KARLU I DOROTEU INTERVJUJRALA SAM NA PROBI IGROKAZA ZA KRAJ ŠKOLSKE GODINE. POSTAVILA SAM IM SAMO NEKOLIKO PITANJA JER ZA DUŽI INTERVJU NISU IMALE VREMENA.

NAPISALA: Matea Birko, 8. c

► **Karla, zašto si se počela baviti glumom?**

Zato što јu jednog dana postati glumica.

► **Baš želiš to?**

Da, to želim! To je moj cilj u životu zato što volim glumiti i ništa drugo me neće toliko ispuniti. Ni u kojem drugom poslu neću biti toliko dobra niti sretna.

► **Dobro, a ti, Dorotea?**

Ja sam isprva išla na Dramsku samo zbog Karle jer je rekla da je dla, a onda sam poslje krenula i počela me gluma zanimati.

► **Želiš li se i ti u dalnjem životu voljeti baviti glumom?**

Ja ne bih htjela biti profesionalna glumica jer mislim da nisam toliko za taj poziv i da neću moći naći posao, odnosno neću imati dovoljno novaca ako se samo tome posvetim.

► **Kakve uloge želite glumiti u budućnosti, glavne ili sporedne?**

Karla: Glavne, normalno!

Dorotea: Možda ne baš glavne, ali da budem dosta na sceni.

► **Čime se još volite baviti osim glumom?**

Dorotea: Svime što ide uz umjetnost: crtanje, plesanje, pjevanje ...

Karla: Idemo i na folklor.

► **U koju se srednju želite upisati?**

Karla i Dorotea: U gimnaziju.

► **A dalje, na koji fakultet?**

Dorotea: Ja još razmišljam.

Karla: Glumačka akademija Sarajevo.

► **Koji su vam omiljeni glumci i glumice?**

Karla: Meni su dobri turski glumci i Angelina Jolie. Mislim da su sad Turci sa svojim serijama prikazali da imaju puno talenta.

► **Znači, sad više nisu španjolske i meksičke serije najviše gledane?**

Karla i Dorotea: Ne.

Dorotea: Meni je Marilyn Monroe najbolja jer je ona bila ono što ja hoću.

Karla: Imala je divan život.

► **Želim vam puno uspjeha u daljnjoj glumačkoj karijeri i hvala vam što ste sudjelovale u mom intervjuu.**

Hvala i tebi što si nas saslušala.

► **Pa to je moj posao! ●**

UČENJE UZ ZVUKE HARMONIKE

Tajanstveni svirač

Mnogi učenici kažu da najbolje uče uz svoju omiljenu glazbu. Čak i dok šetamo gradom ili na odmoru u školi, neki glasno puštaju glazbu sa svojih mobitela. Ponekad je to naporno slušati ako se njihov i naš ukus ne podudaraju. U mom razredu ima mnogo učenika koji idu u Glazbenu školu pa im je ritam u krvi.

Pokušala sam saznati kako prolazi dan jednog učenika koji istovremeno ide u dvije škole (nekima je previše i jedna). Odabrala sam za razgovor Hrvoja Bašteku, koji često izostaje s nastave zbog koncerata i natjecanja.

► **Hrvoje, na kojim si sve natjecanjima bio?**

Bio sam na međunarodnom u Puli, na državnom u Daruvaru, na smotri u Virovitici i na regionalnom u Križevcima.

► **Kakve si sve rezultate postigao do sada?**

Postigao sam 1. i 2. nagradu na međunarodnom, 1. i 2. na državnom i 2. na regionalnom. Na 39. međunarodnom natjecanju u Puli ove godine osvojio sam prvo mjesto.

► **Čestitam! Kako je prošlo to natjecanje?**

Natjecanje se održalo u Domu branitelja. Konkurenca je bila vrlo jaka. Svi smo svirali kako zahtjevne kompozicije poznatih skladatelja. U ocjenjivačkom sudu bili su najbolji profesori i svirači harmonike iz mnogih zemalja: Italije, Poljske, Mađarske, BiH, Slovenije, Makedonije, Njemačke, Finske i Norveške.

► **Koliko bodova si osvojio?**

Nastupao sam zajedno s Karлом Vukom. U A kategoriji komornih sastava osvojili smo 93,80 bodova od 100 mogućih. Bili smo pre-

sretni zato što smo pobijedili na tako velikom natjecanju.

► **Koju nagradu ste ti i Karlo dobili?**

Osvojili smo pehar, diplomu i novčanu nagradu.

► **Kakvu glazbu slušaš u slobodno vrijeme?**

U slobodno vrijeme slušam klasičnu glazbu, a ponekad i narodnu.

► **U koju se srednju školu želiš upisati?**

Želim se upisati u srednju školu Alberta Štrige u Križevcima. Moj cilj je postati učitelj harmonike u Glazbenoj školi.

► **Želim ti da ostvariš svoj cilj i da postigneš još mnogo uspjeha na natjecanjima.**

Hvala. ● (M.B.)

Manuela Sabolić bavi se plesom, pjевanjem i glumom.

Naša učiteljica Tatjana Kobija dok je bila baletinica

Ples – vječna ljubav

POVODOM DANA PLESA, 29. TRAVNJA, RAZGOVARALA SAM S NAŠOM UČITELJICOM TATJANOM KOBIJA, KOJA SE U NAŠIM GODINAMA BAVILA BALETOM. BUDUĆI DA SE I JA AKTIVNO BAVIM PLESOM, ZANIMALO ME ŠTO MI O PLESU IMA REĆI BIVŠA BALERINA.

NAPISALA: Manuela Sabolić, 8. c

► **Koliko ste se dugo bavili baletom?**

Baletom sam se bavila šest godina.

► **Jeste li se puno morali odricati?**

Ponekad mi se činilo kao odricanje, a ponekad ne. Ovisilo je o trenutačnoj motivaciji toga dana.

► **Jeste li morali paziti na prehranu?**

Nisam se nešto posebno odricala hrane. Jela sam sve, ali količinski manje.

► **Jeste li kada imali želju odustati kada ste bili u tome? Ako da, zašto?**

Nikada nisam pomisljala na odustajanje od plesa. Imala sam velike planove, no, kako to obično biva, život je krenuo drugim smjerom.

► **Da možete, biste li se vratili baletu?**

Da mogu, vratila bih se baletu, ali ovaj put u ulozi koreografa.

► **Jeste li zadržali kakve prehrambene navike iz baletnih dana?**

Svaka baletinica ima svoje prehrambene navike. Ja sam zadržala onu "malo, ali dobro".

► **Jeste li imali podršku roditelja da se bavite baletom?**

Imala sam podršku roditelja. Majka je u ranoj dobi prepoznala moje sklonosti plesu i odvela me u baletnu školu. Slijedile su godine putovanja i ranog ustajanja jer tada nisam živjela u Zagrebu, gdje je bila baletna škola.

► **Jesu li vam treninzi bili jako teški? Ako da, kako ste ih podnosili (s naporom ili "što se mora nije teško")?**

Dan mlade baletinice izgleda ovako: ustajanje u 6 ujutro, spremanje, trka za tramvajem, usput kupljen i do pola pojeden sendvič u Radićevoj, dolazak u baletnu školu, presvlačenje u baletni dres ... i ... točno u 7,45 za "štangom", u sobi za vježbanje. Dva sata "klasike", jedan sat povijesnih plesova, jedan sat klavira i trk kući na brzi ručak. U školi od 13,30 do 19,00 i tek onda slijedi neko učenje i pisanje zadaća. I tako svaki dan. Da ne spominjem radne subote pred ispit ili neki nastup ...

► **Jeste li kada imali stav "Ja to ne mogu"?**

Bilo je ponekad takvih trenutaka kada se učio neki "teži" baletni element ili komplikacija

rana koreografija, ali nikada nije bilo stvarnog odustajanja.

► **Koliko ste se dugo morali pripremati prije nekog nastupa?**

Nastup se priprema mjesecima. To su sati i sati beskrajnog ponavljanja, ispravljanja i brušenja do filigranskih detalja neke nove koreografije.

► **Koји balet sada volite pogledati u kazalištu?**

Sve balete volim i gledala sam neke bezbroj puta. Orašar, Don Quijote i Giselle su mi među dražima.

► **Kada ste se bavili baletom, jeste li imali uzor? Ako da, koga?**

Imala sam uzor. Bila je to Ana Roje, naša, sada već pokojna, primabalerina. Kod nje sam u Internacionoj baletnoj školi u Primoštenu naučila prve korake i baletne mudrosti. Jednom mi je rekla: "Noge su iskre, a ruke su krila." Bilo je dobro i motivirajuće tako razmišljati.

► **Ja se bavim latino-američkim plesovima. Imate li kakav plesni savjet za mene?**

Kakvim god plesom se bavio, najvažnije je puno vježbati. Ponekad sati muke i znoja u baletnom studiju donose beskrajnu sreću. Upornost i rad su 90 %, a talent samo 10 % uspjeha kod plesača.

► **Jeste li se još kojim plesom bavili osim baletom?**

Jesam, bavila sam se jazz dance-om, ali vrlo kratko.

► **Je li balet danas drugačiji, moderniji nego prije?**

Naravno da je balet danas drugačiji nego prije. Puno se eksperimentira s tjelesnim mogućnostima plesača, kombinira se klasično s modernim baletom, etničkim elementima plesa ili čak nekim novonastalim uličnim plesovima. No, klasični baleti koje znamo kao takve, uvijek će u svojoj osnovi ostati isti. Život baletnog plesača je pun rada i samo rada, ali zato su rezultati pod svjetlima pozornice čarobni i bajkoviti.

► **Hvala Vam na razgovoru i savjetima.** ●

Moje buduće zanimanje

NAPISALA: Ivona Prša, 8. c

Kad odrastem, bit ću nastavnica. Samo ... Nastavnica kojeg predmeta: kemije, fizike, engleskog? Uh! To je stvarno teško odabrati. Opet, kad razmislim, to je dosta naporno zanimanje. Devet mjeseci pet dana u tjednu morala bih ići u školu. Što? Zar opet? Kao nastavnica, morat ću smirivati učenike koji stalno pričaju, vрpolje se i okreću. Tko bi s njima izašao na kraj? Biti nastavnik je

stvarno teško, mislim da ću odabrat nešto drugo za svoje buduće zanimanje.

Znam! Postat ću novinarka. Putovat ću svijetom, intervjuirati poznate osobe ...

Kad malo bolje promislim, to zanimanje zahtijeva puno znanja iz hrvatskog jezika. Treba se potruditi da članak bude dobar. Hoću li ja to moći?

Razmišljam i o opciji da postanem znanstvenica. Bilo bi zanimljivo raditi u laboratoriju s raznim kemikalijama. Trebam biti silno pametna da to postanem.

Dvojbe, trojbe ...

Sva sreća pa se još ne moram odlučiti. Moj trenutni cilj je imati sve petice u školi, a zanimanje mi je đak.

Zato uživam u ovim danima jer mnogi kažu: "Od kolijevke pa do groba najljepše je đačko doba." ●

Osmáš!

2013./2014.

PS Preseka

CVRKUT

Osmasí
2013./2014.

Jrbavec

CVRKUT

Osmá řada
2013./2014.

DS Rukověc

CVR KUT

Dalmacija u mom oku

NA MURALCU SMO POSJETILI DUBROVNIK, KORČULU, DOLINU NERETVE I SPLIT.
BILA SU TO TRI NEZABORAVNA DANA DRUŽENJA, ZABAVE I NOVIH PRIJATELJSTAVA.

NAPISALA: Helena Drvenkar, 8. c

Napokon smo dočekali i taj utorak. Matralac. Odbrojavali smo dane, sate, minute i dočekali smo. Oprostivši se od roditelja, svi smo uzbudeni sjeli u autobus i krenuli prema jugu naše domovine. Dalmaciju, stižemo!

Prvo odredište bio nam je Dubrovnik. Putovanje do dolje bilo je dugo i naporno. Naravno, naš bus imao je najbolju ekipu: 7. c i 7. b, najbolje nastavnice, vozača i našeg Priku. Cijelo putovanje prošlo nam je veselo i zabavno.

Stigavši u Dubrovnik, susreli smo se s lokalnim vodičem - gospodom koja nas je provela kroz grad. Najviše smo se zadržali na Stradunu. Poslije razgledavanja nekako smo se skupili i krenuli u obilazak zidina. Bilo je prenaporno i jako nas je to umorilo. Nakon toga krenuli smo prema Trpnju i smjestili se u hotel. Navečer smo imali diskop. Iako nisu svi bili raspoloženi za ples, cure iz 7. c sve su natjerale na podij. Ni kiša ni ružno vrijeme nisu nas omeli da se dobro zabavimo. Sljedećeg dana posjetili smo Korčulu.

Svaki dan počinjao nam je razgledavanjem gradova i njihovih znamenitosti, a nakon ručka imali smo slobodno vrijeme za kupanje, šetnju i druženje. Odmarali smo se samo noću poslije diska. Najzabavniji su nam u sobama bili telefoni kojima smo mogli zvati sobe, pa smo se tako sprijateljili s mnogim ljudima.

Plan za petak bila je dolina Neretve i muzej. Do tamo je bila stvarno duga vožnja od otprilike 4 sata. Stigavši na naše odredište, prvo smo

posjetili muzej, koji je građen na stvarnom nalazištu hrama iz, koliko sam shvatila, 10. godine prije Krista. Takav je muzej jedini u Hrvatskoj. Bilo je veoma zanimljivo jer smo vidjeli vrlo mnogo starih stvari poput pinceata, kozmetičkih torbica i sličnih pomagala za uljepšavanje. Nakon muzeja imali smo utrku lađama. Svi smo se ukrcali na svoje lađice i krenuli. Naravno, 7. c bio je najraspjevaniji i stvarno smo se odlično zabavljali i, naravno, pobijedili u utrci.

Sljedećeg dana kupili smo grickalice za put, a nakon ručka krenuli za Split. Za vrijeme duge vožnje do Splita uglavnom smo svi spavali. U Splitu smo dobili također veoma dobru voditeljicu koja nam je sve lijepo objasnila. Imali smo sreću pa smo vidjeli svatove pa nam je vodička (kako Ante kaže) rekla kako svaki par koji se vjenča, a da su oboje iz Dalmacije, mora imati tortu

sa crkvenim tornjem i njega režu velikim nožem te na čiju stranu padne, taj će biti glavni u kući. Zanimljiv običaj.

U Dalmaciji smo se stvarno zabavili i svi smo se još bolje upoznali i sprijateljili. Svanula je poneka nova ljubav i drago mi je zbog toga. Bilo je stvarno prekrasno i ponovila bih to bar još desetak puta. Nadam se da ćemo imati prilike.

Dani od 29. svibnja do 1. lipnja 2013. bili su mi najbolji dani u životu! ●

Županijski Lidrano**IVANIĆ GRAD**

Na županijskom Lidranu našu školu predstavljali su Lea Juren, Nikola Puhin i Dramska grupa. Za državni Lidrano predloženi su novinarski rad Nikole Puhina (Putosvitnice) i novinarski rad Lee Juren (Svjetlo iz mraka) te literarni rad Nikole Puhina (Pjesma putniku). Čestitamo!

Natjecanja iz pojedinih predmeta**NAJVEĆI USPJESI**

Najveće uspjehe na natjecanjima već godinama postiže Josip Klepec. Ove godine on je prvak države iz informatike i treći iz fizike. Čestitamo!

Dramska grupa

Općinski Lidrano 2014. u Dubravi

OVE GODINE OPĆINSKI LIDRANO ODRŽAN JE U DUBRAVI. NA NJEGA JE NAŠA ŠKOLA POSLALA PO 5 NOVINARSKIH I LITERARNIH RADOVA, A 21. SIJEČNJA NAŠU ŠKOLU PREDSTAVLJALI SU I UČENICE I UČENICI KOJI SU IZVELI DVA SAMOSTALNA NASTUPA I JEDAN GRUPNI SCENSKI. UZBUĐENJE JE NEKE NAŠE UČENIKE OBULEO VEĆ PRVOG DANA NASTAVE U DRUGOM POLUGODIŠTU KADA SMO ZAPOČELI S ODABIROM RADOVA KOJI ĆE PREDSTAVLJATI ŠKOLU. BILO JE MNOGO LIJEPIH RADOVA PA JE POVJERENSTVO IMALO TEŽAK POSAO DA ODABERE NAJBOLJE.

NAPISALA: Dorotea Hršak, 8. c

Škola Dubrava organizirala je natjecanje u dvorani Sablić, gdje smo se okupili u velikom broju jer su došli predstavnici 4 škole s područja općine Vrbovec. U istoj dvorani sjedili su ravnatelji škola, učitelji i učenici. Na početku su učenici OŠ Dubrava izveli kraći glazbeni program, a zatim su učenici koji su se plasirali na županijsko natjecanje pročitali svoje literarne i novinarske radove. Među njima su bili i naši učenici Nikola Puhin i Lea Juren, koji su svojim radovima oduševili povjerenstvo.

Nakon kratke stanke uslijedili su pojedinačni scenski nastupi. Našu školu predstavljale su Sara i Karla, ali se, nažalost, nisu plasirale dalje jer je konkurencija bila oštara.

Onda je došao red na grupne scenske nastupe. Naši "glumci" bili su vrlo uzbudjeni jer su nastupali u prostoriji bez pozornice i sa samo jednim ulazom pa su se brinuli kako će izvesti

ono što su pripremili u takvim uvjetima. Ja sam u našem igroku "Kako je Napoleon izgubio bitku kod Waterloo" glumila jedan vrlo zanimljiv lik - Madam Reklam, koja je u taj povijesni kontekst trebala unijeti malo svakodnevice iz našeg suvremenog života.

Nakon polusatne stanke, svi smo se opet okupili da bi povjerenstvo pročitalo tko ide dalje na županijsko natjecanje u Ivanić Gradu. Povjerenstvo je pohvalilo naš tekst, naše kostime i posebno glavne glumce, a neki članovi povjerenstva izrazili su nadu da će i županijsko povjerenstvo prepoznati naš talent i predložiti nas za državno natjecanje kao i prošle godine.

Iako su nam druge škole u Dubravi bile konkurenca, sprijateljili smo se s mnogim učenicima. Željela bih i u Ivanić Gradu upoznati nove prijatelje i odlično se provesti.

Shvatila sam da mi gluma osim radošte igre donosi i lijepo druženje s vršnjacima iz drugih škola. ●

Ritmička grupa

Oni ne znaju za umor

U NAŠOJ ŠKOLI IMA MNOGO GRUPA SLOBODNIH AKTIVNOSTI, A U VEĆINI TIH GRUPA NAJAKTIVNIJI SU NIKOLA PUHIN, IVA TOMLJENOVIC I VERONIKA LJEKAJ.

NAPISALA: Helena Drvenkar, 8. c

► **Nikola, kojim se aktivnostima baviš?**

Idem na folklor, povijesnu grupu, medijsku, informatiku, njemački i dodatnu iz engleskog.

► **A ti, Iva?**

Isto kao i Nikola, samo još idem na gimnastiku. Prije sam se bavila i tenisom.

► **Veronika, koje su tvoje aktivnosti?**

Idem na Novinarsku, dodatnu iz hrvatskog, u Glazbenu školu, na komorni zbor, na odbojku i izborni njemački. Prije sam se bavila i plivanjem.

► **Zašto se bavite svim tim aktivnostima?**

Nikola: Jednostavno želim ići na sve te aktivnosti i sve ih volim.

Iva: Sve te aktivnosti me zanimaju i volim ih.

Veronika: Zato što sam inače znatiželjno dijete pa sam htjela vidjeti kakve su te aktivnosti i željela sam nešto novo naučiti.

► **Uza sve te aktivnosti, vi ste i odlični učenici. Kako se uspijevate organizirati da sve stignete? Kako izgleda jedan vaš dan?**

Nikola: S vremenom sam se naviknuo na sve te obaveze. Svaki dan mi je ispunjen pa baš nemam vremena za televiziju i druge stvari.

Iva: Naučila sam raditi više stvari istovremeno. Dan mi je potpuno ispunjen.

Veronika: Stižem sve napraviti jer si preko subote i nedjelje napravim plan tjedna, a i navikla sam na taj tempo života.

Imate li uopće slobodnog vremena i što tada radite?

Nikola: Iako imam malo slobodnog vremena, uviđek ga iskoristim za čitanje dobre knjige, pisanje sastavka ili crtanje.

Iva: Imam jako malo slobodnog vremena. Koristim ga za čitanje knjiga i pišem sastavke za natjecanja.

Veronika: Nemam baš slobodnog vremena, ali kada ga imam barem malo, čitam knjige.

► **Što mislite o učenicima koji ne izvršavaju ni svoje osnovne obaveze poput odlaska u školu i redovitog učenja i pisanja zadaća?**

Nikola: Na kraju će im se lijenos loše vratiti, a i mnogo toga propuštaju.

Iva: Mislim da bi se trebali malo potruditi jer će im jednog dana biti žao zbog lijenos.

Veronika: Mislim da bi se trebali potruditi zato što će im kasnije biti žao što nisu učili na vrijeme.

► **Zahvaljujem vam na razgovoru i želim vam puno uspjeha u svemu što radite.**

Učenici: Hvala i tebi. ●

Izvješće

Sportska natjecanja

NAJUSPJEŠNIJI UČENICI

- Ove godine naše odbojkašice osvojile su 3. mjesto u Zagrebačkoj županiji.
- Na natjecanju koje je 27. travnja 2014. organizirao Hrvatski atletski savez u suradnji sa Sportskim novostima i Studenom kao pokroviteljem sudjelovalo je puno učenika iz naše škole. Najbolji uspjeh postigli su Hrvoje Dumbaj (7. mjesto) i Danijel Pavić (6. mjesto). Učenici 7. razreda trčali su na 1500 m, a učenici 6. r. na 1000 m. Naravno, mukotrpo je bilo trčati, ali vjerujem da je to svima bilo nezaboravno iskustvo.

(Peta Milašinčić, 7. a)

Odbojkaški klub Iskra

U slasti pobjede uživale su Lara Mucko, Gabrijela Žagar, Veronika Ljekaj, Lea Pendak, Patricija Jaić, Vanna Vereš, Marija Popović, Marta Krznar, Ines Tkalčić, Matea Gibač, Stela Kirša, Nika Jularić i naš trener, Žarko Popović, ravnatelj škole.

Slast pobjede

**ZADNJI DAN VELJAČE OVE GODINE BIO JE DUGO OČEKIVANI DAN!
I ZA MENE I ZA SVE MOJE PRIJATELJICE IZ ODBOJKAŠKOG KLUBA NAŠE ŠKOLE.**

NAPISALA: Nika Jularić, 7. a

Naime, toga dana čekala nas je važna utakmica u Gradecu. Ustale smo u cik zore i već u 7 sati okupile se ispred škole. Kada smo ušle u autobus, vidjeli smo cure iz II. OŠ Vrbovec, koje su također isle na natjecanje. Ubrzo smo stigle u Gradec, gdje su nas dočekali ljubazni domaćini. Prvo su igrale naše cure iz petih i šestih razreda. Nažalost, izgubile su, ali imale su snage navijati za nas kad je došao naš red. Njihovim navijanjima pridružile su se sve tribine i to nas je dodatno poticalo da damo sve od sebe. Sve se odvijalo jako brzo, kao u nekom filmu. Kada smo zakoračile na teren, ništa više nije bilo važno osim pobjede. Pobijedile smo u prvoj utakmici,

ali čekala nas je još jedna u kojoj smo se trebale boriti za zlatnu medalju.

Bila je to vrlo uzbudljiva i napeta utakmica koja je zahtijevala puno truda. Iako se ekipa OŠ Dubrava borila svim snagama, mi smo pobijedile i osvojile zlatni pehar. Bilo je prekrasno vidjeti cure iz naše škole okićene zlatnim medaljama! I ja sam svoju ponosno zagledala. Nakon napetih utakmica čekao nas je savršen ručak. Uživale smo u njemu jer je sve bilo prefinio. Ipak, slast pobjede bila je jača od svih ukusnih slastica kojima su nas domaćini počastili. Na putu do kuće, sve cure su pjevale, zabavljale se i smijale jer su bile sretne zbog velikog uspjeha. Kada smo došle u školu, svi su nam čestitali i radovali se, a i kod kuće su roditelji bili ponosni zbog naše pobjede. ●

ATLETIKA: Natjecanje "MLADOST", ZAGREB

Drugog travnja ove godine isao sam s ostalim atletičarima naše škole na stadion "Mladost" u Zagrebu. Kada sam rano ujutro došao pred školu, zatekao sam tamo još neke naše učenike koji su jedva čekali da krenemo. Svi smo bili uzbudjeni i davali smo jedni drugima podršku da postignemo željeni rezultat. Naravno, nismo mogli svi pobijediti, ali ipak ...

Kada smo stigli na stadion, vidjeli smo da je prepun atletičara i njihovih učitelja – trenera. Smjestili smo se i čekali da nam učitelj Tomislav Falčević donese startnu listu.

Imali smo još dvadesetak minuta do starta pa smo razgledali stadion i pronašli mjesto s kojeg ćemo startati. Kada je natjecanje službeno otvoreno, svi smo imali tremu pa smo jedni drugima dosadivali tražeći malo ohrabrenja i utjehe.

Pola sata prije nastupa isao sam se zagrijati. Kada sam trebao nastupiti, pomalo sam imao tremu, ali ona je nestala kad sam čuo znak za start. Trčao sam 100 m i bio sam prvi u skupini. ● (Luka Kuprešak, 7. a)

ATLETIKA: Županijsko natjecanje u krosu

SV. MARTIN POD OKIĆEM

Županijsko natjecanje u krosu održano je ove jeseni, točnije, 17. listopada 2013. u Sv. Martinu pod Okićem. Na njemu su sudjelovali i neki učenici naše škole, a vodio ih je učitelj Žarko Popović. Iako sam i ja isla, bila sam u rezervi i sve sam promatrала sa strane. Utrke su bile vrlo tijesne i sve se odvijalo brzo. U ekipi djevojčica sudjelovale su Marta Krznar i Patricija Jaić iz 8. razreda, Antonija Kaja Katić iz 7. razreda i Greta Dautanec iz 6. razreda. Djevojčice su ekipno osvojile 7. mjesto.

U ekipi dječaka bili su Walter Smajlović, Valentino Bugan i Antonio Dumbaj iz 8. razreda te Hrvoje Dumbaj iz 7. razreda. Dječaci su bili uspješniji od djevojčica, osvojili su 2. mjesto. Čestitamo sudionicima natjecanja! ● (Matea Birk, 8. c)

ŠAH: Državno natjecanje SPLIT, 2012. g.

Šah je moja omiljena igra. Mnogi misle da je laganoigrati šah, govore: "Kaj tu treba, samo povlačiš figure?" Ali, šah je igra koja se ne može naučiti do kraja. Imma preko milijun otvaranja i zato se smatra jednom od najtežih umnih igara na svijetu.

Do sada sam sudjelovao na dva državna natjecanja u šahu. Na prvom sam bio još u 4. razredu. Iskreno, više se ne sjećam koji sam bio. Na drugom državnom natjecanju (u Splitu) nastupio sam u kategoriji igrača do 15. godine starosti. Bio sam 9. od 79 igrača. Prije toga sam, naravno, bio među prva 3 igrača na Županijskom natjecanju (bio sam 2.).

Na državnom natjecanju bilo je jako puno dobrih igrača. U Splitu sam bio s mojim prijateljem Ivanom. Obojica smo se jako mučili da osvojimo što više bodova. Na kraju sam imao 5,5 bodova od 9 mogućih. To me nije obeshrabrilo nego mi je dalo motivaciju za još više rada. ● (Bruno Kolmanić, 7. a)

Badminton

Nogomet

Božićni sajam

OVE GODINE NAŠA ŠKOLA POKRENULA JE AKCIJU ZA POMOĆ SIROMAŠNIM UČENICIMA I NJIHOVIM OBITELJIMA. SVI UČENICI DOGOVORILI SU SE DA ZAJEDNO SA SVOJIM RAZREDNICIMA IZRADA NEŠTO LIJEPO ZA BOŽIĆ I DA TO PRODAJU U CENTRU GRADA NA BOŽIĆNOM SAJMU.

T jednima prije Božića svi smo izradivali ukrase za bor, anđele, čestitke ili figurice od gline kako bismo privukli kupce i prodajom tih predmeta zaradili što više novaca za siromašne. Kad nam je razrednik rekao da ćemo te ukrasne predmete prodavati na štandu, svi smo bili iznenadeni. Odmah je počelo prepucavanje tko

će, kada i s kim biti prodavač pa smo morali napraviti točan raspored kako se ne bismo svađali jer svi su željeli sudjelovati. Formirali smo grupe od po pet učenika. Ja sam bila u grupi s Emom, Ivonom, Kevinom i Mihaelom. S nestrpljenjem smo čekali naš termin.

Kada smo došli na štand, grupa koju smo tamo zatekli objasnila nam je što trebamo raditi. Bila nam je čast prikupljati novac u humanitarne svrhe, a usput smo se i družili i dobro zabavili. Atmosfera je bila više nego ugodna iako je bilo hladno. Da bismo privukli kupce, a i zato što smo bili sretni, počeli smo pjevati božićne pjesme. Naša pjesma orila se ulicama Vrbovca pa su prvi kupci počeli pristizati. S par toplih riječi i osmijeha privukli smo još više ljudi pa je prodaja išla bez problema. Bakice i dedeki koji

nemaju puno odvojili su po 20 kn i kupili

naše ukrase za bor, a neki su nam samo dali novac ne uvezši ništa. Iznenadilo me što nas mladi sa skupim obiteljima nisu ni pogledali, ali nema veze, njima na dušu. Razveselilo me to što još uvijek ima ljudi koji imaju mali novčanik, ali veliko srce. Oni su zapravo najbogatiji. Iako nam je upočetku bilo malo neugodno trpjeli začudene poglede prolaznika, brzo smo se opustili i prepustili "sajamskim radostima". Ovo moje prvo trgovacko iskustvo ostat će mi u lijepom sjećanju. Naučila sam ponešto o ljudima i osjetila radost što pomažem onima kojima je pomoć potrebna. Nije uopće važno koliko smo novaca skupili, važno je naše zajedništvo u jednoj plemenitoj akciji. ● (Petra Milašinčić, 7. a)

Školski vrt

UČENICE I UČENICI 7. A RAZREDA POZIVAJU UČENICE I UČENIKE OSTALIH RAZREDA NAŠE ŠKOLE DA IM SE PRIDRUŽE U AKCIJI UREĐENJA ŠKOLSKOG VRTA IZMEĐU DVA KRILA NAŠE ŠKOLE.

NAPISALI: učenici i učenice 7. a razreda

Učenici-e našeg razreda često bace pogled kroz prozore učionica br. 11 i 12 za vrijeme velikog odmora i uvijek s uzdahom zaključe kako bi rado tih 15-ak minuta proveli na svježem zraku sjedeći u školskom vrtu umjesto da besciljno jurcaju po hodniku ili sjede u nekom kutku gurajući se s ostatima oko mjesta na nekoj od malobrojnih klupica.

Ovog proljeća odlučili smo tome stati na kraj i konačno nešto poduzeti kako bismo se na velikom odmoru malo opustili, izašli na svjež zrak i družili se unutar prostora naše škole, ali ne kao dosad. Došli smo na ideju da pokrenemo akciju uređenja prostora koji već godinama stoji pust i neiskorišten i na kojem nema ništa osim travе i pokojeg bora okičenog sovama.

Složili smo se da bi bilo puno bolje sjediti na klupicama ili šetati malim parkom s lijepo uređenim stazicama i malim lijehama cvijeća kako bismo se još ljepše osjećali u školi i kako bi nam vrijeme provedeno na velikom odmoru bilo ugodno te kako bismo se osvježeni i odmoreni vratili na 3. sat.

U ovoj ideji podržavaju nas mnogi učitelji i naši roditelji, a nadamo se da će nas podržati i gospodin ravnatelj. Spremni smo provesti nekoliko vikenda u uređenju parka, a i roditelji su nam obećali pomoći.

Uz malo truda svih nas, imali bismo novi prostor u školi na kojem bismo se mogli družiti i provoditi vrijeme između smjena ili vrijeme velikog odmora. Time bismo doprinijeli uređenju i zaštiti okoliša i kod mnogih razvili svijest o važnosti estetskog uređenja prostora u kojem boravimo. Naravno, ne mislimo samo sjediti i uživati u lijepom vrtu nego i posaditi cvijeće i biljke, a možda i neke manje voćke, redovito ih zalijevati i voditi računa o čistoći parka.

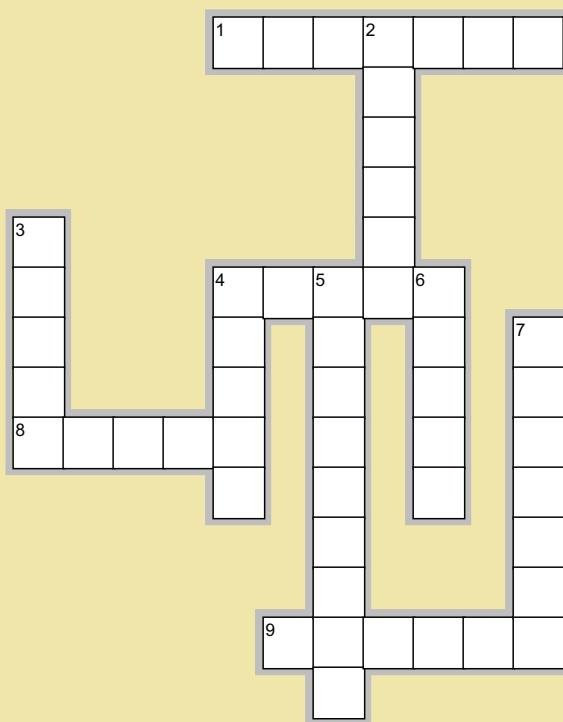
Napokon, na kraju školske godine mogli bismo u njemu napraviti prve fotografije naših razrednih odjela koje bi u pozadini imale neke nove motive, a ne drveće iz gradskog parka koje vidimo na svim fotografijama od 1. do 8. razreda.

Pridružite nam se! ●

36 CVRKUT • UČENIČKI LIST

KRIŽALJKA

(PRIPREMILA: Natalija Đuranec, 7. c)

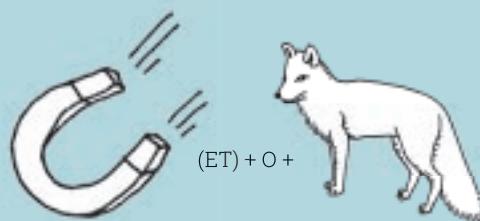
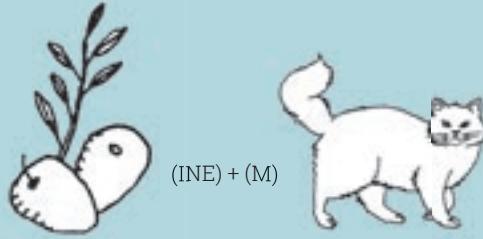

VODORAVNO: 1. Divlji konj, Božidar? / 4. Koko i duhovi, Ivan? / 8. Povjestice, August? / 9. Smogovci, Hrvoje?

OKOMITO: 2. Mor, Đuro? / 3. Bijeli klaun, Damir? / 4. Breza, Slavko? / 5. Duga, Dinko? / 6. Voda, Vladimir? / 7. Strah u Ulici lipa, Milivoj?

REBUSI

(PRIPREMIO: Robert Vuković, 7. c)

ZAGONETKE

(PRIPREMILA: Veronika Ljkaj, 8. c)

Imam četiri svijeće
koje se pale svake nedjelje
uoči Božića.

Ispod bora stojimo,
rođenje Isusa predstavljamo.

Svako ga dijete dobiti mora,
uvijek stoji ispod bora.

Djedu Božićnjaku
vjerno služimo
Kad dostavlja darove
S njim oko kuća kružimo.

Kada padam
Ja se nadam
Da će igrališta zabijeliti
I da će mi se djeca veseliti.

Ima metlu, nije čistač
Ima lonac, nije kuhar.

Zube oštare ima
Rimuje se s riječju klima.
Snijeg donosi djeci.
Prosinac, siječanj i veljača
Njezini su mjeseci.
Sanjke ljudi izvade tad
Veseo je cijeli grad.

Mala je i znatiteljna
Točkice crne imaju.
S njom se rimuje dara,
Zove se

S neba zimi nježno pada.
Čim sunce zagrijje,
topi se kao čokolada.

S darovima će pokušati
kroz njega proći,
ali zbog trbuha neće moći.

Svi ih jako vole
A dobivamo ih za blagdane,
Kada nema škole.

Za nos mu mrkvu daju
U svakome kraju.

Svi ga vole
i na reklami je coca-cola.
Darove u saonicama ima,
drag je svima.
Bucmast i crven je jako.
Zna ga dijete svako.

SMIJEŠNE IZJAVE

(PRIPREMILA: Veronika Ljkaj, 8. c)

Moj dečko vježba pola sata,
a ja 30 minuta.

Pošto je ovo moj prvi nastup na telki,
pozdravljam svoje roditelje,
a posebno mamu i tatu!

Ja bih da se sruši crkva sv. Donata
i izgradi još starija.

Više nikad neću imati samopouzdanja
u druge ljude.

Novinar: Jesi li ikad bila pod anestezijom?
– Da, kod zubara.

Novinar: Ne mislim to. Mislim, pod općom
anestezijom.

– Paaa, jednom sam na tjelesnom uganula
gležanj pa me boljelo koljeno.

Često mijenjam frizure, nekad se ošišam
na kratko, a nekad na dugو.

ŠKOLSKI BISERI

(PRIPREMO: Veronika Ljekaj, 8. c)

Ponavljamo o Velikoj Britaniji na satu geografije.

Učitelj: "Što je prikazano na ovoj slici?"

Učenik: "A to je ona podzemna željeznica u Budimpešti u Njemačkoj."

Pisali smo test iz lektire "Duga". Jedno od pitanja bilo je: Zašto je Srna htjela proći ispod duge?

Kada je pročitao pitanje, jedan učenik digne ruku i kaže: "Učiteljice, znam da je Srna prošla ispod duge da bila dječak, ali nije mi jasno za koga će se ona na kraju udati: za muškarca ili za ženu?"

Učiteljica prirode: "Nekim bodybillerima mogu mišići biti napuhani kao baloni."

Učenica: "Budu li onda odletjeli u zrak?"

Učiteljica: Sada na listiću trebate spojiti sve jedinice da dobijete pužića."

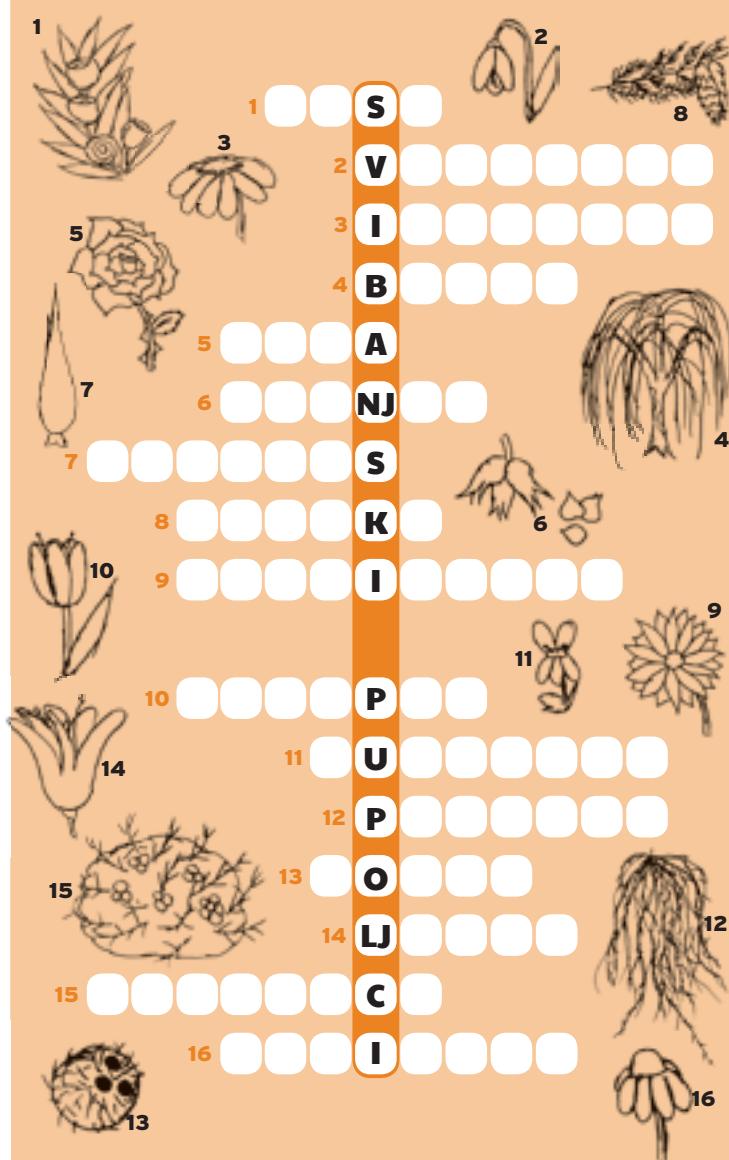
Učenik: "Kada bih ja počeo spajati svoje jedinice iz imenika, ispala bi zmija, a ne pužić."

Učiteljica: Kada se događa radnja u tragediji "Romeo i Julija?"

Učenik: "Jednog dana u blistavoj noći."

DOPUNJALJKA

(PRIPREMILA: Ivona Petek, 7. a)

ZANIMLJIVOSTI

(PRIPREMLA: Novinarska grupa)

► Oko 50 % ljudi na svijetu nikada nije obavilo telefonski razgovor.

► Ako biste nosili slušalice samo 1 sat, povećali biste broj bakterija u svom uhu 700 puta.

► Dešnjaci u prosjeku žive 9 godina duže nego ljevaci.

► Kikiriki je jedan od sastojaka dinamita.

► Naše su oči od rođenja uvijek istih dimenzija, ali naš nos i uši ne prestaju rasti.

► Otvarač za konzerve je pronađen 48 godina nakon što su pronađene konzerve.

► Madrid je jedini grad u Europi koji nije izgrađen na rijeci.

► Jezik je najjači mišić u ljudskom tijelu.

► Zebra je bijela sa crnim prugama, a ne obrnuto.

► Coca-Cola je originalno bila zelena, a ne crna.

► U Veneciji živi više golubova nego ljudi.

► Prva četiri poteza u šahu možete odigrati na 318.979.564.000 načina.

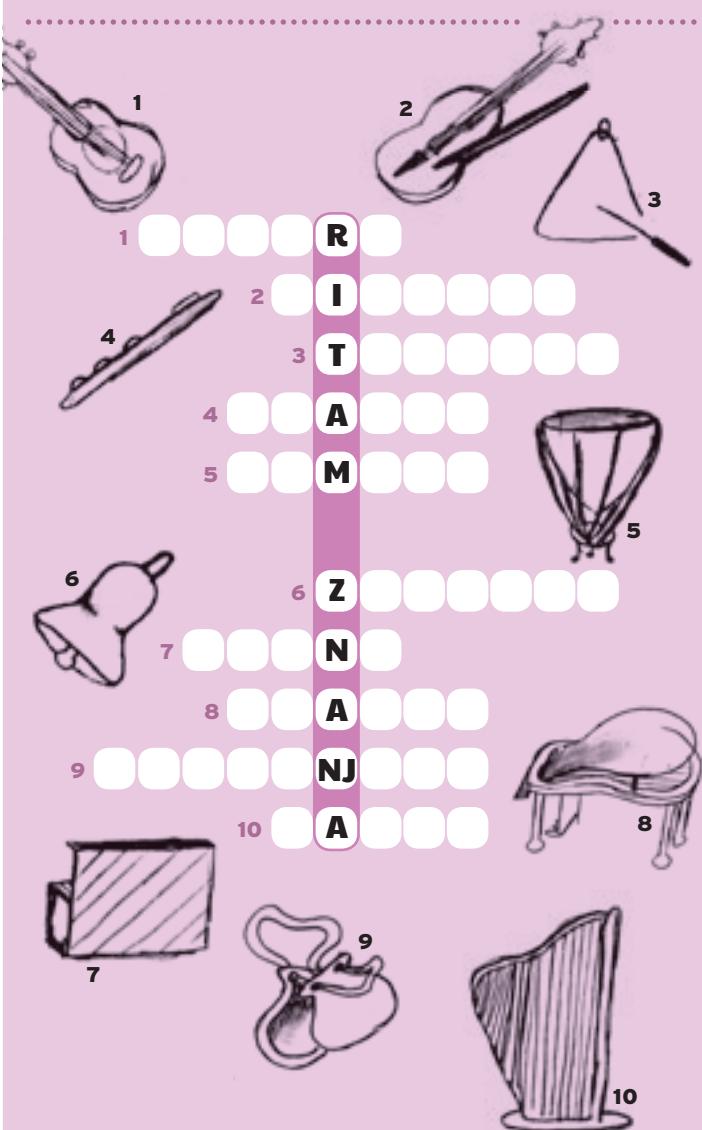
► Venera je jedini planet koji se rotira u smjeru kazaljke na satu.

► Eskimi imaju preko 15 riječi za našu riječ snijeg.

► Komarci imaju zube.

DOPUNJALJKA

(PRIPREMILE: Lara Mucko i Ivana Horvat, 7. a)

PRIPREMLJENI: Tomislav Grgić, 8. b i Paula Car, 7. c na dodatnoj nastavi hrvatskog jezika koju vodi Jozefina Barić, prof. hrvatskog jezika. / SIMBOLE NACRTALA: Laura Bratić, 8. c

Horoskop

Horoskop je inspiriran podatkom da su naše prve knjige imaju "horoskop". Tako je u Baromićevom brevijaru, tiskanom 1493. godine, objavljen i kalendar u kojem su podaci o položaju zvijezda zodijaka i njihova imena: vodenjak, riba, junac, bliznac itd.

VAGA
23. 9. - 23. 10.

Mnogi će htjeti biti prijatelji s vama.
Savjet: Birajte prijatelje!

ОДНОСИ-МРВЉЕ ВЈЕДИВИХ СВОЈСТВАХ
ПОБИРЊИТЕИРИХ О ПОЛУЋА,
ФИДИВИРЗО-СУДИВИРВА ПОБИРЊИТЕИРИЦИ

OVAN
21. 3. - 20. 4.

Više ćete razgovarati s osobama drugog spola pa ćeće se i zaljubiti. Savjet: Budite strpljivi.

ЗНОЈЕ-ДРЖАВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ. А
ИЗВЕДИВА, ПОБИРЊИТЕИРИХ О ПОЛУЋА,
ЧЕЗ САДАВИГИЧНОМ.
ФИДИВИРЗО-СУДИВИРВА ЧИДИВИСТВОМ

ŠKORPION
24. 10. - 22. 11.

Vaš ljubavni život nije baš bajan, ali ćete imati uspjeha u učenju. Savjet: Ne gubite nadu.

ОДНОСИ-ДРЖАВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ
РВИРЗ ОЧНО РИДИРНД, НИВА СВЕДЕЧИ ВЛЯПА
ФИДИВИРЗО-СВЕДЕЧИ ВРУСИРВА.
ФИДИВИРЗО-РВЕ СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ

BIK
20. 4. - 21. 5.

Ako budete ljubazniji, nećete biti usamljeni. Savjet: Osmijeh na lice!

ШВЕДСКЕ ШВЕДСТВА
ДИДИВИРЗО-РВИРВА, РВЕВИРВА ШВЕДСТВА
ЧЕЗ САДАВИГИЧНОМ,
ФИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА РВЕВИРВА!

STRIJELAC
22. 11. - 21. 12.

Tužni ste, ali će vas brzo jedan događaj razveseliti. Savjet: Glavu gore!

ОДНОСИ-ДРЖАВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ
ПРВИ РВИРВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ
БИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА,
ФИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА КЕДА!

BLIZANCI
22. 5. - 21. 6.

Ako tako nastavite, vaši snovi postat će stvarnost. Savjet: Ostanite svoji!

ДИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА
ДИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ
ЧЕЗ САДАВИГИЧНОМ,
ФИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ!

JARAC
22. 12. - 20. 1.

Ljubav će biti svuda oko vas. Savjet: Pročitajte neku ljubavnu knjigu!

ИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ
ДИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ
ФИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ!

RAK
22. 6. - 23. 7.

Ako se budete više trudili, vaš trud će se vidjeti. Savjet: Budite uporni!

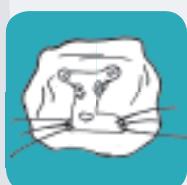
БИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ
ДИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ
ЧЕЗ САДАВИГИЧНОМ,
ФИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ!

VODENJAK
21. 1. - 9. 2.

Prihvativate se posla, niste više mali, život nije samo igra. Savjet: Uozbiljite se!

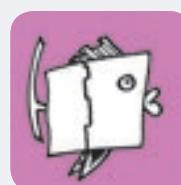
ДИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ
ДИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ
ФИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ!

LAV
24. 7. - 22. 8.

Pravite se važni bez ikakve osnove. Savjet: Nemojte se pretvarati da ste ono što niste!

ДИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ
ДИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ
ЧЕЗ САДАВИГИЧНОМ,
ФИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ!

RIBE
20. 2. - 20. 3.

Vi ste glavni u društvu, ništa vam ne može stati na put. Savjet: Samo tako nastavite!

БИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ
ДИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ
ФИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ!

DJEVICA
23. 8. - 22. 9.

Ljubavni život vam je na vrhuncu, nemojte komplikirati stvari. Savjet: Uživljate u slatkim brigama.

ДИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ
ДИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ
ЧЕЗ САДАВИГИЧНОМ,
ФИДИВИРЗО-ДИДИВИРВА СВЕДЕЧИ САДАВАНИЈАНОМ!

RJEŠENJA ▶ STR. 8 - KVIZ: 1. b, 2. c, 3. a, 4. c, 5. b, 6. a, 7. d, 8. b, 9. a, 10. a, 11. a, 12. štokavsko, kajkavsko, čakavsko, 13. b, 14. a, 15. b, 16. c • **STR. 13 - KVIZ:** 1. Rusija, 2. Nizozemska, 3. Španjolska, 4. Grčka (ili Italija), 5. Engleska, 6. Portugal, 7. Irska • **STR. 18 - GERMANIZMI:** cajger (1), ligeštul (4), lojtra (8), cange (7), rafung (3), escajg (2), drot (5), bormašina (6) • **STR. 19 - ANGLIZMI:** 1. shopping (8), 2. tractor (10), 3. computer (2), 4. hamburger (3), 5. banana (1), 6. facebook (7), 7. brand (4), 8. manager (5), laptop (6), 10. internet (9) • **STR. 37 - KRIŽALJKA: VODORAVNO:** 1. Prosenjak, 4. Kušan, 8. Šenoa, 9. Hitrec; OKOMITO: 2. Sudeta, 3. Miloš, 4. Kolar, 5. Šimunović, 6. Nazor, 7. Matošec / REBUSI: maslačak, magnolija, jaglac / ZAGONETKE: adventski vjenjac, jaslice, dar, vilenjaci, pahulja, snijegovići, zima, bubamara, snijeg, Djeđ Božićnjak, darovi, snijegovići, Djeđ Božićnjak • **STR. 38 - DOPUNJALJKA Srbijanski popularci:** 1. tisa, 2. vizičaba, 3. ivaničica, 4. breza, 5. ruža, 6. lješnjak, 7. čempres, 8. smreka, 9. tratinčica, 10. tulipan, 11. ljubičica, 12. pušavac, 13. kokos, 14. ljljan, 15. borovica, 16. kamilica / **DOPUNJALJKA Ritan znanja:** 1. gitara, 2. violinina, 3. triangl, 4. flauta, 5. timpan, 6. zvončić, 7. piano, 8. klavir, 9. kastanjete, 10. harfa

Čime god da se u životu bavimo, moramo biti kreativni kako bismo uspjeli. Razviti kreativnost je lako. Potrebna je samo inspiracija svijeta oko nas i kotačić kreativnosti se pokrene. Ako pri tome koristimo maštu, svijet postaje mjesto beskonačnih mogućnosti. Naši učenici jako dobro znaju izraziti svoju kreativnost, bilo likovnu ili literarnu.

Zakoračimo onda na stranice kreativnosti!

Povest će nas Pjesma putniku, rad Nikole Puhina (7. b) predložen za državnu smotru LiDraNo te likovni rad Nikoline Jularić (5. a) koji nas je predstavljao na županijskom natjecanju.

Nikolina Jularić ▲

5. a

Pjesma putniku

Putniče, cipela prašnih od puta
Od sunca požutjela šešira,
Ti, kojem duša svjetom luta,
Kojem kompas nema mira ...

Ti, kojem su zjenice pune lica,
A kofer pun suvenira,
Kojem su uši pune pjeva tropskih ptica,
Ti, kojeg putovanje u srce dira.

Na svoj cilj ne žuri!
Jer duša će ti biti ljuta!
I zašto tako juriš kraju svoga puta!?
Hodaj polako, uživaj u svemu!
Ne teži tomu, da odjuriš u trenu!

Što si bliže cilju ...
Sreća ti je manja!
Jer sreća nije cilj,
Već način putovanja!

Nikola Puhin, 7. b

Riječi

Riječi mogu biti dugačke kao slonova surla, ljestve, cesta ili raketa.

Riječi mogu biti kratke kao tren, sekunda, krtičin rep.

Riječi se mogu vrtjeti kao vrtuljak, zvuk, balerina.

Riječi mogu biti začarane kao bajka, čudesna šuma, patuljak.

Riječi mogu biti nazubljene i oštare kao pseći zubi, pila, trnje, nož.

Riječi mogu biti meke poput pahulje, perja, vate, svile.

Baš su čudesne te riječi.

Patrik Petek, 3. a

PROLJETNA LIVADA

Jednoga mi je dana bilo užasno dosadno u kući. Trčala sam, skakala, plesala i gnjavila sve oko sebe. Mama mi je predložila da prošećem do djedove livade.

Bilo je proljeće. Kada sam stigla tamo, djed je hranoval ovce. Na livadi je bilo puno cvijeća i malenih buvica. Sjela sam na travu pokraj mravinjaka. Jedan mali mrav gledao je u mene cijelo vrijeme. Zatim je na mene sletjela crvena bubamara s jedanaest točkica, baš onoliko koliko ja imam godina. Puzala mi je po ruci amo-tamo. Stalno sam morala premetati prste. Kada sam malo bolje pogledala, uočila sam da nekako zaljubljeno gleda mrava, a i on nju. Odjednom je sletjela na mravinjak. Djed me tada pozvao i rekao da moram kući. Jedva me nagovorio da odem.

Kod kuće sam morala vježbatи klavir. Kasnije mama me opet pustila da se vratim na livadu. Kada sam prišla mravinjaku, vidjela sam da je bubamara još uvijek ondje. Odjednom sam začula dva glasica. Upitala sam bubamaru i mrava govore li to oni i oni su mi to potvrdili. Bila sam zbumjena, mislila sam da sanjam. Počela sam razgovarati s njima. Rekli su da već duže vrijeme razmišljaju o vjenčanju. Zamolili su me da im pomognem u pripremama. Pristala sam. Rekli su da će vjenčanje biti u zoru sljedećeg dana. Mravlja kuma i kum bit će jaglac i visibaba, a bubamarini maslačak i tratinčica. wSutradan u zoru došla sam nazad na svoju čarobnu livadu. Na vjenčanju je bilo predivno. Ja još uvijek vjerujem da se to zaista dogodilo, a vi?

Klara Jelen, 5. c

Mateja Zajec
4. r., PŠ Dijaneš

◀ Viktorija Trgoslavec
3. r., PŠ Preseka

Djeca i odrasli

Kad smo mali,
svatko nas hvali.
Svima smo najbolji dar;
baš u tome je čar.

Kada idemo nekuda,
za nama idu svuda,
a kad malo narastemo,
više im ne pašemo.

Pričaju o nama
kao o igračkama,
a ni sami nisu svjesni
da smo mi već odrasli:
cure, dečki, prave face
i u srcu male mace.

Gabriela Culifaj, 7. r., PŠ Rakovec

Oblakov san

Ploveći nebom
oblak sanja da
pada snijeg.

Sanja, sanja,
samo sanja
kako pada snijeg.

Otvori svoje oči
i vidi da pada kiša.
- Oho! Kako me san
iznevjerio! -

Opel sanja zimu,
snijeg i djecu
i veseli svijet.

**Isabella Antolković,
4. r., PŠ Banovo**

Da je meni vjetar biti

E, da je meni vjetar biti!
Da se mogu svugdje sakriti.
Voljela bih s lišćem plesati,
a stabla i grane njihati.

Da na livadi dodirujem travu i cvijeće,
a na prozorima gasim svijeće.
Da je meni vjetar biti
pa da mogu djedu šešir otpuhati,
a baki pregaču podići
pa nek se smiju njihovi unučići.
Da je meni vjetar biti,
da sve tajne mogu znati
i nitko mi ništa ne može slagati!

Laura Bengez, 3. a

LAŽ

Otkrio sam da mi moj stariji brat laže, pa sam odlučio to malo istražiti. Rekao mi je da odem ujutro negdje jer mu dolaze prijatelji, ali nešto mi je tu bilo sumnjivo.

Ujutro sam otišao na igralište, a kad sam se vratio, kuća je bila prazna. Odlučio sam ga potajno pratiti.

- Išao je u teretanu, na kavu, kod prijatelja na instrukcije, na trening, a nakon svega ušao je u neku kuću.
- Nisam znao čija je to kuća. Vratio sam se kući i razmišljao zašto mi je brat lagao da mu dolaze prijatelji.
- Kako nisam mogao otkriti zašto mi je lagao, čekao sam da me opet istjera iz kuće, samo što ću se ovaj put vratiti. Nakon manje od mjesec dana opet sam bio istjeran iz svoje kuće. Kad sam se vratio, video sam da je s njim cura koja ide s njim u razred.
- Moj brat i ja više se nismo družili, kao prije jer mi je sve češće lagao.
- Svaki put kad bi mi nešto slagao, osjećao sam da me više ne voli. I dalje nisam siguran da li me voli.
- Nesretne laži!
- **Tin Jendriš, 6. a**

JA, ZEMLJA

Ja sam Zemlja. Živim u svemiru. Sve je bilo super dok se stanovnici, koji žive na meni, nisu počeli čudno ponašati.

Izmislili su automobile koji ispuštaju otrovne plinove, lak za kosu koji jako šteti ozonskom omotaču, umjetna gnojiva koja štete tlu ... Zagađuju vodu šamponima i bacaju u nju raznorazne otrovne tvari. Bacaju u prirodu veee-like količine smeća. To sve šteti i životinjama i biljkama. Ja sam odlučila promijeniti stvari. Razgovarala sam s drugim planetima i oni su mi rekli da se pobunim i naprkosim ljudima. Bilo je poplava, poplava, tornada ... Sve sam to ja napravila. Samo su ekolozi shvatili što se događa sa mnom. Upozoravali su ostale, ali ljudi ni danas ne razumiju koliko mi štete.

Ako ljudi i dalje nastave uništavati Zemlju, sve više će ih poginuti u prirodnim katastrofama i umirati od različitih bolesti. Ostat će samo oni koji će znati cijeniti Zemlju i njezina bogatstva.

Franciska Novosel, 4. r., PŠ Dijaneš

▼ Marko Cuzelj
8. r., PŠ Preseka

Francisca Novosel ▶
4. r., PŠ Dijaneš

Proljeće

Došlo nam je proljeće,
tada sunce jače grijе
i kao zlato ljepotu sije,
svojim zrakama cvijeće mije.

Djeca se vole igrati vani,
a sladoledar kani
sladolede sve prodati,
ali ga nitko ne smije odati!

Toni Palinić, 3. r., PŠ Rakovac

▼ Laura Bengez
3. a

▼ David Kuzmek
3. r., PŠ Rakovac

LEPTIR

Stiglo nam je proljeće! Oko cvijeća lete šarenii leptiri. Svaki leptir ima svoj cvijet. Leptiri imaju različita krila. Jučer sam vidjela crvenog leptira s plavim točkicama. Letio je oko cvijeća ispred moje kuće. Sletio je na crveni tulipan. Pokušala sam ga uhvatiti, ali nisam mogla jer je odletio. Ja volim proljeće zato što ima puno lijepih leptira.

Marta Rabudić, 2. r., PŠ Gornji Tkalec

► Ante Marić
3. r., PŠ Rakovac

Balada starog stočara

I zvoni zvono s harfe stočara
dok suh i jak vjetar puše,
a one na vjetru, nostalgične
i sjetne, melodije se guše.

A sunce sije i sije
zrake u beskrajnu nizinu.
Stočar se skrio iza svog konja,
koji mučno trpi vrućinu.

Krda stoke čekaju zalazak
dok stočar baladu beskrajnu
i sjetnu svira.

Noć je već tu, svuda vlada tišina ...
Krda trpe glad, a stari je stočar
oduzet u vječnom snu mira.

Juraj Flikač, 7. r., PŠ Rakovec

NADNARAVNA MOĆ

Jedno sam se jutro probudio i spremio za školu. Hodajući prema autobusnoj stanicu, ugledao sam autobus kako se približava. Kako ne bih zakasnio, potražao sam prema njemu. Dok sam trčao, neki mi je kukac uletio u usta. Od tog su mi se trenutka počele događati čudne stvari. Kada me nastavnica iz hrvatskog pozvala da pročitam neki tekst, ja sam zazvao poput bumbara. Svi su me čudno pogledali. Nastavnica mi je rekla neka odem popiti malo vode, a ostali su nastavili čitati. Kada sam se vratio, zvonilo je za kraj sata. Nastava je brzo završila i otišao sam kući. Slobodno vrijeme odlučio sam provesti vani u prirodi. Dan je bio lijep i šetao sam livadom. Odjednom sam se počeo dizati u zrak. Uplašio sam se, ali sam shvatio da ne mogu pasti jer su mi narasla velika prozirna krila. Brzo sam savladao vještinu letenja. U jednom sam trenutku pogledao prema cesti i ugledao djevojčicu lijepu kao dan. Ugledao sam i crveni automobil koji joj se približavao nevjerojatnom brzinom. Poletio sam i spasi ju. Od toga dana smo zaljubljeni par. Svoje slobodno vrijeme provodim vani u letu, a krila su mi svakim danom sve veća i prozirnija. Svakim sam danom i sve brži.

Još uvijek mi se zna dogoditi da zazujem poput bumbara, ali sretan sam jer moja obitelj to razumije. Svijetom je počela kružiti priča da je rođen novi čovjek-kukac.

Boris Ivan Dvorski, 6. b

Leon Jakšić
8.B

MOJ PRVI DAN U ŠKOLI

Probudila sam se. Popila sam čaj.
Mama me odvela u školu. Pitam se
tko radi u školi?

Kad sam došla, otkrila sam da u
njoj rade ravnatelj, pedagog, učite-
ljice, učitelji, kuharice i spremači.
Škola je kul.

Marta Hržić, 1. a

DAN KOJI NAJVIŠE VOLIM

Svi su mi dani super, ali vikend
mi je najdraži! Kad je vikend, ne
idem u školu. Nedjeljom je cijela
obitelj na okupu i na ručku. Su-
botom se mogu odmarati i učiti.

Koji dan u tjednu ti najviše
voliš?

Nora Kramar, 1. a

Karla Strott
3. b

DA SAM PREDSJEDNICA

Zovem se Paola Kuten. Htjela bih biti predsjednica bar na deset dana.

Najprije, kada bih bila predsjednica pobrinula bih se za siromašne i nemoćne. Onima kojima bi trebala financijska, ali i privatna pomoć pomogla bih uz pomoć udruga i zaklada sa svakakvim donacijama, pobrinula se za beskućnu djecu i ljude da pronađu siguran dom sa svim potrebama za život. Poduzela bih mjere da sve škole imaju sprave i prostorije za tjelesni odgoj. Siromašnim u svom selu izgradila siguran dom i zaposlila u tom domu neke mlade ljude koji bi ih uputili u život. Uputila mlade koji su završili svoju školu kako najlakše naći posao, poduzela mjere opreza da se mladi ljudi ne drogiraju. Omogućila obiteljima da bar jednom u dvije godine idu na ljetovanje. Za djecu bez skrbi našla roditelje koji će se brinuti za njih. Borila bih se za sve škole, vrtiće i ostale ustanove koje su na propasti i uputila sve zaposlenike svih ustanova da više nikada ne idu u štrajk zbog plaća. Zabranila bih: nasilje, ubijanja, pobune na ulicama, mržnju, lijenost i sve ostale lake i teške mane.

Kada bih učinila sve za ljude u državi za bolji i ljepši život, tada bih tek bila mirna i zadovoljna!

Paola Kuten, 4. r., PŠ Rakovec

◀ Marija Popović
8. a

HRANILICA ZA PTICE

U petak smo u školi izradili hranilicu za ptice. Svatko je donio ponešto: špek, maslac i sjemenke. Učiteljica je napravila smjesu od špeka, sjemenki i maslaca. Stvrdnutu smjesu je stavila u mrežu koju smo objesili na drvo u školskom dvorištu. Hranilica čeka da ptice dođu.

Jan Ivelić, 2. a

BILA SAM PILOT

Jednom davno bila sam na provjeri za pilota. Išlo mi je dobro, sve dok mi oblaci nisu zamaglili put. Tada nisam vidjela drugi avion i zaletjela sam se u njega. Padala sam i padala sve dok nisam sletjela na trampolin. Avion je odskočio na pistu, a šef je bio jako ljut i nije mi dao posao.

Dora Dugac, 2. a

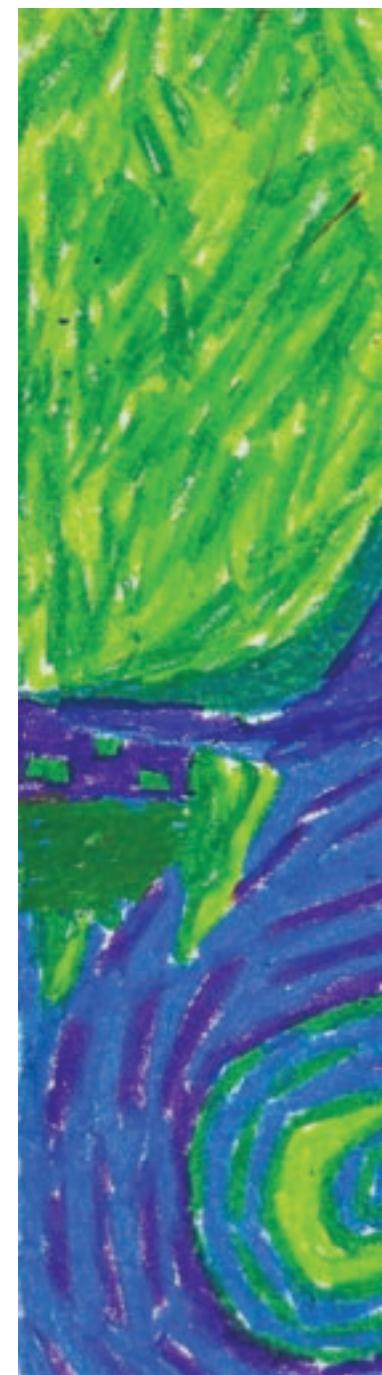

▲ Tara Sokolić
6. a

DOBRO SE UVIEK DOBRIM VRAĆA

Ja sam u 2. razredu pomogao prijatelju Irvinu u matematici riješiti ono što nije znao da bude brže gotov i da možemo provjeriti. Držim se dogovora za igru s prijateljima. Moji prijatelji i ja smo u dobrom odnosima. Najviše na engleskom, ako netko nešto ne zna prevesti, ja mu pomognem. Samo treba biti dobar prijatelj i to će ti se možda vratiti trostruko.

Jakov Ipša, 3. b

PTICE ZIMI

Jednog jutra brat i sestra igrali su se u parku na snijegu. Vidjeli su gospođu koja je hranila sjenice sjemenkama. Djeca su tada isto poželila hraniti sjenice.

Sjetili su se da imaju kruha od užine u torbi. Dozivali su sjenice mrvicama kruha, ali sjenice nisu htjele doći pa im je gospođa dala sjemenke. Djeca su zahvalila i otišla kući. Odlučili su da naprave kućicu za ptice. Brat je napravio drvenu kućicu koja nije imala zidova. U tu kućicu mogle su ulaziti sve ptice, a sjenice su bile male i kada su ih počele jesti uvijek su ih prestrašile velike ptice. Djeca time nisu bila zadovoljna pa su zamolila mamu za pomoć. Mama je rastopila masnoću i pomiješala sa raznim sjemenkama. Smjesom su napunili ljske oraha. Djeca su ih objesila na bor u vrtu, a preostale sjemenke posipali po tlu. Osim sjenica i djetlić je došao jesti sjemenke.

Martin Kotarski, 2. a

▼ Lara Mucko
7. a

MOJA ŠKOLA

Moja škola je super! Ja volim školu. U školi je lijepo zbog učiteljice. Meni je najljepše dok je učiteljica u učionici. Ja imam najbolje prijatelje. Meni je u školi najzabavnije. Svaki tjedan imamo redare. U školi je zabavno kad smo svi zajedno.

Laura Krajinović, 1. a

Moje srce

Moje srce kuća za moju voljenu.
Mojoj voljenoj kuća srce za moju ljubav.
Mojoj ljubavi kuća srce za moj život.
Život bih za nju dao.
Dao bih joj svoje srce.
Ja volim svoju voljenu kao srce.

Filip Čegec, 5. r., PŠ Preseka

▲ Josipa Ivančan
1. b

JA U SVEMIRU

Ja želim biti svemirska putnica.
Želim oputovati u daleki Svet mir.
Povest ću svoje prijateljice. Tamo
ćemo se zabavljati. Moći ćemo obući
svemirska odijela. Sjedamo u raketu
i počinje odbrojavanje: 10, 9, 8, 7, 6, 5,
4, 3, 2, 1, 0, krećemo!

Stigle smo u Svet mir. Putem nas je
stigla kiša meteora. Vidjeli smo
zelenu kravu na skijama. Još smo se
malo vozile, a onda uputile kući. Bio
mi je to najljepši izlet u mašt!

Iva Barilar, 2. r., PŠ Rakovec

◀ Walter Smajlović
8. c

JESMO LI STVARNO ODRASLI?

Jesam li ja stvarno odrasla? Mislim da nisam, ali sam na dobrom putu. Bliži se kraj osmog razreda. Sve ono što smo prošli zajedno, sada će biti samo sjećanja.

Sjećam se kada smo bili mali, mirni i poslušni. Sada je malo drugačije. Sve ove godine bile su prekrasne, ali zadnja godina mi je bila najbolja. Radili smo gluposti, za sve smo mi bili krivi, ali smo se zabavili. Svi će mi ostati u lijepom sjećanju, kao i učitelji koji su nas pokušavali usmjeriti na pravi put. Sada se javljaju veće brige: kamo dalje, koju školu odabrat? Ja sam oduvijek htjela ići u vojnu školu, ali me je strah hoću li uspjeti. Zbog toga sam se odlučila za gimnaziju. Ne smatram se još dovoljno odrasлом i čvrstom da ispunim svoju želju, no možda jednog dana hoću. Bojam se nove sredine, ljudi, djece, profesora i hoću li uspjeti u svome naumu. Gimnazija je teška škola, ali se za nešto moramo pomučiti ako to stvarno želimo. Vjerujem u sebe i mislim da ja to mogu, a uz mene je i moja obitelj koja mi daje potporu. Sada još želim uživati u djetinjstvu, jer kad odrastem, imat će puno većih briga i manje vremena nego sad. Morat će misliti kako preživjeti i pronaći posao jer je to danas jako veliki problem. To će vrijeme brzo doći. Vrijeme leti kao ludo, ali se još svega sjećam kao da je bilo jučer.

Moje djetinjstvo se privodi kraju, ali počinje jedno novo razdoblje koje će imati veliku ulogu u mom životu. Vjerujem da će uspjeti dogurati do cilja i da me ništa neće sprječiti. Ako poklekнем, ustati ću i nastaviti dalje, jer život je samo jedan i nema reprize.

Petra Leljak, 8. r., PŠ Preseka

► Vedran Hazulin
4. a

SMIJEH JE LIJEK

Smijeh je pojam koji svi volimo i rado ga i često koristimo. Istina je što neki ljudi kažu: "Smijeh je lijek." Kada je netko tužan i razočaran, neka šala ili topao osmijeh prijatelja mogu mu popraviti raspoloženje i otjerati crne misli.

Nažalost, ima ljudi kojima smijeh služi za izrugivanje i vrijedanje druge osobe. Takvi ljudi obožavaju šale na tudi račun i ne pada im napamet da se malo našale i na račun svoje nespretnosti, zaboravnosti, lijjenosti i slično.

S druge strane, postoje ljudi koji obožavaju kada se drugi smiju pa ih nasmijavaju svakojakim vicevima i humorističnim pričama. Takvi su omiljeni u društvu.

Mislim da je smijeh potreban svim ljudima. On nas uveseljava i čini sretnijima. Uvijek je ljepše vidjeti čovjeka koji je nasmijan i vedar nego nekog turobnog koji se nikada ne smije i ima ozbiljno i zabrinuto lice.

Jako je važno da se ljudi smiju iskreno, od srca, a ne da lažnim osmijehom glume ljubaznost ili skrivaju zavist i zluradost. Te umjetne osmijehe lako je pročitati, ali ih je teško zaboraviti jer nas povrjeđuju.

Ja se volim smijati jer me mnogo stvari veseli. Neki nastavnici su rekli da sam najsretnije dijete u razredu jer se najglasnije smijem. Slažem se s njima.

Ivana Horvat, 7. a

ŠARENA KIŠA

Tmurni oblaci prekrili su nebo. Umjesto kiše su počeli padati sladoledi.

Sladoledi su sve prekrili. Ljudi su imali šarene kišobrane od sladoleda. Svi su mogli jesti šareni sladoled. Bili su sretni zbog šarene kiše sladoleda.

Tea Kolić, 2. a

▼ Matea Abramović
4. r., PŠ Preseka

Haiku

Na balkonu čujem
pjev ptica.
S njima pjevam.

Dominik Očić, 5. r., PŠ Rakovec

Djeca skupljaju sličice.
Približava se
Svjetsko nogometno prvenstvo.

Leonardo Čolig, 5. r., PŠ Rakovec

Lorena Zupković ▶
2. r., PŠ Dijaneš

MOJ TATA

Moj tata se zove Tomislav. On ima 36 godina. Draga je i ljubazna osoba. Ponekad se zna i malo našaliti. Premda moj tata živi daleko od svoje obitelji znam da on uvijek misli na nas. Tamo živi zato da zaradi novac i da opskrbi svoju obitelj. Ondeživi i zarađuje novac već skoro 4 ili 5 godina. Ali on najviše voli biti sa svojom obitelji. Ponekad si mislim sama u sebi: «Zašto si moj tata nije našao neko zanimanje u svom rodnom kraju, a ne u nekoj dalekoj zemlji koju ne poznaje?» Č. Tada opet razmišljam koliko je puno bolje da je tamo nego ovdje, jer je upoznao daleku zemlju, a i ja također. Bez obzira što tamo dobije puno više novaca nego u Hrvatskoj ipak smo mi žalosni kada odlazi. Najviše nosi radno odijelo zato što radi od jutra do sutra.

Ja svog tatu volim najviše na svijetu, ali nikad ne mogu ni mami zaboraviti iskazati svoju ljubav prema njoj.

Paola Kuten, 4. r., PŠ Rakovac

ZEMLJA

- Na našem planetu Zemlji je život moguć.
- Zemlja je naš jedini dom, jedini planet na kojem je život moguć, no neki ljudi nisu svjesni toga i time ugrožavaju opstanak našeg planeta.
- Naša Zemlja jest pogodna za život jer ljudi su živjeli na njoj i još uvijek žive, no ona se polako mijenja. Prije čovjeka život je bio puno bolji, no s pojmom čovjeka promjenio se na lošije. Čovjek je izumio mnoge stvari, no te stvari više koriste čovjeku nego Zemlji, a neke, kao što je pronalazak nafte, ugljena i nuklearne energije, još čak i škode. Sve te stvari ne škode Zemlji u svom izvornom obliku jer se one prirodno nalaze u Zemlji, no stvari koje su prerađene od takvih materijala su štetne. Izgaranje ugljena stvara štetne plinove, izgaranje goriva u automobilima zagađuje zrak, a nuklearne katastrofe imaju trajne posljedice. Velike su štete također učinjene u ratovima. Potrošnja energije danas je mnogo veća nego što je prije bila. Kućanski aparati poput hladnjaka rade velike štete. Takvih je stvari danas sve više zbog napretka tehnologije.

Ljudi danas ne brinu za Zemlju ni blizu koliko bi stvarno trebali. Oni zanemaruju Zemlju. Ako se nastavimo tako ponašati, Zemlja neće još dugo ostati čist i lijep planet kakav jest.

Nikola Hustić, 7. r., PŠ Preseka

▼ Nensi Novosel
2. b

Vesna Dvorski ▲
8. b

Dorotea Živković ▶
2. r., PŠ Gornji Tkalec

DJEČAK I PADOBRAN

Dječak je prije spavanja čitao knjigu o padobranima. Čitajući je zaspao. Sanjao je da leti padobranom. Sletio je na široku granu. Jako se mučio da se makne s te grane. Odjednom se probudio i shvatio da već kasni u školu.

Petar Antolković, 2. r., PŠ Banovo

Idila

Mali andeo svijetom sipa prah dobrote,
svi mu se dive što radi takve ljepote.
Ručice su djece visoko u zraku,
hvataju dobrote pahuljicu laku.

Obitelj se za stolom moli i smije,
Bogu srce sretno bije.
Upravo tako i treba,
neka se mostovi sreće grade
dok andeo na harfi svira
ljubavne balade.

Gabrijela Pijanec, 5. a

Karlo Burić ▲
2. a

**MOJ SUSRET
S ČAROBNJAKOM**

Jednog dana hodao sam po šumi i
brao cvijeće za mamu. Odjednom se
ispred mene stvorio čarobnjak. Bio je
to čuvat šume.

Imao je zelenu haljinu i šešir pun lišća
i cvijeća. Pokazao mi je cvijeće koje
smijem brati. Rekao mi je da šumu
treba čuvati i da ne smijem u nju bacati
smeće. Bilo mu je drago što smo se dru-
žili. Odjednom je izvadio čarobni štapić
i stvorio šarenim buket šumskog cvijeća.
Kad sam došao kući, mama je bila pre-
sretna jer sam joj donio lijepo cvijeće.

Gabriel Ružić, 3. r., PŠ Gornji Tkalec

Ana Maria Kožar ▲
7. b

Moja domovina

Domovina je kao Sunce,
domovina je snaga ovoga svijeta,
Domovina je rijeka
u našim srcima.

Domovina je morski val,
domovina je sve oko nas,
ona nam daje ljubav i život.
Domovina je beskrajna glazba.

Karlo Turk, 4. a

Ivana Vuljanković ▲
3. c

Odlazi zima

Zima odlazi, proljeće dolazi,
snijega više nema puno.
U potoku riba i žaba igraju Uno.
Cin, cin, zvončić mali se trese,
čuju se i male pčele.
Tratinčice su lijepi u svom plesu,
Šafrani se ljuljaju u svom dresu.

Veronika Lendl, 3. r., PŠ Preseka

NA KARNEVALU

Bili smo na maskenbalu u Vrbovcu. Svi smo se zabavili, bilo je lijepo.
Kada smo hodali gradom, ljudi su pričali kako smo lijepi i slatki.
Plesali smo ples uz pjesmu Bube su u glavi. Svi su bili sretni. Bilo je
puno lijepih kostima pa su neki mislili da nećemo pobijediti. Bili smo
nestrljivi u iščekivanju proglašenja najbolje maske. Kada smo čuli
da smo osvojili prvo mjesto s našim maskama tortama, skakali smo
od sreće zajedno s našim učiteljicama.

Ovo mi je bio najbolji maskenbal!

Lorena Lacković, 4. r., PŠ Gornji Tkalec

RADUJEM SE USKRSU

I ove godine s nestrpljenjem očekujem Uskrs. Moj brat, sestra i ja radimo pisanice koje na Uskrs darujemo svojim bližnjima. Tata i djed u vrtu slažu veliki uskrsni kriješ. Na uskrsno jutro cijela obitelj ide na svetu misu i blagoslov hrane. Slavimo Isusovo uskrsnuće. Svi zajedno doručkujemo kuhanu šunku i jaja. Mi, djeca se veselimo Uskrstu jer nas svake godine iza doručka dočeka puna košarica čokoladnih jaja.

Mihail Besek, 3. r., PŠ Dijaneš

I JA SAM POPUBERTETIO

Imam dvanaest godina i, kao što je to normalno kod djece mojih godina, "pere" me pubertet i da, malo sam zaboravnji nego prije.

To sam primijetio kada su me roditelji počeli opominjati da sam nešto zaboravio, kao da na jedno uho uđe, a na drugo odmah izađe. Kada moram nešto napraviti, a ne da mi se, prevrćem očima ili uzdišem. Nikamo ne idem bez svog mobitela, kao da je dio mene. Ne prođe niti jedan dan da se ne glupiram. Tri stvari koje radim kada nemam nikakvu obavezu su: gledanje televizije, igranje košarke i slušanje glazbe. Često, kada nemam volje ni za to troje, samo hodam gore – dolje po kući, a da nisam toga niti svjestan. Skoro nikada ne idem nigdje sa svojim roditeljima, jedino kad je to baš nužno. Ne mogu podnijeti da mi netko dira frizuru, to je kao da me netko šamara. Ne podnosim niti kada me netko ispituje tisuću pitanja ili stalno ponavlja jedno te isto. Nekada učinim tuđe riječi važnijima od riječi svojih roditelja.

Ja sam popubertetio i u to nema sumnje. Na neki način to je dobro jer postajem ozbiljniji, ali baš i nije jer puno manje slušam roditelje. No dobro, proći će! Ništa ne traje vječno, pa tako ni pubertet.

Renato Malbašić, 6. a

Moja domovina

Domovina je jutarnja rosa
kada hodam po njoj bosa,
ptice koje lete,
pauk koji mrežu plete,
zeleno polje
i plavo more,
visoke gore,
rijeke koje žubore,
ljudi dobre volje
i brige što ih more ...
Domovina je sve
što ljudi vole.

Valerija Čolig, 5. r., PŠ Rakovec

Matej Hren ▼
8. c

Ruka prijateljstva

Kada se prijatelja posvadaju dva,
ne mogu izdržati dulje od jednog sata
jer jedan drugome oprostiti žeze,
a kada se pomire, u srcu se vesele.

To se zove "Ruka prijateljstva"
i tko je ima,
u njemu se nalazi
ljubav prema svima.

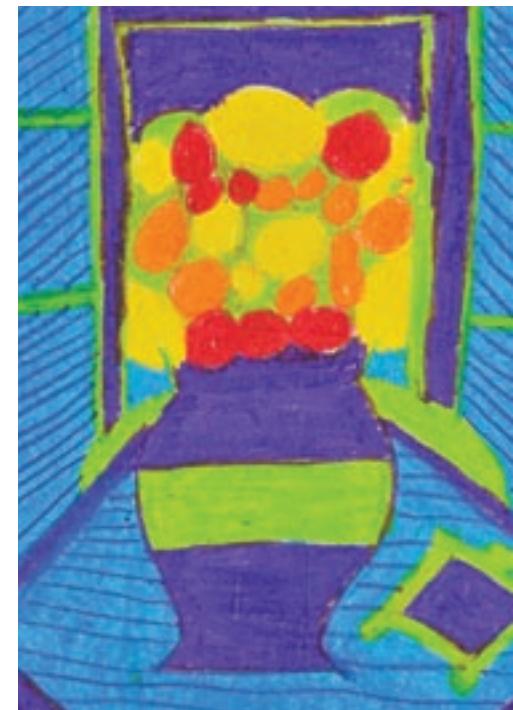
Dugo treba
da nađeš pravu "Ruku",
a do tad ćeš u svađama
pretrpjjeti veliku muku.

Puno uložiti moraš truda,
dok najboljeg prijatelja
ne pronađeš,
trebaš proći svuda.

U potrazi za njim
pažljiv moraš biti,
a kad nađeš na lošeg,
ljubav trebaš skriti.

Ako te ponekad uvrijedi,
moraš poslati svoj oprost
da ga "slijedi".

Emilija Turčin, 6. c

▲ **Marko Sokolić**
4. r., PŠ Rakovec

MOJA ULOGA KAO GRAĐANINA ZEMLJE

Kao građanin, odnosno građanka, Zemlje, želim poboljšati ovaj svijet. Počela bih od nas mlađih. Današnja mladež radi mnogo problema i na razne načine šteti i sebi i okolini u kojoj živimo.

Neki mlađi puše, opijaju se, pa čak i drogiraju, ne brinu se za okoliš, bacaju otpatke gdje stignu i nije ih briga za posljedice, žive od danas do sutra.

Htjela bih da se to promijeni. Htjela bih da moji prijatelji ne oštećuju svoje zdravlje i ne uništavaju prirodu da bi se uklopili u nekakav okvir tipičnog mladog čovjeka u našoj sredini.

Htjela bih i u škole uvesti program zaštite okoliša kako bi školska djeca od malih nogu učila kako zaštititi prirodu ili barem kako je dalje ne zagađivati. Zagađivanjem okoliša ljudi ne štete samo drugima, nego i sebi. Otpad bačen u šumu ili u tuđe dvorište opasan je i za naše zdravlje jer je zrak sve zagađeniji.

Da mogu, uvela bih i program obrazovanja djece i mlađih o mogućim bolestima kao posljedicama pušenja, opijanja i drogiranja. Nadam se da bi se nakon toga neki kojima nije stalo osvijestili i shvatili što čine sebi i drugima.

Kao građanka Zemlje, zalažem se, a zalagat će se i u budućnosti, možda kroz svoj budući profesionalni rad, da se programi o kojima sam govorila ostvare jer znam da bi tako bilo bolje i meni i svim ljudima na Zemlji.

Paula Car, 8. c

▲ Iva Barilar
2. r., PŠ Rakovec

MOJ KUĆNI LJUBIMAC

Imam zlatnog retrivera, zove se Kiki. Ima lijepu, zlatnu dlaku i jako je sladak. Ima sedam mjeseci i nestašan je: trga zavjese, čupka tepih, mokri po podu ... I zato moja mama ludi. Pokušavam ga naučiti da pazi što radi, ali on me ne sluša.

Jednog dana krenuli smo u prvu zajedničku šetnju. Odupirao se dok sam mu stavljala užicu. Čim smo izašli iz dvorišta, pobjegao je. Trčala sam za njim, ali on je bio brži i ja sam se umorila. Vratila sam se kući crvena i uplakana. Prošlo je nekoliko dana, no Kiki se nije vraćao.

Sljedećeg tjedna išla sam kod prijateljice Ane koja ima zlatnu retrivericu Lulu. Dogovorile smo se da ćemo ići na rolanje. Ona je otisla u podrum po role i shvatila da su u podrumu dva psića – moj i njen. Njezina baka ih je hranila, uopće nije opazila da su u podrumu dva psića. Nakon rolanja uzela sam svog Kikija i povela ga kući.

Nakon dvije godine Lula i Kiki imali su dvanaest preslatkih psića.
Ema Belošević, 5. c

Mirela Srnec ▲
4. r., PŠ Banovo

Poseban grad

Nekad razoren grad,
grad patnje, boli i tuge,
hrabro se borio za slobodu,
nije mu bilo druge!

Odolijevao je stotinama granata
i napadima sa svih strana,
zalijećio je teške rane,
danasy je gotovo grad bez mane.

Prekrasnom gradu,
heroju ponosne glave,
svi se dive i svi ga slave.
Mnogi su hrabri branitelji
za njega pali,
poseban je to grad,
ako niste znali!

Sofija Pavlović, 5. b

▲ Leon Nađ
1. r., PŠ Banovo

▲ Dorotea Hršak
8. c

Božić miriše ...

Božić miriše na cvijeće,
njega slavimo i palimo svijeće.
Zatim drvce slažemo
i za Božić nikad ne lažemo.
Dijele se darovi,
skupljaju parovi,
svi smo skupa,
dobivamo pozdrave čak i iz MUP-a.
Božić miriše na sve,
zato: "Božiću, volim te!"

Ivan Senjanec, 5. a

Ljubav

Bili smo klinci, ništa nismo znali,
zacopani par su nas zvali.

Počela je i škola, jedna velika stvar,
tamo su nas zvali zacopani par.

Došao je zadnji dan naše škole,
cijeli razred se čudio:
"Pa oni se još vole!"

Marko Cuzelj, 8. r., PŠ Preseka

TKO NEMA SVOJ FB PROFIL, NE POSTOJI?!

Facebook! Danas rijetko tko nema svoj FB profil. Na toj društvenoj mreži djeca provode jako puno vremena. Dopisuju se, igraju igrice, pišu statuse i još puno toga. Kada dođu kući, prvo se prijave na Facebook i od tog trenutka više ne primjećuju ništa oko sebe, a onoga tko nema svoj profil smatraju čudnim i zaostalim.

Ako nemaš Facebook, neki te počnu ogovarati. Zašto bi onaj tko nema svoj profil bio drugačiji od onog tko ima? Oni koji ga nemaju zapravo imaju puno zanimljiviji život. Žive normalno, zabavljaju se s prijateljima i nisu opterećeni "lajkovima". Djeca koja nemaju FB profil nisu čudaci i ne treba ih isključivati iz društva. Život se počeo vrtjeti oko Facebooka, rijetko tko ide na igrališta, u parkove ...

Facebook je nebitan, bez njega se može. Zapravo je super kad ga nemaš. Jako je ružno smatrati nekoga manje vrijednim zato što nema svoj FB profil, jer ljude ljudima ne čini profil na Facebooku, već njihova osobnost.

Vlatka Goričan, 7. b

Moje novogodišnje želje

Za novu godinu ne želim ništa skupo.

Neki mi kažu: "To je glupo!"

Ne želim ipak ništa veće
nego samo malo sreće.

Ne tražim puno, barem mislim tako,
ali imati sreće nije lako.

Kad, osim sreće, imaš sve,
nastaju prave nevolje.

Ako nisi dobar bio,
ako si nešto loše napravio,
za Božić probaj biti bolji
jer to je prema Božjoj volji.

Možda uviđiš da je sreća,
od svega na svijetu veća,
prema drugima dobar biti
i sretnima ih učiniti.

Shvatit ćeš da je takva sreća
lijepa kao miris cvijeća
lijepša od darova koje si želio
i toliko im se veselio.

Da nema sreće, vladala bi tama,
a djeca bi bila tužna i sama.

I zato, razmisli, što ti zapravo treba:
ono materijalno ili dano s neba?

Valeria Drvenkar, 6. c

• Sara Kuntić
4. a

▲ Karla Filipović
6. r.,
PŠ Preseka

PROLJEĆE

- Bio jednom jedan mali grm. Bio je jako tužan zato što su ga ostali grmovi stalno zezali. Zezali su ga zato što je jako volio proljeće. Oni nisu voljeli proljeće.
- Jednoga dana je na grmu procvala ruža. Bio je jako sretan i svi su mu se čudili. Idućeg dana su i na ostalim grmovima procvale ruže. Od tada svi grmovi vole proljeće i svake ga godine nestrupljivo čekaju.
- Fabijan Janečković, 2. r., PŠ Banovo

SREĆA

Sreća je kad su ljudi ili životinje sretni zbog nečega.

Djeca su sretna kada mogu biti vani na suncu ili na moru. Odrasli ljudi su sretni kada imaju posao. Ja sam sretan kada sam na moru, kada se igram sa svojim prijateljima, kada se družim s obitelji. Ljetni praznici, zalazak sunca, Medvednica i lijep pogled na grad Zagreb sa Sljemena, lijepa čista priroda bez smeća, blagdani i doček Nove godine s obitelji, sve me to čini sretnim!

Volio bih kada bi svi ljudi na našoj planeti bili sretni i sa svima dobri, pa čak i oni koji su ostali bez svojih bližnjih.

David Kuzmek, 3. r., PŠ Rakovac

▲ Andrea Pejić
8. b

OBLAK I SUNCE

Bio jednom jedan oblak, velik, veličanstven. Bio je sretan i zadovoljan, jer ga je cijelo vrijeme obasjavala Sunčeva svjetlost. Neko vrijeme je uživao i bio je jako zahvalan Suncu, ali ga je jednog dana uhvatila velika tuga. Više uopće nije zahvaljivao Suncu, a Sunce ga je i dalje punim sjajem obasjavalo. Čim bi mu se dogodilo neko manje zlo, odmah bi vrijeđao i za sve krio Sunce.

Tako su se dvije ptice igrale pa ga je jedna slučajno "ogrebla". Oblak je istog trenutka počeo grmjeti, doslovno, iz njega je grmjelo. Ptićice su se ispričale, ali je on jednu zamalo pogodio munjom. Ptičice su brzo pobegle, odletjele. Nisu mu čak ni zamjerale što je bio tako okrutan. Oblak je odjednom shvatio da je Sunčeva svjetlost na ptičicama, na njemu je također bila, ali se oblak tako naljutio na Sunce da je pobjegao prema planinama. Pobjegao je od Sunca. Tamo ga je još vrijeđao, dok nije shvatio da na njemu nema Sunčeve svjetlosti. Eee, sad je poludio, ali se nakon nekog vremena njegov bijes prema Suncu pretvorio u tugu. Plakao je i plakao. Cijela se planina kupala u njegovim suzama. Bilo mu je hladno, a oko njega je bila tama. Bio je čvrsto uvjeren da ga je Sunce ostavilo, ali dok se okrenuo da vidi "ogrebotinu" koju mu je zadala ptičica video je nešto što ga je duboko dirnulo. Vidio je jednu zraku Sunca koja je cijelo vrijeme bila na toj "ogrebotini" i iscijelila je. Shvatio je da ga Sunce nikad nije napustilo, već je on napustio Sunce. Bio se omotao plaštem tame i gorčine, uvjeren da ga je Sunce napustilo. Ali sada zna da nije.

Brzinom munje se vratio na mjesto gdje je prije bio. Ispričao se Suncu i Sunce ga je opet cijelog obasjalo, još jače nego prije. Poslije se i ptičicama ispričao koje su radosno počele cvrkutati pjesmicu u slavu Sunca. Svi zajedno su uživali obasjani Sunčevom svjetlošću.

Ivan Abramović, 8. b

Vesela pjesma

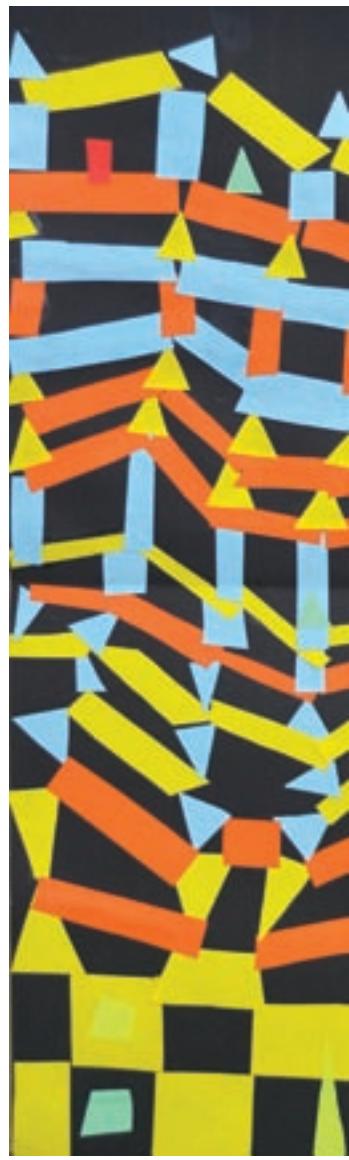
Šetala se jedna ovca,
preplašila jednog lovca.
Plivala je jedna riba
koja se zbila dobro giba.
Skakao je jedan zec - eci-peči-peč!
Trčao je jedan pas
i vikao na sav glas:
"Čiča-miča, gotova je pjesmo-priča
malih veselih bića!"

Petra Jakopic, 5. r., PŠ Preseka

▼ Sara Pavliček
1. a

▲ Ida Palenik
1. b

▲ Valentina Mađer
6. b

PREOBRAZBA

Godine 2000. Zemljom su vladali ljudi. Kako je vrijeme prolazilo, ljudi su bili sve gori jedni prema drugima. U isto vrijeme razvijala se i priroda oko njih. Ljudi su se počeli pitati što se to s godinama mijenja i zašto.

Nakon određenog broja godina, priroda se odlučila pobuniti protiv zlih ljudi. U dogovoru s dobrim ljudima, odlučila je promijeniti one zle. Za ostvarenje toga cilja zadala si je vremenski rok od nekoliko godina. Tako se u Carstvu kraljice Flore počinju događati čudesne stvari. U Carstvo se moglo ući kroz tajnu spilju koja se nalazila na planini Floridiji. Ondje je postojao i nevidljivi zid. Nevidljivi zid su mogli prijeći samo zli ljudi koji bi prijelazom kroza nj nailazili na: ptice koje bi cvrkutale i pjevale s ljubavlju, potok koji bi svojim žuborom privlačio pažnju, cvijeće koje bi ih privlačilo svojim mirisom i ljepotom raznolikih boja. Kada bi zli ljudi došli do izvora potoka, najmanje i najljepše cvijeće ispunilo bi im srce dobrotom. Više nikada ne bi poželjeli prijeći nevidljivi zid i više nikada ne bi bili zli.

Kako se s vremenom popravljalo ponašanje zlih ljudi, priroda je željela opet sjediniti sve ljude. Kraljica Flora je izbrisala nevidljivi zid i ljudi su opet živjeli u zajedništvu s prirodom.

Leonarda Novosel, 6. b

▲ Ivan Klepec
3. c

DOLAZAK PROLJEĆA ODLAZAK ZIME JE SPOR I TEŽAK.

Zimi uopće nije lako, zato jer je stara i nemoćna. Nekima je jako žao što zima odlazi. Zima se može naljutiti pa ostane još duže. Možda se to dogodi, a tko zna, možda zima želi ostati zbog djeće igre, a možda i zbog olimpijskih igara. To još nitko nije istražio. Proljeće dolazi sa šarenim cvijećem i s radošću. Zelene livade voli i mazi. Cvijeće šara šarenim bojama. Jako voli djecu kada čuvaju okoliš. Svi vole proljeće.

Ja sam se srela s proljećem kada sam brala mami cvijeće.

Ema Pavić, 3. b

Vukovar

U tom lijepom gradu, našem Vukovaru, izbio je jednog dana rat.
A rat k'o rat, ne traje jedan sat.
Da rat nije dobar, to bi svi trebali znat'.

Ne možemo mi tu ništa sad,
rat je iza nas, dajmo miru glas!
Bolje da gledamo ljepotu cvijeća
nego plamen svijeća.

Rat nije šala niti nečiji hir.
Želim da u Vukovaru uvijek vlada mir!

Antonio Jurić, 5. b

Potok

Bio potok uz dolinu,
Nije se mogao popeti
Uz strminu.

Potok i rijeka
Vrlo se zbliže,
Idu jedan prema drugom
Sve niže.

Potok mali kapa, kapa,
U rijeku se rastapa.

Potočići se igraju,
Njih gledaju
I od sreće pršteći
Viču glasno mrčeći.
Ljubavni par iz visine,
Zajedno će ići
Uz nizine!

Potoci su majci rječici
Najljepši pritoci.

Laura Ljubaj, 4. r., PŠ Gornji Tkalec

Snješko i snijeg

Pao je bijeli, gusti snijeg.
Pokrio je moj zeleni brijež.

Izrastao u polju snješko bijeli,
mene i djecu on veseli.

Njega Sunce ne grije,
zato se snješko veselo smije.

Ivana Zadravec, 2. r., PŠ Rakovec

DA SAM VJETAR ...

Već dugo razmišljam što bih napravila da sam vjetar. Može li se to uopće? Kako postati vjetar? Možda se trebam roditi kao vjetar ili se vjetrovi negdje proizvode?

Sigurna sam da postoji čovjek koji je nekada bio jako ljut, radio loše stvari i odlučio biti vjetar kako bi mogao postati bolji. Uhvatio je malo vjetra u kartonsku kutiju i donio ga kući. Na kuhinjskom stolu je bio crveni stolnjak koji je prekrivao stol i padaо preko ruba. Na taj stol čovjek je stavio žutu svijeću koja je gorjela u ritmu tištine. Čovjek je odlučio imati pravu gozbu te je stavio jedan veliki tanjur i pribor za jelo. Stavio je i čašu za vino u koju je natočio vodu, jer je vino zaboravio kupiti. Potom je stavio kutiju s vjetrom na stol i počeo je otvarati. Gledao ga je neko vrijeme, a zatim ga je odlučio pojesti. Čovjek je nestao, nitko ga nije vidoа, ali je odjednom u malenom selu punom veselih ljudi zapuhaо vjetar. Inače nisu imali loše vrijeme, no od tada se sve promjenilo.

Tako bih i ja željela, ali ja bih promjenila svijet na bolje. Bila bih veliki, opasni vjetar, putovala bih na sve strane svijeta, preko planina i gora, nizina i mora. Unijela bih nemir u morske valove. Sve bih to napravila da otpušem zlo cijelog svijeta, otjerala bih zlocu sa svih "loših" ljudi i stjerala je u mišju rupu. Puhala bih dva, osam, deset, a možda i sto dana, sve dok ne bi zavladao mir. Da sam ja vjetar, radila bih što me volja. Putovala bih svijetom, posjećivala mesta gdje još nisam bila. Pomagala bih drugima. Sreća bi zavladala svijetom.

Andrea Pejić, 8. b

▼ Lea Šimunec
3. r., PŠ Rakovec

Miheal Lukač ▲
6. c

▲ Katarina Zupković
1. r., PŠ Dijaneš

Voda

Ona je meka,
ali i tvrda.

Jako brza neka
i teče s brda.

Voda je u moru,
ima je i u rijeci,
a i u mokrom boru
gdje ptice viču: "Teci, tec!".

U njoj ogledalo imaju ptice,
ribe plivaju,
gledaju svoje lice.
U njoj orgulje sviraju.

Martin Pajur, 4. r., PŠ Rakovec

Kako živi Ivonana

U lijepom Vrbovcu gradu
živi Ivonana i svi je znadu.

U Ulici Krunoslava Kutena njen je dom,
gdje je sve uvijek po njenom.

Kada u flautu puhne ona
zatrese se cijela ulica.

Sigurno je čuje i Hana,
a s kreveta padne njena sestra Jana.

Ona ima prabaku Doru
koja cijeli dan serije gleda
od početka do kraja,
i voli jesti kuhana jaja.

Ivonananina mama
S mobitelom i spava,
A kad ga kraj nje nema,
nastaje frka, i cijela kuća se sprema.

U njenoj kući često je zbrka,
pa Ivonana sve pobrka.
Zadaću piše noću,
a spava po danu.

Misli joj onda
brzo lete
ponekad tako
i u bilježnicu slete.

Ivonana je cura prava
nikada ne zna gdje joj je glava.
Uvijek nešto radi i smišlja,
pa joj je kuća kao mišja.

Kada peče jaja,
dobro ih vodom zalijeva,
a varivo u tavu slaže
i lijepo ga šećerom maže.

Ivana Pavić, 4. a

Timotej Sučić ▶
4. r., PŠ Preseka

ZNAMO LI?

Baka mi je, ne tako davno, pričala priču. Priču o drugim osobama u nama, priču o anđelima čuvarima.

Rekla mi je da se u svakoj osobi krije jedan maleni, iskreni i pošteni anđeo koji nam je utjeha, potpora i snaga. Mnogi bi se zapitali imaju li zle i pohlepne osobe svoju poštenu stranu, svog anđela. Bakin odgovor na to pitanje bilo bi jasno i glasno: "Da!" Po bakinom viđenju te su osobe u problemima jer ne znaju iskazati svoje osjećaje. Baka kaže da i ja imam svog anđela koji me voli iako sam ponekad neozbiljna.

Zaključila sam, baka je u pravu! Sve osobe imaju svoju dobru i lošu stranu, ali samo pojedinci znaju pokazati onu bolju. Pojedinci vođeni svojim anđelom čuvarom.

Stela Kirša, 7. c

GLUPOST

- Ja mislim da je glupost zarazna bolest.
- Da šteti našem zdravlju. Zato se nje pazite.
- Izbjegavajte glupe ideje. Ne radite glupe stvari jer one bi mogle postati grozne za vas i druge.
- Izbjegavajte glupost u širokom luku, da vam ne stvori muku. Ona je jako opasna!

• Petra Vuljanković, 3. c

◀ Nika Jularić
7. a

Agata Lili Lešić ▶
1. r., PŠ Rakovec

Marijan Anušić
7. c

▶ Nikolina Deriš
4. r., PŠ Gornji Tkalec

OGOLJELO STABLO

Probudili su me krikovi vrana nad tmurnim nebom. Sat na crkvenom tornju tupo je odzvonio sedam sati. Promeskoljivši se u krevetu, otvorio sam vrata terase i izašao na terasu. Cijela je ulica bila presvučena debelim slojem magle. Bila je gusta i zaguljiva. Ponekad su iz magle izranjale ljute vrane i letjeli prema polju, izgledale su zastrašujuće kao iz hororca. Bilo je hladno i sumorno. Nebo se spremalo na oluju. Dah mi se raspršivao zrakom. U dolini, na livadi kraj polja bilo je jedno stablo, koje kao da je nekom magijom izranjalo iz magle. Jednostavno sam ga morao vidjeti izbliza. Već sam dosta odmakao od kuće i poput neke sjene nečujno koračao po ostacima ljetne žetve. Bio sam blizu zanimljivom stablu. Približivši mu se video sam da ispod njega spava neka žena. Sva u vatrenom bo-

jama, bila je stopljena s čilimom od lišća. Grančice su krckale pod mojim nogama i ubrzo se ta neobična žena probudila. Rekla mi je da je ona jesen. Isprva mi se to činilo nestvarnim, no na drvetu sam primijetio vrata s izrezbarenim prozorima, bio je to jesenji dom. To stablo, čije su mi se grane činile tako duge kao da diraju nebo, imalo je nevidljiv štit oko kojeg se magla jednostavno raspršivala. Imalo je glatku sivu koru, a ispod njega, ježevi su pokazivali svoje male njuškice i igrali se sa zečićima. Bilo je tamo i srna i jelena, fazana i vrabaca i svih poljskih životinja. Jesen je rekla da u stablu čeka svoje vrijeme i sprema svoje kistove i boje za bojanje lišća. Rekla je da je to uvijek prvo drvo kojem oboji lišće i njemu prvom otpadne. Zvala ga je "ogoljeli dvor".

Slušajući njene riječi, bio sam zadivljen čaroljom tog neobičnog mjesta. Dala mi je list prekrasne crvenkaste boje i rekla mi je da svaki list tog ogoljenog stabla ima posebnu moć koju će spoznati kod kuće. Iako me molila da pogledam njenu kuću, odlučio sam vratiti se, a ona je ponovno zaspala.

U kući moj se list pretvorio u glatki kamen. Bio je to jesenji dragulj, iz njega javila mi se jesen i rekla da će mi on kad će ja to god htjeti, dočarati najdraže doba, vatrenu jesen. Spremio sam kamen u džep i na terasi sa smiješkom mahnuo jeseni, mahnula je i ona meni. Mahnulo mi je i ogoljeno stablo, ili barem tako mislim.

Nikola Puhić, 7. b

Da sam ja jesen

Da sam jesen,
ljudima bih mrsila kosu,
prvim bih ih mrazićem
štipnula po nosu.

Šume bih prošarala,
vjetrom vrijeme varala,
nestašluke stvarala.

Polja kukuruza
zlatom bih pozlatila,
malo i u planine svratila.

Do mora bih stigla,
malo valove digla.
Na kraju puta,
zamirisala bih kao dunja žuta.

Karla Bubnjar, 7. c

Moj recept za ukusan proljetni dan

U ovaj recept ne ide ništa ružno samo smijeh i radost, ljubav i veselje. U zdjelu ljubavi stavi:
3 šalice smijeha,
5 žlica radosti,
700 g prijateljstva
i koliko ti srce želi zabave. Zagrij pećnicu sunčevim zrakama stavi kolač peći cijeli dan Naveče ga pojedi i snivaj miran san.

Petra Kovjanović, 4. b

POSTAT ĆU ...

Ne znam što će biti. Ne znam da li da postanem glumica, učiteljica, trenerica pasa, trenerica jahanja ili trenerica dupina.

Glumica želim biti zato što je to uzbudljiv posao, učiteljica zato što volim djecu, a trenerica pasa, konja i dupina zato što obožavam životinje. Sva su ta zanimanja vrlo lijepa i dobra, ali problem je to što se ni za što ne mogu odlučiti. Željela bih postati sve to, ali to je nemoguće. Ah, za jedno će se valjda odlučiti.

Možda će biti učiteljica, a u slobodno vrijeme trenerica jahanja. Da! Mislim da je to ono pravo, ali do tada ima još vremena! Do tada će biti samo tinejdžerica!

Lucija Bušić, 4. a

Mihail Besek
3. r., PŠ Dijaneš

Gabriel Rožić
3. r., PŠ Gornji Tkalec

Dora Sohora
1. a

KAMO SVI ŽURE?

U današnje vrijeme svi žure i jure. Ni ja nisam pošteđena toga. Jurim u školu, pa na njemački, pa na engleski, onda folklor, pa dodatna iz povijesti ... No, svejedno mi se čini da imam jako puno vremena. Kada napokon dođem kući, napišem zadaću i napravim sve svoje poslove, dosadno mi je i onda najčešće uzmem knjigu, sjednem ili legnem, i čitam. Tada kao da se sve uspori. Shvaćam da je za mnoge luksuz imati malo viška vremena, kako bi se moglo uživati u svakodnevnim stvarima. U zadnje vrijeme i meni se sve češće dogodi da nemam vremena za predah, ali ako se dobro organiziram, sve je po starom.

Prije godinu dana, dok je moja sestra još bila u srednjoj školi, gledala sam je svaki dan koliko uči i koliko toga ima za napraviti, te mislila kako ja to nikada ne bih mogla. Nije mi bilo jasno kako ona sve to uspijeva, a ipak pronađe slobodnog vremena samo za sebe. I onda sam shvatila – organizacija. Učila je na vrijeme, redovno pisala domaće zadaće, bila disciplinirana. Iako, kada pogledam svoje roditelje, srednja škola će biti mačji kašalj prema onom što slijedi. Stalna žurba na posao, s posla, na sastanak, na ovo, na ono ... Čini mi se da što smo stariji sve više žurimo da uhvatimo vrijeme jer ga imamo sve manje. Ja shvaćam da se mora raditi kako bismo preživjeli, ali razmislimo koliko toga propuštamo. Većina gubitka vremena otpada na paničarenje i stres zbog nedovoljno vremena.

Zato nemojmo stajati i nabrajati što sve moramo napraviti, napravimo to! Organizirajmo se! Usporimo! Jednog dana će nam biti žao kada pogledamo unatrag i vidimo što smo sve propustili. Ja to ne želim, a vjerujem da ne želite ni vi!

Iva Tomljenović, 7. b

Moja domovina Hrvatska

Volim svoju domovinu
s puno velikih i malih brežuljaka.
Volim naše plavo more
i velike zelene gore.
Volim naša sela
i naše stare gradove.
Volim naše slikare
i njihove lijepе radove.
Moja domovina meni znači sve
i nikad neći iseliti iz nje.

Lea Pendak, 8. a

Sara Kožar
5. cMarko Sobota
6. cMateo Cerovec
3. bNikola Puhin
7. bIvana Horvat
7. a

KAD ODRASTEM, BIT ĆU ...

Bok, ja sam Matija, imam 10 godina i idem u 4. razred. Kad odrastem, htio bih biti kuhar. O tome sanjam od svoje šeste godine. Danas ču vam ispričati kako zamišljam svoju kuharsku karijeru, zato dobro načujte uši.

Htio bih završiti fakultet za kuhara. Poslije fakulteta htio bih se zaposliti u nekom restoranu, a poslije bih i sam otvorio svoj vlastiti restoran. Zaposlio bih 5 ili 6 ljudi i spremao samo domaću hranu. Restoran bi bio blizu šume gdje je sve mirno i tiho. Zvao bi se Slatke tajne. Uz restoran bio bi hotel s tridesetak soba, a ispred veliko parkiralište.

Tako bih ja pokrenuo svoj seoski turizam. Želio bih da mi u budućnosti posao dobro ide.

Matija Kramar, 4. b

Uskrs

Jedan dan u godini dovoljan nije
da zahvalimo Isusu za spas od vječne muke,
da mu posljednji put primimo ruke
i osjetimo ljubav koja nam dušu grije.

Da tugom ili srećom moje srce preplavljen bude,
da se veselim ili zaplačem glasno,
razmišljam o svemu dok ne shvatim da je kasno,
da je već odavno prošla njegova žrtva za sve ljude.

Voljela bih da sam mu mogla pružiti ruku,
da sam mogla preuzeti svu njegovu muku,
da sam mu u srce mogla vratiti sreću.

Uz prigušeno svjetlo gledam u daljinu
i u srcu osjećam veliku prazninu,
je li uzalud patio, odgovor dobiti nikada neću.

Ema Jakšić, 7. a

Obiteljska knjiga

Ne vrijede ni blaga sva
k'o obitelj velika.
Debeo i trom, a duše k'o vatra,
moj dragi tata.
Puno pati i srce joj se slama,
to je moja mama.
Ponekad i dosadna, al' trpjet ju se mora,
moja stara baka Zora.
Ima i problema, al' visoka i lijepa,
to je moja seka.
Zbog važnosti u vatru ruku bac'o,
to je moj braco.
Iako šepava, brža od puža,
moja druga baka Ruža.
Vrijeme leti, leti, a nije se smežur'o,
bakin muž, djed Đuro.
A kad pomisliš da ti je obitelj luda,
samo prolistaj ovu knjigu čuda!

Veronika Lipovac, 5. r., PŠ Preseka

◀ Tena Majstorović
7. b

Tak ti je v mojem selu

Moja je hiža
na malom bregu,
leti skrita v listju i
v zimi sva u snegu.

Baš je lepe
živet v mojem selu
gda rožjice diše
i gda ima kapu belu.

Čez den je furt larma,
v noći selo senja.
Sugde se je drugač,
al v mojem selu,
niš se ne menja.

Paula Ribić, 6. r., PŠ Preseka

MOLITVA ZA MOJU DOMOVINU HRVATSKU

Dragi Bože, velika Ti hvala za našu domovinu Hrvatsku. Zaista, moramo biti sretni što je baš takva kakva jest, jer ona je naš dom.

Tu smo se rodili, tu nam je započeo život, tu smo plakali, a onda je svanulo sunce i izmamilo nam osmijeh. Sve ono što si stvorio za nas, mora biti svetinja, hvala Ti na tome.

Čuvaj sve hrvatske obitelji, posebno one koje su izgubile svoje sinove, očeve i djedove koji su spašavali našu domovinu. Prati nas i štiti u svemu što nas snađe, a mi ćemo Ti zahvaljivati iskrenom vjerom i molitvom.

Ivana Kordiš, 8. a

Proljeće

Temperature su više,
a dani su duži.

Zima se briše,
proljeće ti ruku pruži.

Zove te van,
pusti sad knjige!
Lijep je dan -
ima vremena za brige!

Uzmi loptu, na igralište pojuri,
nek zadača čeka,
nikud joj se ne žuri.

Kad noć padne, nastane strka.
Hrvatski, matematika, fizika, ...
u glavi mi zbrka.

Josip Novosel, 7. r., PŠ Rakovec

▲ Lea Zadravec
8. b

Kako živi Vedranan

U Vrbovcu gradu
živi Vedranan,
u njega je malo
neobičan stan.

Krevet kod njega
na stropu stoji,
umjesto zvijezda
on komarce broji.

Na stolu kod njega
spavaju mačke,
a on knjigu pod stolom
čita naopačke.

Umjesto u ormaru
na prozoru hlače ima,
a japanke nosi kad
je snijeg i zima.

Umjesto u moru
on u vazi pliva,
u vrtu se pretvara
da je gljiva.

I tako živi
naš Vedranan
i vrijeme mu prođe
uz maštu i san.

Vedran Hazulin, 4. a

▲ Ema Mihalić
2. r., PŠ Dijaneš

MOJI DJED I BAKA

Kod svog djeda i bake, zbog nekih njihovih osobina, točno znam kakvog su raspoloženja. Baka kad je ljuta najčešće sa mnom brzo i glasno priča, a djed samo tužno maše glavom i ne želi pričati. Svoju sijedu kosu baka skriva svojom najljepšom maramom, a djed sportskom, već izbjegnjelom kapom. Zbog bolova u leđima i nogama oboje hodaju sporo i ponekad se drže rukama za leđa. Baka obavezno nosi svoju šarenu, najdražu pregaču, a djed, kad kroji odjeću, ima oko vrata svoj krojački metar. Zajedničko im je da često od umora zaspu pred televizorom. Vole gledati dosadne, tužne serije i dnevnik. Mene pak, kad dođem iz škole, ljube za dobivenu peticu, oboje se glasno smiju i uzvikuju: Bravo, Mato!

Mato Kovačić, 3. a

▲ Josip Jakopić i
Mihael Šmar
4. r., PŠ Rakovec

MOJA KASICA – PRASICA

Svako dijete s vremena na vrijeme poželi veći džeparac. U današnje vrijeme to baš i nije uvijek moguće. Roditeljima nije lako.

Džeparac dobivam dva puta tjedno. To nije neka velika svota, ali sasvim je dovoljna da se moja kasica – prasica malo udeblja. Svaki put kad je pogledam, zamišljam kako je u njoj cijelo bogatstvo, ali kad je otvorim, nađem većinom kovanice od 10 ili 20 lipa. Tu i tamo zaluta u nju neki medo ili tuna, ali za čas podu sa mnom u Lidl po novu kutijicu gumenih bombona ili vrećicu Twix ili Mars čokoladica. Doduše, nisam baš previše zadovoljna zbog toga ...

U zadnje vrijeme pokušavala sam uštedjeti što više kako bih kupila lijepo božićne darove ili pomogla roditeljima u plaćanju računa za Internet koji nemilosrdno trošim, većinom na igrice ili gledanje videa. Međutim, u trenutku slabosti potrošila sam tromješecnu ušteđevinu, a poslije toga bila sam tako ljuta na sebe da bih lupala glavom u zid.

Prije nekoliko dana odlučila sam da će moju ušteđevinu čuvati mama jer je to jedini način da ne potrošim sve na gluposti. Vidjet ćemo kako će to ići.

Razmišljajući o svom odnosu prema novcu i promatrajući prijatelje kako nemilosrdno troše džeparac, a onda traže od roditelja još više, shvatila sam da većina djece dobiva i više nego dovoljno i da djeca trebaju biti skromnija.

Magdalena Belko, 7. a

▲ **Marija Tretinjak**
7. b

◀ **Viktorija Lončarić**
7. c

▲ **Karolina Pavliček**
8. r., PŠ Preseka

◀ **Natalija Mucafir**
1. r., PŠ Rakovac

Da sam zvijezda ...

Da sam zvijezda,
Da sam ukras na licu noćnog neba:
Svojom bih svjetlošću vraćao
izgubljene ptice u njihova gnijezda.
U ušima svojim čuo bih glas
svakog tko me treba.

Zjenice moje, pune mjesecine,
Čuvale bi djecu od mraka i tmine.
I iako bih bio vrlo visoko,
Baš na svako dijete
pazilo bi moje oko.

I divio bih se ljepoti mjeseca, brata.
Usnuloj dječici otvarao bih čarobna vrata,
Otvarao bih im vrata što vode u snove,
Gdje im misli nesmetano
oceonom maštje plove.

Bio bih junak i zaštitnik djece
cijelog svijeta,
Poput goluba letio bih im u pomoć,
i nigdje ne bi bilo kraja mojeg leta.
Uvijek bih bio uz njih poput dobre majke,
Navečer, usne bi im moje
pričale najlepše bajke.

I sva bi djeca nosila osmijeh na licu.
Ah, da sam barem zvijezda ...

Nikola Puhin, 7. b

Mojoj školi

Zidovi su tvoji puni topline,
Štite nas od vjetra, brane nas od zime.
Tebe, školo, u srcu nosim
I s tobom se ponosim.

Mnoge si generacije izučila,
O životu i postojanju mnoge si naučila.
Učitelji tvoji na pravi put su nas poveli,
Do pravednog i iskrenog čovjeka doveli.

I doći će dan kada ću te napustiti,
Doći će dan kad tvoje ime neću izustiti,
Ali ti ćeš uvijek na istom mjestu biti,
Bit ćeš ponosna, nećeš se kriti.

I opet ćeš učiti đake nove,
Ulijevati im samopouzdanje i stvarati snove.
S ponosom kažem i nikad nisam krila
Da sam i ja tvoj đak bila!

Valerija Vrban, 6. r., PŠ Preseka

